

**Załącznik nr 1 do Uchwały
Rady Gminy Lesznówola
Nr 30/IV/2011
z dnia 15 marca 2011 r.**

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY LESZNOWOLA

CZĘŚĆ I - UWARUNKOWANIA

Lesznówola, marzec 2011

SPIS TREŚCI

1.	WPROWADZENIE	6
2.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA, ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU ORAZ Z STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY	6
2.1.	PLANOWANIE I ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE W GMINIE LESZNOWOLA – STAN PRAWNY	6
2.2.	DOTYCHCZASOWE ZAGOSPODAROWANIE I UZBROJENIE TERENÓW	7
2.2.1.	TERENY MIESZKANIOWE – STAN MIESZKALNICTWA	8
2.2.2.	TERENY USŁUGOWO – PRODUKCYJNE	9
2.2.3.	INFRASTRUKTURA TECHNICZNA GMINY	10
3.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA, W TYM STANU ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ, WIELKOŚCI I JAKOŚCI ZASOBÓW WODNYCH ORAZ WYMOGÓW OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	11
3.1.	ZASOBY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	11
3.1.1.	BUDOWA GEOLOGICZNA, GEOMORFOLOGIA I RZEŻBA TERENU	11
3.1.2.	SUROWCE NATURALNE - WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH ZŁÓŻ KOPALIN	12
3.1.3.	CHARAKTERYSTYKA WARUNKÓW GEOLOGICZNO-INŻYNIERSKICH	12
3.1.4.	GLEBY	12
3.1.5.	KLIMAT	13
3.1.6.	HYDROLOGIA	14
3.1.7.	FLORA	15
3.1.8.	FAUNA	16
3.1.9.	POWIĄZANIA PRZYRODNICZE	16
3.2.	LEŚNA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA	16
3.2.1.	Typy siedliskowe lasów	17
3.3.	ROLNICZA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA	17
3.4.	STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	21
3.4.1.	ZAGROŻENIA I STAN POWIERZCHNI ZIEMI W TYM GLEB	21
3.4.2.	PRZEKSZTAŁCENIA POWIERZCHNI ZIEMI I ZAGROŻENIE WYSTĘPOWANIA MASOWYCH RUCHÓW ZIEMI	21
3.4.3.	ZAGROŻENIA I STANU POWIETRZA	21
3.4.4.	KLIMAT AKUSTYCZNY	22
3.4.5.	ZAGROŻENIA I STAN WÓD	23
3.4.6.	ZAGROŻENIE POWODZIOWE	23
3.4.7.	ZAGROŻENIA FLORY I FLORY	24
3.4.8.	ZAGROŻENIA I STAN LASÓW	24
3.4.9.	GOSPODARKA ODPADAMI	24
3.5.	WYMOGI OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	25
4.	WYSTĘPOWANIE OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH	25
5.	WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH ZŁÓŻ KOPALIN ORAZ ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH	25
6.	WYSTĘPOWANIE TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH	25
7.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	26
7.1.	RYS HISTORYCZNY	26
7.2.	WALORY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO	27
8.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONY ICH ZDROWIA	28
8.1.	POTENCJAŁ DEMOGRAFICZNY	29
8.2.	PROJEKCJA DEMOGRAFICZNA NA 2020 r.	30
8.3.	SYTUACJA NA RYNKU PRACY	30
8.3.1.	PODMIOTY GOSPODARCZE	30
8.3.2.	ZATRUDNIENIE	31
8.3.3.	BEZROBOCIE	32
8.4.	INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA	32

8.4.1.	OCHRONA ZDROWIA I OPIEKA SPOŁECZNA	32
8.4.2.	OŚWIATA.....	32
8.4.3.	KULTURA	33
8.4.4.	SPORT I TURYSTYKA	34
9.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA	34
10.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY	35
10.1.	DOKUMENTÓW SZCZEBŁA WOJEWÓDZKIEGO	35
10.2.	DOKUMENTÓW SZCZEBŁA POWIATOWEGO	39
10.3.	DOKUMENTÓW SZCZEBŁA LOKALNEGO.....	40
11.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH	42
11.1.	OBIEKTY I TERENY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE PRZYRODY	42
11.1.1.	OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU.....	42
11.1.2.	POMNIKI PRZYRODY	42
11.2.	OBIEKTY I OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE ZABYTKÓW.....	43
11.3.	OBSZARY I OBIEKTY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE WÓD	44
12.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, W TYM STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ, ENERGETYCZNEJ ORAZ GOSPODARKI ODPADAMI	45
12.1.	STAN SYSTEMÓW KOMUNIKACJI	45
12.1.1.	UKŁAD DROGOWY	45
12.1.2.	KOLEJ	48
12.1.3.	KOMUNIKACJA AUTOBUSOWA	48
12.1.4.	TRANSPORT ŁADUNKÓW	49
12.1.5.	RUCH PIESZY I ROWEROWY	49
12.1.6.	PARKOWANIE POJAZDÓW.....	49
12.1.7.	UWARUNKOWANIA ROZWOJU KOMUNIKACJI WYNIKAJĄCE Z UWARUNKOWAŃ ZEWNĘTRZNYCH, DOTYCHCZASOWYCH USTALEŃ PLANISTYCZNYCH, STRATEGII, PLANÓW ROZWOJU ORAZ WNIOSKÓW DO <i>STUDIUM</i> I PLANÓW MIEJSCOWYCH.	49
12.1.8.	OCENA FUNKCJONOWANIA I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU SYSTEMU TRANSPORTOWEGO GMINY	55
12.2.	GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA	57
12.2.1.	ZAOPATRZENIE W WODĘ.....	57
12.2.2.	OCZYSZCZANIE I ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW.....	59
12.3.	GOSPODARKA ODPADAMI.....	60
12.4.	ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNA	60
12.5.	ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ CIEPLNĄ	61
12.6.	ZAOPATRZENIE W GAZ.....	61
13.	ZADANIA SŁUŻĄCE REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH	61

PODSTAWA FORMALNO - PRAWNA

Projekt niniejszy stanowi zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznówola uchwalonego Uchwałą Rady Gminy w Lesznówoli nr 272/XXVII/2000 z dnia 1 marca 2000 roku. Podstawę formalno – prawną opracowania: stanowi Uchwała Rady Gminy w Lesznówoli Nr 224/XXX/2005 z dnia 19 maja 2005r o przystąpieniu do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznówoli oraz Uchwała Rady Gminy Lesznówoli Nr 190/XV/2008 z dnia 4 marca 2008r. w sprawie zmiany uchwały Nr 224/XXX/2005 z dnia 19 maja 2005r o przystąpieniu do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznówoli.

Przedmiot i cel niniejszego opracowania określa art. 9 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późniejszymi zmianami). Przedmiotem jest zagospodarowanie przestrzenne obszaru gminy Lesznówola w jej granicach administracyjnych, zaś celem określenie polityki przestrzennej, w tym lokalnych zasad zagospodarowania. Tak zdefiniowany przedmiot i cel określa podstawową – polityczną funkcję studium.

W świetle art. 9 ust. 2 ww. ustawy studium jest także narzędziem koordynowania planowania przestrzennego na szczeblu lokalnym i strategicznych zamierzeń gminy z planowaniem krajowym i regionalnym. Jest to druga koordynacyjna funkcja studium.

W myśl art. 9 ust. 4 i 5 ustawy, pomimo iż studium nie jest aktem prawa miejscowego, ma moc wiążącą dla opracowywanych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Wobec powyższego studium z 2000 r. było opracowane według nieaktualnej na dzień dzisiejszy ustawy o planowaniu przestrzennym z 7 lipca 1994 r., w której ranga studium była inna. Analizy wstępne wykazały konieczność wprowadzenia zasadniczych zmian merytorycznych, od czasu uchwalenia studium. W gminie Lesznówola zaszło wiele zmian, zarówno prawnych jak i przestrzennych. Opracowując zmianę studium uznano, że zmiany nie mogą dotyczyć poszczególnych ustaleń. Mają one równocześnie uwzględniać zmieniające się potrzeby i możliwości rozwojowe gminy, jak również obejmować pełen zakres i formę studium określoną w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. jak i rozporządzeniu w sprawie zakresu projektu studium w części tekstowej i graficznej (Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28.04.2004 r. opublikowane w Dz. U z 2004 r. nr 118, poz. 1233). Konsekwencją tego jest opracowanie jednolitego tekstu i rysunku studium mającego ujednoliczoną formę, ale w rzeczywistości stanowiącego nowe opracowanie, w którym wykorzystano część zapisów ze studium z 2000 r.

Zakres koniecznych zmian uwzględnia:

- ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uchwalonych po 1 grudnia 1995 r.;
- wydane decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz pozwolenia na budowę;
- wnioski instytucji i ludności zgłoszone do zmiany studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- wnioski samorządu dotyczące nowych zamierzeń inwestycyjnych.

Niniejsze opracowanie sporządził:

Wójt Gminy Lesznówola

Opracował: na podstawie Umowy Nr RZP 342/5/07/23/2006 z dnia 21 czerwca 2006 roku

Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa

ul. Targowa 45

03-728 Warszawa

mgr inż. arch. krajobrazu. Jolanta Fiszczuk-
Wiktorowicz

- główny projektant, członek Warszawskiej Okręgowej Izby
Urbanistycznej – nr WA-372

mgr inż. arch. krajobrazu Anna Pugacewicz

- członek Okręgowej Izby Urbanistów - Warszawa nr WA-384 -

mgr inż. arch. krajobrazu Hanna Rawska

- członek Okręgowej Izby Urbanistów - Warszawa nr WA-385 -

mgr Piotr Fogel

- członek Okręgowej Izby Urbanistów - Warszawa nr WA-370

mgr inż. Urszula Bereza

mgr Edyta Godula

mgr Kamila Kociubowska

mag inż. Karolina Pawlak

mgr Kacper Kamiński

ZAKRES PRZEDMIOTOWY STUDIUM

Zakres przedmiotowy zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola jest zgodny z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80. z 2003 r. poz. 717) i Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie zakresu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z 28 kwietnia 2004 r. (Dz.U. nr 118 z 2004 r.).

Studium składa się z dwóch części tekstowych:

- Część I – Uwarunkowania,
- Część II – Kierunki,

oraz uzasadnienia i syntezy studium.

załączników graficznych (w skali 1 : 10 000):

- Załącznik nr 2 – „Kierunki rozwoju przestrzennego”;
- Załącznik nr 3 – „Synteza uwarunkowań”;

1. WPROWADZENIE

Gmina Lesznówola pod względem administracyjnym jest gminą wiejską położoną w środkowej części województwa mazowieckiego, w północnej części powiatu piaseczyńskiego. W skład Gminy wchodzi 22 sołectwa. Obszar gminy Lesznówola graniczy z gminami: Tarczyn, Piaseczno, Raszyn, Nadarzyn i Miastem St. Warszawa. Odległość poszczególnych miejscowości gminy od centrum Warszawy wynosi od ok. 10 do ok. 25 km.

Tereny mieszkalne i zabudowane w gminie Lesznówola zajmują ok. 13,7%. Ze względów społeczno – ekonomicznych oraz przestrzenno – komunikacyjnych (relacje funkcjonalno – przestrzenne z metropolią warszawską) obszar terenów zabudowanych cały czas wzrasta. Gmina charakteryzuje się niskim stopniem zalesienia (powierzchnie leśne stanowią tu 12,2%) w porównaniu z województwem mazowieckim (21,8%). Użytki rolne stanowią 67,7% powierzchni terenu, z tego 97% zajmują grunty rolne, a pozostałe obszary, czyli 3% stanowią sady i łąki. Nieużytki i tzw. grunty pozostałe stanowią około 6,4% powierzchni gminy.

Podstawowe dane o gminie:

- powierzchnia – 6 917 ha (69,17 km²)
- liczba mieszkańców – 18 002 (według danych GUS na koniec 2008 r)
- gęstość zaludnienia – 260 osób/ km²
- liczba sołectw – 22 (Garbatka, Jabłonowo, Janczewice, Jazgarzewszczyzna, Lesznówola, Łazy, Łazy II, Magdalenka, Marysin, Mroków, Mysiadło, Nowa Wola, Nowa Iwiczna, Podolszyn, Stara Iwiczna, Stefanowo, Wilcza Góra, Władysławów, Wola Mrokowska, Wólka Kosowska, Zgorzała, Zamienie)

2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA, ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU ORAZ Z STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY

2.1. PLANOWANIE I ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE W GMINIE LESZNOWOLA – STAN PRAWNY

Zadaniem własnym gminy, wynikającym z ustawy o samorządzie gminnym jest m.in. prowadzenie polityki w zakresie gospodarowania przestrzenią i zapewnienie ładu przestrzennego. Zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki terytorialne, zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów oraz określania zasad ich zagospodarowania i zabudowy są określone z Ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (Dz.U. Nr 80 poz. 717). W celu określenia polityki przestrzennej, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego sporządza się studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, które nie jest aktem prawa miejscowego tylko dokumentem kierunkowym, stanowiącym podstawę polityki przestrzennej władz samorządowych gminy. Aktami prawa miejscowego są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

Gmina Lesznówola posiada „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego”, które Rada Gminy Lesznówola uchwaliła uchwałą nr 272/XXVII/2000 z dnia 1 marca 2000 roku.

Miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznówola utracił ważność z mocy prawa z dniem 1 stycznia 2004 roku.

Obowiązujące pozostają wszystkie plany miejscowe i zmiany planów uchwalone po 1 stycznia 1995 r. (na podstawie Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z 7 lipca 1994r.), niezależnie od tego, jaki zakres ustaleń i stopień szczegółowości ustaleń obowiązuje w tych planach. Obowiązujące plany miejscowe są obecnie bezpośrednią podstawą do sporządzania dokumentacji budowlanych i ubiegania się o decyzje o pozwoleniu na budowę, wydawaną bezpośrednio przez Starostę Powiatu, który z dniem 1 stycznia 2004 roku stracił prawo upoważnienia burmistrzów i wójtów do wydawania takich decyzji w swoim imieniu.

Ustawa przewidziała natomiast alternatywny tryb lokalizowania inwestycji. Na nielicznych obszarach, dla których nie sporządzono planu miejscowego, dla lokalizacji inwestycji celu publicznego i dla zmiany zagospodarowania terenu polegającej na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, obowiązują dwie niezależne procedury uzyskiwania decyzji:

- ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (na podstawie art. 50 ustawy),
- warunkach zabudowy (na podstawie art. 59 ustawy).

Na dzień sporządzania niniejszej zmiany studium Rada Gminy uchwaliła 60 miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Zestawienie obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego stanowi załącznik „A” do tekstu studium.

Pokrycie planami w gminie Lesznówola sięga około 98% powierzchni gminy, nie licząc powierzchni leśnych w Magdalence.

Na dzień opracowania zmiany studium gmina jest w trakcie 50 procedur planistycznych.

W najbliższym czasie zamierza sporządzić mpzp dla kolejnych obszarów gminy.

Z analizy obowiązujących dokumentów planistycznych można stwierdzić, że podstawowymi funkcjami Gminy Lesznówola są:

- mieszkalnictwo jednorodzinne,
- wielorodzinne o zróżnicowanych formach intensywnych i ekstensywnych,
- nieuciążliwa działalność gospodarcza, w tym głównie o profilu usługowym oraz
- drobne formy nieuciążliwego przemysłu (na terenie gminy można lokalizować wyłącznie obiekty działalności gospodarczej, których uciążliwość zamyka się w granicach działki)

wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną i społeczną.

Uzupełniającymi funkcjami gminy są: spadająca produkcja rolna, leśnictwo i ogrodnictwo, rekreacja i wypoczynek.

Rozwój zakładanych funkcji nie może naruszać naturalnych wartości przyrodniczych gminy, naturalnych ciągów przyrodniczych przez nią przebiegających oraz istniejących i projektowanych terenów leśnych. Dla terenów położonych w sąsiedztwie lasów proponuje się realizację zorganizowanych zespołów zabudowy. Wymaga to wprowadzenia zabudowy jednorodzinnej rezydencjonalnej oraz sadzenia drzew i roślinności leśnej (Magdalena, Władysławów, Wilcza Góra, Jazgarzewszczyzna, Stefanowo, Warszawianka).

Usługi o charakterze społecznym zlokalizowano w rejonach lokalnych ośrodków usługowych (Mysiadło, Nowa Iwiczna, Lesznówola, Łazy, Mroków), obejmujących swoim zasięgiem tereny podlegające urbanizacji.

Studium przewiduje zachowanie części obszaru gminy nie podlegającej zabudowie – tereny lasów, zieleni naturalnej, tereny wód, tereny otwarte oraz częściowo tereny rolne i sadownicze.

Tabela 2 Wydane decyzje o warunkach zabudowy w latach 2005-2008.

Lata	Decyzje o warunkach zabudowy (wyłącznie dla budynków)
2005	194
2006	162
2007	297
2008	208
Razem:	861

Źródło: dane udostępnione przez Urząd Gminy, 2008.

2.2. DOTYCHCZASOWE ZAGOSPODAROWANIE I UZBROJENIE TERENÓW

Znaczna część obszaru gminy została przekształcona w wyniku działalności człowieka. Na tereny zurbanizowane składają się przede wszystkim tereny zabudowy mieszkaniowej, usługowej, ciągi komunikacyjne oraz sieci infrastruktury technicznej.

Tabela 3 Formy użytkowania terenu w gminie Lesznówola

Rodzaje gruntów	Powierzchnia ewidencyjna [ha]	Udział w ogólnej powierzchni [%]
Powierzchnia geodezyjna ogólna	6 917	100
Tereny zabudowane	948	13,7
Użytki rolne	4684	67,7
Grunty pod lasami i zadrzewieniami	843	12,2
Tereny inne, nieużytki, wody	442	6,4

Źródło: Strategia rozwoju gminy Lesznówola, 2004

Jak wynika z powyższej tabeli największy udział procentowy w powierzchni gminy mają użytki rolne, które zajmują 67,7% powierzchni, tereny związane z zabudową mieszkaniową zajmują ok. 14% powierzchni. Świadczy to o dużym potencjale gminy.

Zachodzące zmiany gospodarcze przyspieszają przekształcenia wiejskich gmin graniczących z Warszawą w jej obszar metropolitalny. Proces ten w ostatnich latach znalazł swoje odzwierciedlenie również w gminie Lesznówola, gdzie znaczne obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej zostały przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową i działalność gospodarczą. Lesznówola podlega procesowi wpisywania się w strukturę funkcjonalno – przestrzenną aglomeracji warszawskiej.

2.2.1. TERENY MIESZKANIOWE – STAN MIESZKALNICTWA

W końcu 2008 roku mieszkańcy gminy Lesznówola zamieszkiwali w 6 214 mieszkaniach, w tym 107 stanowiących własność gminy. Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania wynosiła 90,5 m². Większość mieszkań wyposażona jest w podstawowe udogodnienia komunalne – wodociąg (91,3%), łazienkę (87,2%), centralne ogrzewanie (77,2%), czy to zbiorcze czy indywidualne.

Aktualny stan gospodarki mieszkaniowej najlepiej przedstawia poniższa tabela:

Tabela 4 Warunki mieszkaniowe w gminie Lesznówola

	J. m.	2004	2005	2006	2007	2008
ZASOBY MIESZKANIOWE						
Zasoby mieszkaniowe wg form własności						
ogółem						
mieszkania	miesz.	5 337	5 492	5 671	5 832	6 214
izby	izba	19 796	20 653	21 612	22 535	24 760
powierzchnia użytkowa mieszkań	m2	470 397	496 948	521 793	549 301	612 524
zasoby gmin (komunalne)						
mieszkania	miesz.	34	57	57	107	-
izby	izba	95	147	147	276	-
powierzchnia użytkowa mieszkań	m2	1 457	2 059	2 059	3 976	-
zasoby spółdzielni mieszkaniowych						
mieszkania	miesz.	2	2	2	2	-
izby	izba	12	12	12	12	-
powierzchnia użytkowa mieszkań	m2	292	292	292	292	-
zasoby zakładów pracy						
mieszkania	miesz.	221	188	188	63	-
izby	izba	585	508	508	176	-
powierzchnia użytkowa mieszkań	m2	9 765	8 808	8 808	2 977	-
zasoby osób fizycznych						
mieszkania	miesz.	5 058	5 185	5 244	5 620	-
izby	izba	18 993	19 715	20 087	21 854	-
powierzchnia użytkowa mieszkań	m2	456 110	478 512	490 608	536 008	-
zasoby pozostałych podmiotów						
mieszkania	miesz.	22	60	180	40	-
izby	izba	111	271	858	217	-
powierzchnia użytkowa mieszkań	m2	2 773	7 277	20 026	6 048	-

Źródło: GUS

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY LESZNOWOLA
CZĘŚĆ I - UWARUNKOWANIA

Budownictwo mieszkaniowe w gminie rozwija się przede wszystkim na potrzeby ludności zamieszkującej teren gminy. W ostatnich latach obserwuje się jednak dynamiczny rozwój budownictwa mieszkaniowego dla potrzeb ludności nie będących mieszkańcami gminy, ale zamierzających się osiedlić się na jej terenie (głównie mieszkańców Warszawy).

W 2008 roku oddano do użytku 401 mieszkań, z czego większość, bo aż 243 stanowiły mieszkania przeznaczone pod wynajem lub na sprzedaż, a 158 to mieszkania indywidualne.

Tabela 5 Budownictwo mieszkaniowe w gminie Lesznowola w latach 2004 - 2008

	J. m.	2004	2005	2006	2007	2008
MIESZKANIA						
Mieszkania oddane do użytkowania						
mieszkania	miesz.	136	178	188	187	401
izby	izba	788	989	1 017	1 072	2 355
powierzchnia użytkowa	m2	25 834	30 568	26 720	31 987	67 130
spółdzielcze						
mieszkania	miesz.	2	0	0	0	0
izby	izba	12	0	0	0	0
powierzchnia użytkowa	m2	292	0	0	0	0
przeznaczone na sprzedaż lub wynajem						
mieszkania	miesz.	12	38	120	31	243
izby	izba	48	160	587	160	1 354
powierzchnia użytkowa	m2	1 119	4 504	12 749	4 552	37 744
indywidualne						
mieszkania	miesz.	122	140	68	156	158
izby	izba	728	829	430	912	1 001
powierzchnia użytkowa	m2	24 423	26 064	13 971	27 435	29 386
BUDYNKI						
Budynki nowe oddane do użytkowania						
ogółem	bud.	141	162	124	175	390
mieszkalne	bud.	124	146	112	159	346
niemieszkalne	bud.	17	16	12	16	44
powierzchnia użytkowa mieszkań w nowych budynkach mieszkalnych	m2	25 323	29 730	26 720	31 987	67 130
powierzchnia użytkowa nowych budynków niemieszkalnych	m2	52 532	56 743	30 069	43 661	78 181
kubatura nowych budynków ogółem	m3	489 380	468 657	369 512	542 220	824 115
kubatura nowych budynków mieszkalnych	m3	112 619	134 532	117 037	142 276	303 402
budownictwo indywidualne						
ogółem	bud.	128	144	75	146	171
mieszkalne	bud.	119	136	67	137	152
kubatura nowych budynków ogółem	m3	286 030	216 557	160 423	170 862	197 021
kubatura nowych budynków mieszkalnych	m3	106 024	115 617	65 358	121 738	133 370

Źródło: GUS, 2005

2.2.2. TERENY USŁUGOWO – PRODUKCYJNE

W ostatnich latach obserwuje się prężny rozwój usług w regionie. Dobre uzbrojenie i przygotowanie terenów sprzyjają jego rozwojowi.

Usługi o charakterze społecznym: oświata, zdrowie, kultura, rozrywka, administracja, nauka itp. zlokalizowane są przede wszystkim w rejonach lokalnych ośrodków usługowych obejmujących swoim zasięgiem tereny podlegające urbanizacji (Mysiadło, Nowa Iwiczna, Lesznowola, Łazy, Mroków). W gminie

Lesznówola nie ma wielkopowierzchniowych obiektów handlowych tj. powyżej 2 000 m². Sieć usług niższego szczebla towarzyszy bezpośrednio zabudowie mieszkaniowej.

Wzdłuż głównych ulic rozwija się funkcja usługowo-produkcyjna:

- wzdłuż Trasy Krakowskiej (Marysin, Jabłonowo, Wólka Kosowska, wschodnia część Łaz)
- wzdłuż ulicy Puławskiej (Mysiadło)
- wzdłuż projektowanej trasy S7 (Zgorzała, Zamienie, Nowa Wola, Wilcza Góra, Władysławów)
- wzdłuż ulicy Słonecznej (Stara Iwiczna).

2.2.3. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA GMINY

Sieć energetyczna obsługiwana jest przez Zakład Energetyczny Warszawa Teren.

Stan techniczny urządzeń pracujących na napięciu 110 kV i wyższym jest zadowalający i w najbliższych latach nie przewiduje się w nich remontów kapitalnych. Podstawowym problemem jest ograniczona możliwość wykorzystywania rozdzielni 15 kV stacji „Piaseczno” i „Sękocin”, z uwag na ich peryferyjne położenie względem obszaru zasilanego i trudności w wyprowadzeniu nowych linii 15 kV. Docelowo planuje się wzmocnienie zasilania obszaru gminy w energię elektryczną z planowanych stacji 110/15 kV „Głusków” i „Szczaki” zlokalizowanych w gminie Piaseczno (wg. Strategii Rozwoju Gminy Lesznówola, 2004).

Przez teren gminy przechodzą dwa gazociągi wysokiego ciśnienia, d 400mm relacji Świerk-Mory i d 300mm relacji Radom-Lesznówola.

Docelowym źródłem zaopatrywania odbiorców zlokalizowanych na terenie gminy będzie sieć gazowa średniego zasilania z istniejących stacji redukcyjno-pomiarowych I stopnia:

- „Piaseczno” o przepustowości 25 tys.m³/h, usytuowanej w rejonie ul Mleczarskiej i Sękocińskiej w Starej Iwicznej;
- „Sękocin” w gminie Raszyn;
- „Wola Mrokowska”;
- „Lesznówola”.

Źródłem uzupełniającym jest stacja II stopnia w Mysiadle dla potrzeb budownictwa wielorodzinnego. (wg. Strategii Rozwoju Gminy Lesznówola, 2004)

Centrala Abonencka „Piaseczno”, wraz z istniejącymi centralami satelitowymi, pokrywa występujące na terenie gminy potrzeby telefoniczne i zapewnia dość wysoką jakość obsługi. Pod warunkiem rozbudowy sieci telefonicznej system telekomunikacyjny jest w stanie pokryć potrzeby nowych odbiorców bez ograniczeń (wg. Strategii Rozwoju Gminy Lesznówola, 2004).

Gmina Lesznówola znajduje się w zasięgu wszystkich operatorów telefonii komórkowej.

Wszystkie wsie w gminie Lesznówola są podłączone do wodociągu gminnego. Ogólna długość sieci wodociągowej w gminie wynosi 154,5 km., podłączone są do niej 6123 budynki mieszkalne (w tym zbiorowego zamieszkania).

System zaopatrzenia w wodę gminy Lesznówola oparty jest na siedmiu stacjach ujmowania i uzdatniania wody z czwartorzędowego poziomu wodonośnego. Są to stacje: Stara Iwiczna, Lesznówola Pole, Lesznówola AWRSK, Magdalena, Mroków, Eko-Mysiadło, Wólka Kossowska.

Sieć kanalizacji sanitarnej w gminie Lesznówola składa się obecnie około 95 km. kolektorów sanitarnych, kanałów ulicznych i przykanalików odprowadzających ścieki do 4 oczyszczalni (w tym jednej położonej poza obszarem gminy). W gminie istnieją 3 oczyszczalnie ścieków (Kosów, Łazy, Zamienie). Część ścieków odprowadzana jest także do oczyszczalni ścieków Piaseczno.

Obecnie podstawową instalacją unieszkodliwiania odpadów dla terenu gminy jest składowisko odpadów komunalnych „ŁUBNA” zlokalizowane w gm. Góra Kalwaria. W miejsce obecnego składowiska przewiduje się realizację wielofunkcyjnego obiektu pełniącego zadania Regionalnego Zakładu Gospodarki Odpadami dla regionu m. st. Warszawy, a w tym powiatu piaseczyńskiego. W lokalizacji sąsiadującej z obecnym składowiskiem, na terenie o pow. ok. 22 ha projektowane jest przedsięwzięcie – Zakład Unieszkodliwiania Stałych Odpadów Komunalnych „ŁUBNA II” (wg. Program Gospodarki Odpadami, 2004).

3. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA, W TYM STANU ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ, WIELKOŚCI I JAKOŚCI ZASOBÓW WODNYCH ORAZ WYMOGÓW OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

3.1. ZASOBY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

Pod względem fizycznogeograficznego podziału Polski J. Kondrackiego (2002 r.) obszar gminy znajduje się w obrębie Równiny Warszawskiej należącej do makroregionu Niziny Środkowomazowieckiej. Równina Warszawska ciągnie się po lewej stronie Doliny Wisły od Warszawy na północy po dolinę Pilicy na południu. Jest to zdenudowana powierzchnia akumulacji lodowcowej położona powyżej 100 m n.p.m. i opadająca 20-30 m skarpą ku dolinie Wisły. Od zachodu obniża się ku Równinie Łowicko – Błońskiej i sąsiaduje z Wysoczyzną Rawską (Kondracki J., 2002).

Gmina usytuowana jest w zlewniach dwóch rzek: Utraty i Jeziorki, jej teren jest lekko nachylony w kierunku północno-wschodnim. Obszar Lesznowoli odgrywa przyrodniczo ważną rolę w aglomeracji warszawskiej (z uwagi na położenie gminy na kierunku najczęściej występujących wiatrów - chroni Warszawę przed napływem zanieczyszczeń).

3.1.1. BUDOWA GEOLOGICZNA, GEOMORFOLOGIA I RZEŻBA TERENU

Budowa geologiczna i geomorfologia

Teren gminy Lesznowola znajduje się w obrębie rozległej jednostki strukturalnej zwanej Niecką Mazowiecką. Nieckę Mazowiecką budują osady kredy górnej a wypełniają osady trzeciorzędu i czwartorzędu.

Jej dno pokryte jest utworami kredowymi, wykształconymi w postaci białych wapieni marglistych sięgających do 150 m głębokości poniżej poziomu morza. Utwory kredowe pokrywają osady trzeciorzędowe, reprezentowane przez formację paleocenu, oligocenu, miocenu i pliocenu. Paleocen reprezentowany jest przez gezy, opoki, wapień margliste, margle i ły margliste. Powyżej leżą utwory zaliczane do oligocenu: piaski, mułki, zlepieńce z konglomeratami fosforytowymi i krzemionymi oraz piaski z wkładkami humusowymi na głębokości około 110 m p.p.m. Miocen reprezentowany jest przez piaski, mułki i ły oraz lokalnie występujące złoża węgla brunatnego. Najmłodszymi utworami trzeciorzędu są osady plioceniczne, wśród których są: ły pstry i mułki, z warstwami lub soczewkami piasków (Program Ochrony Środowiska powiatu Piaseczyńskiego, 2004).

Bezpośrednio na utworach trzeciorzędowych leżą utwory czwartorzędowe: plejstoceny i holoceny, których miąższość może miejscami wynosić nawet 200 m (zależnie od powierzchni stropowej pliocenu). Na omawianym obszarze znajdują się utwory pochodzące z okresu zlodowacenia najstarszego (podlaskiego), południowopolskiego, środkowopolskiego i bałtyckiego. Najstarsze utwory czwartorzędowe zlodowacenia podlaskiego reprezentowane są przez piaski ze żwirami, gliny zwałowe oraz mułki piaszczyste akumulowane w środowisku rzeczonym w formie stożków napływowych. Wyższa część profilu czwartorzędu została ukształtowana przez złożone procesy sedymentacji w okresie kolejnych zlodowaceń i interglacjalów. Największy wpływ na ukształtowanie obecnej morfologii tego terenu miało zlodowacenie środkowopolskie, a zwłaszcza stadiał mazowiecko – podlaski (Warty). Tego wieku są ły, mułki warwowe, piaski zastoiskowe, piaski i żwiry akumulacji szczelinowej oraz rozciągające się na powierzchni szerokimi płatami gliny zwałowe wychodzące na powierzchnię w okolicach: Nowej i Starej Iwicznej i Wólki Kosowskiej (Program Ochrony Środowiska powiatu Piaseczyńskiego, 2004).

Z postojem lodowca i jego regresją wiązała się akumulacja utworów piaszczysto – żwirowych i mułkowatych, formowanych w postaci kemów, zwłaszcza w okolicach (Starej i Nowej Iwicznej i Nowej Woli) (Program Ochrony Środowiska powiatu Piaseczyńskiego, 2004).

U schyłku plejstocenu i w holocenie, w wyniku procesów eolicznych, wykształciły się także liczne piaski eoliczne w wydmach (okolice: Magdalenki) (Program Ochrony Środowiska powiatu Piaseczyńskiego, 2004).

Rzeźba terenu

Rzeźba terenu stanowi wypadkową działalności lodowca oraz wód lodowcowych i polodowcowych. Część wysoczyznowa, wyniesiona kilkanaście metrów ponad dolinę Wisły, jest silnie przekształconą powierzchnią akumulacji lodowcowej i wodnolodowcowej, mającą charakter zdenudowanej wysoczyzny o wyrównanej powierzchni, przeciętej równiną erozyjno-denuwacyjnej. Jej powierzchnię urozmaica stosunkowo wąska dolina Utraty (prawobrzeżny dopływ Bzury) oraz niewielkie ciek i obniżenia o charakterze podmokłym. Omawiany mezoregion budują przede wszystkim różnorodne osady piaszczyste i pyłowe, a także – występujące na ogół płatami – gliny zwałowe.

Powierzchnia terenu Gminy charakteryzuje się lekkim nachyleniem z południowego zachodu (128 – 130 mn.p.m. w rejonie Woli Mrokowskiej) ku północnemu wschodowi (105 – 107 m n.p.m. w rejonie Mysiadła). Charakterystyczne elementy naturalnej rzeźby terenu to wzniesienia wydymowe występujące w kompleksie leśnym Magdalenki oraz układ dolin rzecznych: dolina Utraty i jej dopływy, które wykształciły płytkie, płaskie doliny o łagodnych skarpach, szerokich na 100 – 300 metrów (Program Ochrony Środowiska gminy Lesznowola, 2004).

3.1.2. SUROWCE NATURALNE - WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH ZŁOŻ KOPALIN

Na terenie gminy nie występują bogate złoża surowców. W Gminie występuje czynna kopalnia piasku - złożo piasku „Janczewice”, które posiada koncesję do końca 2012 r. oraz ustalone warunki rekultywacji.

3.1.3. CHARAKTERYSTYKA WARUNKÓW GEOLOGICZNO-INŻYNIERSKICH

Na obszarze gminy dominują grunty nośne nadające się do bezpośredniego posadowienia. Na podstawie analizy warunków geologiczno-inżynierskich stwierdza się, że utwory budujące obszar wysoczyzny należą do gruntów nośnych korzystnych do zabudowy. Najkorzystniejsze warunki istnieją na powierzchniach zbudowanych z glin zwałowych oraz wydmy zbudowane z piasków przewianych z głęboko zalegającymi wodami gruntowymi (od 4 do 8 m). Obszarami mniej korzystnymi dla budownictwa są holocenijskie doliny, niziny aluwialne, obniżenia wytopiskowe i zagłębienie terenu. Na obszarach ich występowania należy liczyć się z pewnym ograniczeniem budownictwa lub z większym nakładem kosztów w związku z możliwością zalegania wśród nich wkładek gruntów organicznych.

3.1.4. GLEBY

Pokrywą glebową obszaru gminy można podzielić na mozaiki gleb naturalnych (wszystkie typy gleb występujących poza terenami zabudowanymi) i antropogenicznych. W gminie Lesznowola dominują gleby naturalne, a wśród nich: brunatne, bielcowe i rdzawe. W dolinach rzecznych występują mady. Najbardziej naturalne cechy zachowały gleby terenów leśnych, na zachód od Lesznowoli.

Według wartości bonitacyjnej przeważają gleby chronione klas III i IV z wyraźną przewagą kompleksów klas bonitacyjnych IVa i IVb. Zajmują one ok. 65% powierzchni gminy. W części zachodniej przeważają gleby klasy IV z udziałem gleb klasy II, III i V (głównie gleby bielcowe i pseudobielcowe oraz czarne ziemie zdegradowane). W części środkowej dominują gleby słabsze V klasy z niewielkim udziałem klasy IV (głównie są to gleby brunatne kwaśne i wyługowane bielcowe i pseudobielcowe). Część wschodnia – kompleks gleb dobrych i bardzo dobrych o dużych wartościach rolniczych (klasa II, III z małym udziałem klasy IV – głównie czarne ziemie właściwe, czarne ziemie zdegradowane, gleby szare, miejscami gleby bielcowe i pseudobielcowe).

Tabela 6. Struktura gleb według klasyfikacji bonitacyjnej

Klasa gleby	II	III	IV	V	VI
Powierzchnia [ha]	75,5	1682	1382	1180	435

Źródło: przestrzenna baza danych studium

Gleby antropogeniczne

Pokrywa glebowa tych terenów charakteryzuje się mechanicznym zniszczeniem naturalnych poziomów glebowych na znacznych przestrzeniach oraz zanieczyszczeniem różnymi pierwiastkami wprowadzonymi do środowiska glebowego wskutek działalności gospodarczej. Zachowane fragmenty naturalnych gleb, głównie na terenie ogrodów przydomowych oraz działek leśnych charakteryzuje także wzbogacenie w substancje chemiczne wprowadzone wskutek różnej działalności ich właścicieli lub zarządzających.

Wyróżniony obszar cechuje się występowaniem gleb ogrodowych (hortisole) i w niewielkiej części urbanoziemów. Hortisole są glebami typologicznie przeobrażonymi wskutek długotrwałych, szczególnie intensywnych zabiegów agrotechnicznych. Efektem takiej działalności człowieka jest głęboki i silnie wzbogacony w materię organiczną poziom próchnicy. Są to najczęściej gleby terenów podmiejskich, użytkowane pod różnego typu ogrody, głównie przy zabudowie jednorodzinnej i usługach publicznych (szkoły, kościoły, administracja publiczna itp.) (Bednarek B., Prusinkiewicz Z., 1997). Urbanoziemy występują na terenach o wieloletniej zabudowie: na skwerach, w alejach, w małych ogródkach przydomowych itp. W profilach takich gleb spotyka się z reguły różne antropogeniczne warstwy- resztki starych murów, fundamentów, bruków itp.(Bednarek B., Prusinkiewicz Z., 1997).

Gleby naturalne

Na obszarze wysoczyznowym, w miejscach występowania luźnych utworów piaszczystych wytworzyły się gleby bielcowe, najmniej żyzne i o słabych właściwościach sorpcyjnych. Są one przeważnie porośnięte lasami.

Obszary zbudowane z rzecznych lub wodno-lodowcowych utworów piaszczysto-żwirowych - często nieco gliniastych, zajmują gleby rdzawe trochę żyzniejsze od bielicowych. Ich powierzchnie są w dużej części zalesione, ale również częściowo wykorzystywane rolniczo.

Najbardziej rozprzestrzenione na wysoczyźnie i jednocześnie rolniczo wykorzystywane są gleby brunatne. Częściowo gleby te są również porośnięte lasami. Wytworzyły się z glin lub piasków gliniastych występujących w różnych częściach wysoczyzny. Są to gleby brunatne właściwe i brunatne kwaśne. Żyzność tych gleb jest znacznie lepsza od poprzednich i często są zaliczane na terenie gminy do 5 - 6 kompleksu przydatności rolniczej.

W dolinach Utraty i Jeziorki w małych zasięgach występują mady - najżyźniejsze gleby w gminie, często zaliczane do bardzo dobrych kompleksów - pszenno-żytnich gruntów ornych.

Dość liczne są na obszarze wysoczyznym małe dolinki rzeczne wypełnione utworami organicznymi i organiczno-mineralnymi, z których wytworzyły się gleby torfowe, murszowe oraz czarne ziemie (występują w pasie terenu od Lesznawoli do Piaseczna). Gleby torfowe i murszowe stanowią najczęściej obszary użytków zielonych, natomiast czarne ziemie są przeważnie gruntami ornymi. Część czarnych ziem wskutek zakwaszenia sklasyfikowano jako czarne ziemie zdegradowane.

Gleby terenów rolniczych zawierają wyraźne cechy przekształcenia mechanicznego - w morfologii uwidocznione warstwą uprawy płużnej a także mniej wyraźne cechy wzbogacenia chemicznego wskutek nawożenia mineralnego.

Pod względem zasobności w makro- i mikrośkładniki pokrywa glebowa należy do słabo zasobnych.

3.1.5. KLIMAT

Gmina Lesznawola położona jest w Środkowomazowieckim regionie klimatycznym (wg Woś, 1995). W porównaniu z innymi regionami, tutaj notuje się stosunkowo największą liczbę dni bardzo ciepłych i pochmurnych (średnio w roku prawie 63 dni). Wśród nich szczególnie często pojawiają się z pogodą bardzo ciepłą i jednocześnie pochmurną bez opadu (takich dni średnio w roku jest ponad 41) (Woś A, 1995).

W regionie środkowomazowieckim przeciętnie w roku 1-2 dni cechuje typ pogody bardzo gorącej, ze średnią dobową temperaturą powietrza ponad 25°C i jednocześnie słonecznej bez opadu. Pogoda tego typu osiąga tu swoją maksymalną częstość występowania w Polsce. Nieco mniej w ciągu roku niż na innych terenach jest tutaj dni z pogodą przymrozkową bardzo chłodną, tylko około 38 dni oraz umiarkowanie zimną i jednocześnie pochmurną, która średnio w roku cechuje około 12 dni. (Woś A, 1995)

Średnia roczna temperatura na tym obszarze wynosi 8,2°C. Średnia roczna temperatura w lecie wynosi w lipcu 18°C, natomiast zimą, w styczniu -3°C. Amplituda temperatur jest dosyć wysoka i wynosi 22-23°C. Wilgotność powietrza wynosi około 80%. Teren ten należy do obszarów gdzie występuje deficyt wody opadowej. Średnie roczne sumy opadów wahają się w granicach 415 – 600 mm. Największe sumy opadów występują w okresie letnim. Na obszarze tym dominują wiatry zachodnie, południowo - zachodnie i północno - zachodnie, z przewagą (45%) wiatrów zachodnich. Zachodnie i wschodnie kierunki napływu mas powietrza przeważają na terenach nizinnych. Topografia terenu i układ głównych dolin rzek Województwa Mazowieckiego wymuszają napływ powietrza z kierunków zachodnich i wschodnich. Najmniej wiatrów wieje z północy i północnego – wschodu. Okres wegetacyjny wynosi około 210 dni we wschodniej części powiatu, 220 dni natomiast w części zachodniej. Rozpoczyna się pod koniec marca, a kończy na początku listopada. Początek wczesnej wiosny zaczyna się na przełomie kwietnia i maja, natomiast wczesna jesień na początku września.

Warunki klimatu lokalnego zależą w głównej mierze od rzeźby terenu, budowy geologicznej i pokrycia gruntu. Na obszarze powiatu piaseczyńskiego nie występują znaczne różnice warunków klimatycznych, ze względu na małe urozmaicenie rzeźby terenu. Wszelkie wahania temperatur, opadów oraz siły i kierunku wiatrów są głównie spowodowane występowaniem zabudowy i obszarów leśnych. W większych miastach może występować zwiększone zachmurzenie oraz podwyższone temperatury powietrza (o 1-2°C). Natomiast na obszarach leśnych panuje zwiększona wilgotność i niższe amplitudy temperatury powietrza. Na terenach nieosłoniętych zwiększona jest prędkość wiatru.

Klimat lasów

Tereny leśne to obszary o bardzo swoistym charakterze klimatycznym, wyróżniające się: wyrównanym profilem termicznym dobowym i rocznym (wyższe minimum i niższe maksimum), zwiększoną wilgotnością względną powietrza i niższymi jej amplitudami w ciągu doby, zaciszością (gęsty drzewostan), dużą zawartością fitoncydów (olejków eterycznych), zwiększoną zawartością ozonu itp. Z wyżej wymienionych przyczyn obszary leśne (szczególnie położone na wysoczyźnie) należy uznać za bardzo korzystne ze względów bioklimatycznych.

3.1.6. HYDROLOGIA

Wody podziemne

Zgodnie z podziałem regionalnym wód podziemnych według B. Paczyńskiego teren gminy leży w regionie mazowieckim, subregionie centralnym.

Poziomy wodonośne, występują zarówno w utworach czwartorzędowych, jaki i trzeciorzędowych, jednak dominującym piętrzem wodonośnym jest poziom czwartorzędowy, który stanowi główne źródło zaopatrzenia w wodę (jedynie dla Mysiadła wody powierzchniowe rzeki Wisły i dla Jazgarzewszczyzny wody podziemne trzeciorzędowe).

Warunki wodne są zróżnicowane. Występują zarówno rejonu o swobodnym zwierciadle, jak również obszary, na których brak ciągłej warstwy wodonośnej, a wody gruntowe występują okresowo w cienkiej pokrywie piaszczystej na gruntach nieprzepuszczalnych lub jako sączenie w gruntach spoistych. Generalnie znaczna część obszaru Gminy charakteryzuje się stałą lub okresową obecnością płytkich wód powierzchniowych (POŚ dla gminy Lesznówola, 2004).

Czwartorzędowe piętro wodonośne

W Gminie Lesznówola czwartorzędowe piętro wodonośne reprezentowane jest głównie przez 1-2 wodonośne poziomy międzyglinowe często powstające w związku hydraulicznym. Poziomy te są dość dobrze izolowane przed wpływem czynników antropogenicznych. Poziomy słabo izolowane występują w rejonie Stefanowo-Łazy oraz w rejonie Janczewice-Nowa Wola-Zamienie.

Głębokość stropu warstwy wodonośnej wynosi 15-50 m i więcej metrów a wydajność otworów studziennych na przeważającym obszarze Gminy zawiera się pomiędzy 10-50 m³/h, przy czym niewielka część w rejonie Janczewic i Podolszyna posiada wydajność niższą od 10 m³/h. Natomiast w rejonie Mysiadła, Jazgarzewszczyzny i okolic Wilczej Góry wydajności ujęć przekraczają wartość 50 m³/h.

Trzeciorzędowe piętro wodonośne

Piętro to ukształtowało się w piaskach oligoceńskich i miocenijskich pod grubą warstwą ilów plioceńskich na głębokości ponad 150 m (bardzo dobra izolacja tego poziomu od powierzchni terenu). Poziom miocenijski tworzą piaski pylaste oraz piaski bardzo drobnoziarniste, często zawierające domieszkę pyłu węglowego. Wody z tego poziomu nie są ujmowane.

Poziom oligoceński obok czwartorzędowego jest najczęściej ujmowany. Warstwy wodonośne składają się z piasków drobno i średnioziarnistych ze żwirem kwarcowym, z glaukonitem pochodzenia morskiego. Strop występuje na głębokości od 195 do 219 m, ze spadkiem w kierunku zachodnim. Wody poziomu oligoceńskiego charakteryzują się stabilnym składem fizykochemicznym i zwykle są dobrej jakości (nie wymagają lub wymagają prostego uzdatniania do celów pitnych). Są to wody średnio twarde o mineralizacji około 500 mg/dm³.

Wody powierzchniowe

Obszar opracowania położony jest w zlewisku Bałtyku, w zlewni Wisły.

Wody płynące

Gmina Lesznówola znajduje się w zlewniach dwóch rzek: Utraty oraz Jeziorki. Przez obszar Gminy przebiegają 2 wododziały: Jeziorki wraz z siecią drobnych cieków wodnych i rowów melioracyjnych we wschodniej części Gminy oraz Utraty wraz z dopływami w części południowo-zachodniej. Dział wodny I rzędu przebiega z południa na północ dzieląc Gminę na dwie części.

Przez północno – zachodnie krańce gminy Lesznówola przepływa rzeka Utrata, będąca prawostronnym dopływem Bzury. Jej obszarem źródłowym są okolice Żelichowa. Ma ona długość 76,5 km, z czego przez teren powiatu piaseczyńskiego przepływa około 20% długości. Rzeka ta w dużej mierze przepływa przez tereny użytkowane rolniczo, lasy zajmują jedynie 11% powierzchni jej zlewni. W górnym jej biegu dolina Utraty jest wąska i słabo wykształcona. (Program Ochrony Środowiska dla powiatu piaseczyńskiego, 2004). Jej dopływem na terenie Gminy Lesznówola jest Raszynka. Główne dopływy to Rów Reguły-Malichy, Kanał Konotopa, Rokitnica, Kanał Ożarowski, Stara Rokitnica, Rów z Leszna, Korytnica i Teresinka.

Rzeka Jeziorka – lewostronny dopływ Wisły, najdłuższy ciek przepływający przez teren powiatu piaseczyńskiego. Obszarem źródłowym rzeki są okolice miejscowości Osuchów w powiecie grójcekim. Pierwotnie, w warunkach naturalnych, Jeziorka zasilala rzekę Wilanówkę, która płynęła doliną Wisły w kierunku Warszawy. Obecnie Jeziorka uchodzi bezpośrednio do Wisły, a Wilanówka przepływa przepustem rurowym pod dnem Jeziorki. Do Wilanówki uchodzi Kanał Habdziński, który w warunkach naturalnych zasilal Jeziorkę. Przepływy wody w Jeziorkie przy ujściu do Wisły wynoszą: średni – 5660 l/s, niski - 630 l/s. Główne dopływy prawostronne rzeki to: Kraska, Zielona i Mała, natomiast lewostronne to Tarczynka, Struga z Głóskówką i dwa ciek bez nazwy wypływające spod Magdalenki i Dąbrówki Jeziorka płynię głównie przez

tereny rolnicze i leśne. Dolinę rzeki pokrywają przeważnie łąki i pastwiska. (Program Ochrony Środowiska dla powiatu piaseczyńskiego, 2004).

Wody stojące

Zbiorniki wodne występujące na terenie Gminy to niewielkie „oczka” powstałe najczęściej na terenach powyrobiskowych kopalni, zasilane wodami z urządzeń melioracyjnych, wodami gruntowymi oraz niekiedy wodami pierwszego poziomu wodonośnego. Kolejne zbiorniki to zastoiska wodne utworzone w wyniku zmiany biegu koryta cieków wodnych, a także inne sztuczne obiekty, jak zbiorniki wodne usytuowane na terenach osad wiejskich z przeznaczeniem głównie dla potrzeb ochrony przeciwpożarowej.

Tabela 7. Zbiorniki wodne na terenie gminy Lesznówola.

Gmina	Zbiornik wodny	Lokalizacja
Gmina Lesznówola	zbiornik wodny	Lesznówola
	stawy	Mroków
	stawy	Mysiadło
	staw	Podolszyn Stary
	zbiornik wodny	Magdalenka

Zródło: Program Ochrony Środowiska Dla Powiatu Piaseczyńskiego, 2004

Istniejące zbiorniki wodne mają małą powierzchnię i z tego względu, nie prowadzi się ich monitoringu, zarówno pod względem morfometrycznym, jakości wód, jak i składu gatunkowego.

3.1.7. FLORA

Na terenie gminy Lesznówola występuje znaczne zróżnicowanie florystyczne związane ze zróżnicowaniem rzeźby, krajobrazu i pokrycia terenu. Do najbardziej wartościowych przyrodniczo obszarów należą ekosystemy leśne, tereny zadrzewione i zakrzewione, łąki, pastwiska oraz zbiorowiska wodne i przywodne.

Położenie geobotaniczne i szata roślinna

Gmina Lesznówola według podziału geobotanicznego Szafera (1977), położona jest na obszarze Krainy Mazowieckiej, a szczegółowiej, w okręgu Warszawskim.

Według podziału hierarchicznego Polski na regiony geobotaniczne Matuszkiewicza (1993) obszar gminy Lesznówola znajduje się w obrębie krainy Południowomazowiecko- Podlaskiej, w poddziale Mazowieckim, należącym do działu Mazowiecko- Poleskiego

Lesznówola znajduje się na obszarze leżącym „poza zasięgiem buka, jodły, świerka i olszy szarej, natomiast w zasięgu dębu szypułkowego, graba, lipy, jesionu, olszy czarnej i sosny” (Matuszkiewicz 1993). Ogólnie traktowany zestaw roślinności strefowej dla tego działu jest następujący: lasy liściaste kl. *Quercus-Fagetea*, głównie związku *Carpinion*, w mniejszym stopniu związku *Quercion petraeo-pubescentis* obok kontynentalnych lasów sosnowych z kl. *Vacinio-Picetea* związku *Dikrano-Pinion* (Matuszkiewicz J. M., 1993). Na omawianym obszarze w nikłym stopniu reprezentowane są zbiorowiska (sub)atlantyckie i subśródziemnomorskie, a znacznie silniej zbiorowiska o charakterze kontynentalnym i borealnym.

Roślinność potencjalna

Roślinność potencjalna określa typ naturalnego i względnie trwałego ekosystemu, potencjalnie istniejącego w danych warunkach abiotycznego środowiska. Typ ten przyjmuje się umownie za zbiorowisko stanowiące w chwili obecnej końcowe stadium sukcesji roślinnej. Przez roślinność potencjalną rozumiemy pewien określony typ środowiska naturalnego (siedliska), który mieści w sobie pewien potencjał ekologiczno-produkcyjny (Zimny, 1997).

Zbiorowiskami charakterystycznym dla terenu opracowania są:

- 1) subkontynentalny grąd lipowo-dębowo-grabowy, odmiana środkowopolska (*Tilio-Carpinetum*);
- 2) w dolinie rzeki Utrata zbiorowisko łąkowe niżowych siedlisk umiarkowanie zabagnionych – łąg jesionowo – olszowy (*Circaeo-Alnetum*).

Roślinność rzeczywista

Najwyższe walory przyrodnicze w gminie Lesznówola reprezentuje fragment rozległego, chociaż bardzo rozczłonkowanego kompleksu Lasów Chojnowskich. Lasy Chojnowskie stanowią pozostałości pasa leśnego na południe od Warszawy, który ciągnął się od doliny Wisły, aż do Puszczy Kampinoskiej. Obszar ten obejmuje około 230 ha, porośnięty jest głównie sosną pospolitą. Spotykać tu można pojedyncze okazy bardzo rzadkiego gatunku – Sosny Banksa, pochodzącej z Ameryki Północnej. Nieliczne miejsca porasta także brzoza, dąb i świerk, a na obszarach podmokłych występuje również olcha. Rzadziej spotykanym drzewem jest świerk i dąb

bezszypułkowy. Wśród krzewów pospolitych występuje jarzębina oraz podobna do niej kalina. Swoje siedliska znalazła również kruszyna, czeremcha, jałowiec i czarny bez. Rośliny runa to mchy, porosty, skrzypy i widłaki.

Dużą osobliwością tego terenu jest rzadko spotykany wiciokrzew pomorski. W magdaleńskich lasach rośnie również trująca bylina zwana naparstnicą purpurową i kruszyna o czarnych, przypominających wiśnie, trujących jagodach. Rzadko już spotykany jest żarnowiec, wawrzynek, wilczełyko, jasnota biała, a także dzwonki, fiołki, borówka czarna, jak również kwitnący wiosną zawilec – roślina objęta ochroną. Coraz rzadziej występuje konwalia majowa.

Do największych i najmniej zdegradowanych obszarów występujących w granicach administracyjnych gminy należy zaliczyć obszary objęte ochroną w ramach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz projektowanego rezerwatu.

Zbliżone do naturalnych zbiorowiska leśne lub zaroślowe oraz leśne zbiorowiska zastępcze to obszary roślinności o urozmaiconej strukturze pionowej.

3.1.8. FAUNA

Świat zwierząt jest równie bogaty jak świat roślin i istnieją ściśle wzajemne między nimi powiązania. Jaszczurka zwinka, rzekotka i padalec, zaskroniec i gniewosz plamisty to osobliwości tego terenu. Z ptaków – myszołowy i rzadziej pustułki. Po głosie werbla poznajemy dzięcioła, najczęściej gości tu dzięcioł pstry z czerwoną czapeczką. W Uroczysku nierzadko można napotkać dzika. Gromady ptaków, ssaków dają wiele uroku i niepowtarzalnego piękna tym rozległym leśnym obszarom (POŚ gminy Lesznówola, 2004).

3.1.9. POWIĄZANIA PRZYRODNICZE

Powiązania szczebla międzynarodowego, krajowego i regionalnego

Wisła stanowi bardzo ważny szlak ekologiczny o znaczeniu krajowym dla licznych gatunków ryb i ptaków wodno - błotnych, łączący Morze Bałtyckie z dorzeczem Dunaju i Dniestru. Część obszaru środkowej doliny Wisły została objęta ochroną w ramach sieci NATURA 2000 (PLB140004 Dolina Środkowej Wisły). Obszarami umożliwiającymi powiązanie terenu gminy Lesznówola z obszarem Natura 2000 oraz dalej z krajowym ciągiem ekologicznym (tj. wspomnianą wyżej Wisłą) jest Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu, stanowiącym powiązanie o znaczeniu regionalnym.

Powiązania z pozostałymi terenami miasta i powiatu ziemskiego (system przyrodniczy)

Obok wymienionego powyżej obszaru pełniącego funkcję powiązań na szerszą skalę (obszary stanowiące sieć powiązań regionalnych zapewniają również ciągłość i prawidłowe funkcjonowanie przyrodnicze powiatu ziemskiego w ramach WOChK) na powiązania lokalne gminy składają się:

- ponadlokalny ciąg ekologiczny wiążący lasy wokół Magdalenki z lasami Chojnowskimi poprzez tereny Jazgarzewszczyzny,
- ponadlokalne ciągi ekologiczne na terenie miejscowości: Janczewice, Podolszyn Stary wzdłuż rzeki Raszynki,
- ciągi lokalne: Lesznówola, Nowa Wola, Wilcza Góra.

Tak wykształcony układ przyrodniczy umożliwia podłączenie ciągów ekologicznych o znaczeniu lokalnym (doliny rzeki Utraty, Jeziorki i Raszynki i ich dopływy) do ciągów regionalnych. Wykorzystuje on niepodważalne atuty istniejących obszarów objętych prawnymi formami ochrony przyrody oraz podłącza do nich tereny najkorzystniejsze pod względem walorów przyrodniczo- krajobrazowych o charakterze ciągów lokalnych. Zbudowany w ten sposób system zapewnia nie tylko dobre funkcjonowanie obszarów podłączonych do głównych ciągów ekologicznych, ale przyczynia się do polepszenia prosperowania jednostek strukturalnych gminy.

3.2. LEŚNA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA

Wg regionalizacji przyrodniczo - leśnej (IBL) gmina Lesznówola leży w Krainie Mazowiecko-Podlaskiej.

Lasy w granicach gminy to kilka kompleksów, które wraz z lokalnymi zadrzewieniami i ciekami wodnymi tworzą tzw. korytarze ekologiczne, dające między innymi możliwość migracji zwierząt.

Jedynym liczącym się ze względów produkcyjnych kompleksem leśnym jest kompleks lasów chojnowskich. Obszar ten obejmuje około 230 ha i porośnięty jest głównie sosną pospolitą. Nieliczne miejsca porasta także brzoza, dąb i świerk, a na obszarach podmokłych występuje również olcha. Rzadziej spotykanym drzewem jest świerk i dąb bezszypułkowy.

Niewielkie tereny leśne znajdują się również w południowej części Gminy między miejscowościami Stefanowo i Warszawianka, w zachodniej części przy granicy z gminą Nadarzyn, i w południowo – wschodniej, w miejscowości Jazgarzewszczyzna, na granicy gminy Piaseczno (POŚ gminy Lesznówola, 2004).

W Gminie Lesznówola przeważają lasy państwowe (zajmują powierzchnię 627 ha). W rękach prywatnych znajduje się 221 ha. Rozdrobnione i rozproszone prywatne kompleksy leśne stwarzają zagrożenie przerwania ciągłości naturalnych ekosystemów i ograniczenie liczby nisz ekologicznych, stanowiących ostoje dziko żyjącej fauny. Dodatkowo charakteryzują się uproszczoną strukturą gatunkową (często jednogatunkowe monokultury sosnowe) i wysokim udziałem niezalesionej powierzchni leśnej.

3.2.1. TYPY SIEDLISKOWE LASÓW

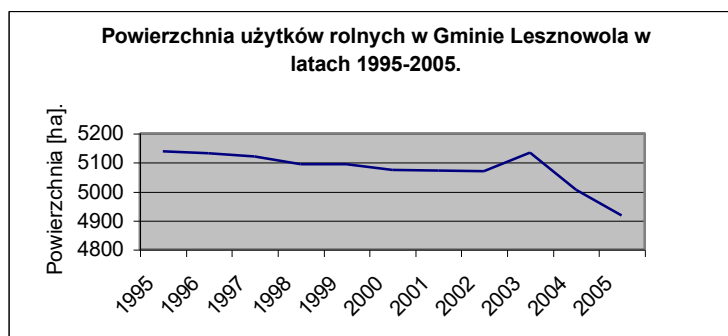
Na terenie gminy Lesznówola charakterystyczne naturalne zbiorowiska leśne (choć często zmienione przez gospodarowanie, o dość wysokim stopniu antropizacji szaty roślinnej) to między innymi:

- Bory: bór świeży (*Leucobryo – Pinetum*); kontynentalny bór mieszany (*Quercus robur – Pinetum*);
- Grądy: grąd subkontynentalny (*Tilio – Carpinetum*);
- Dąbrowa świetlista (*Potentillo albae – Quercetum*);
- Łęgi: łąg wiązowo –jesionowy (*Ficario-Ulmetum typicum*); łąg olszowo-jesionowy przystrumykowy (*Ciraeo - Alnetum*);
- Olsy: zbiorowisko olsu porzeczkowego (*Ribo nigri – Alnetum*).

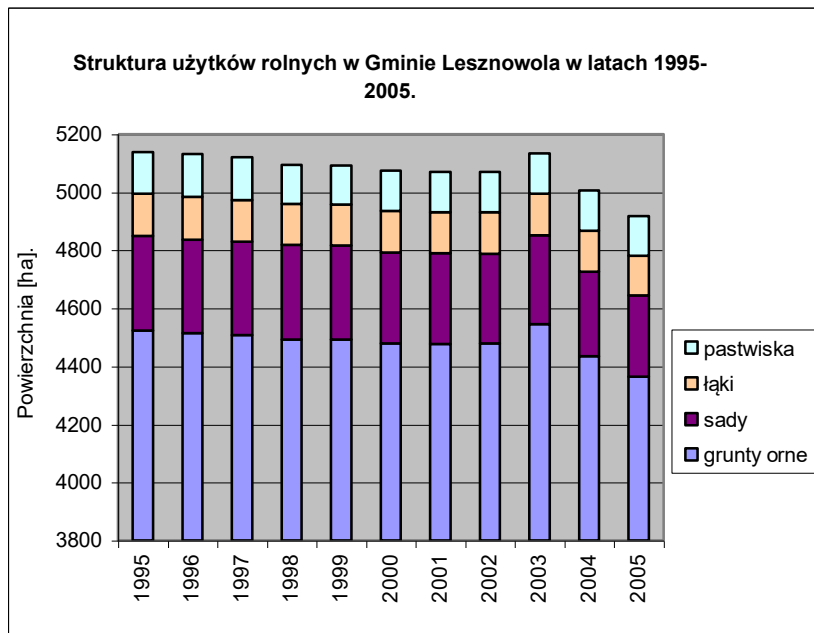
3.3. ROLNICZA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA

Struktura użytkowa terenów rolnych w czasie

Użytki rolne w Gminie Lesznówola zajmują 4684 ha, z czego większość przeznaczona jest pod zabudowę mieszkaniową i usługową. Powyższa liczba stanowi 67,7% całkowitej powierzchni Gminy. Areal ten maleje, w 1995 roku wynosił 5138 ha. W roku 2003 powierzchnia użytków rolnych, w stosunku do lat ubiegłych, nieco wzrosła, ale już następne lata potwierdziły trend spadkowy.

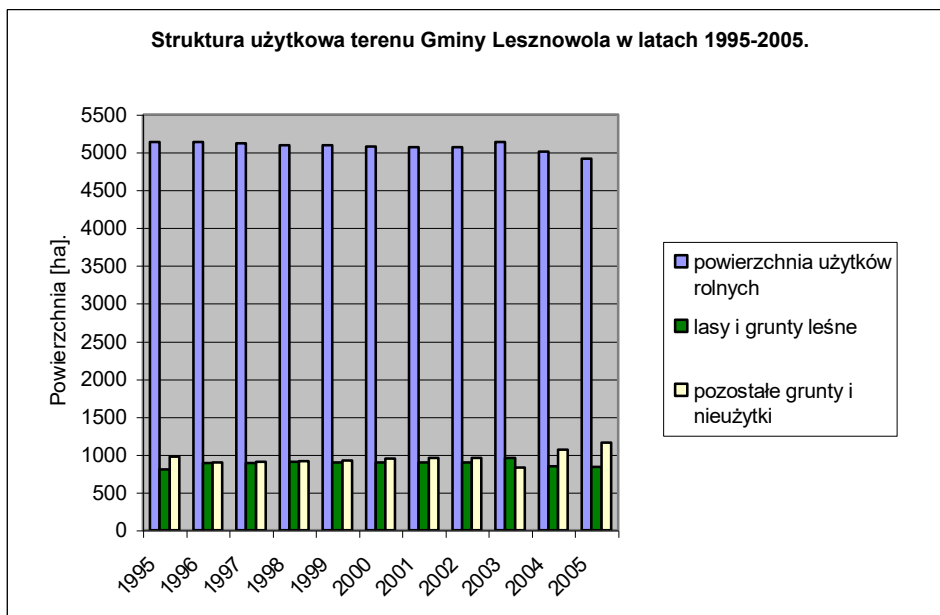
Największą część użytków rolnych w 2005 r. stanowiła grunty orne (4365 ha), następnie - sady (280 ha), łąki (137 ha), pastwiska (135 ha). Zmianę struktury użytków rolnych na przestrzeni lat 1995-2005 przedstawia wykres "Struktura użytków rolnych w Gminie Lesznówola w latach 1995-2005".

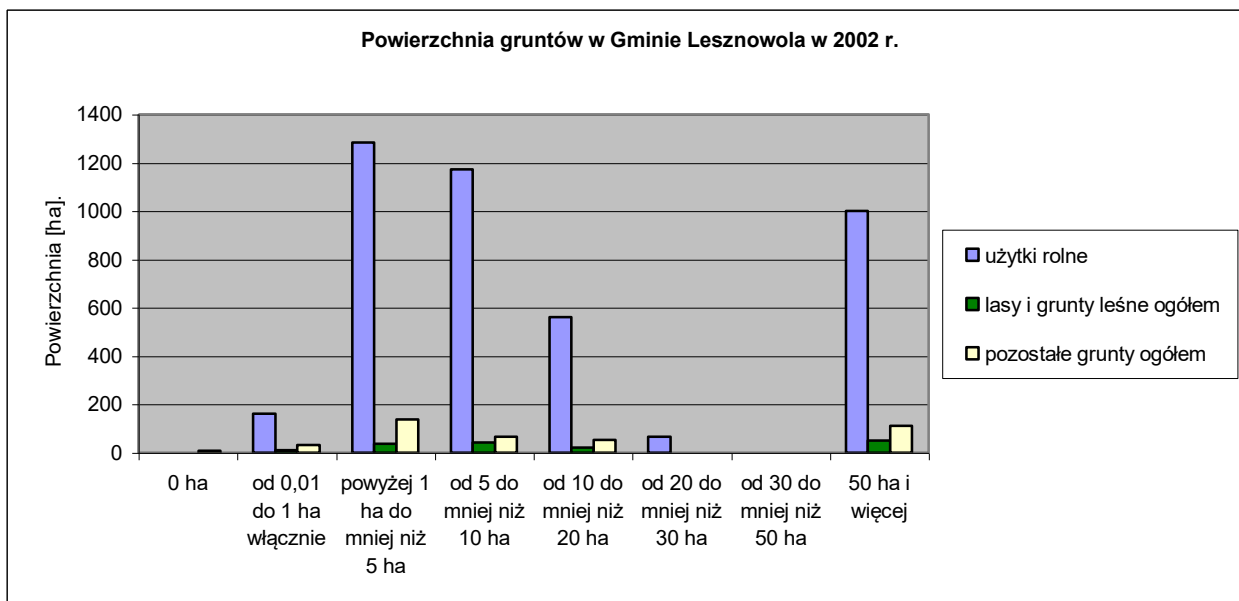
W ostatnim dziesięcioleciu nie ma wyraźnych różnic w strukturze użytków rolnych. Procentowy udział poszczególnych kategorii użytków nie ulega zmianom.

Większość użytków rolnych znajduje się w posiadaniu gospodarstw indywidualnych, co przedstawia wykres "Powierzchnia użytków rolnych w Gminie Lesznowola w latach 1995-2005". W 1995 roku do gospodarstw indywidualnych należało ponad 88% powierzchni użytków rolnych, a na przełomie 1996/1997 r. już 91,4%. Na przestrzeni następných lat sytuacja ta pozostaje bez zmian.

Pozostałą część powierzchni Gminy zajmują lasy (843 ha) oraz pozostałe grunty i nieużytki (1160 ha) i to na ich rzecz zmniejsza się powierzchnia użytków rolnych. Dokładnie przedstawia tę sytuację zestawienie "Struktura użytkowa terenu Gminy Lesznowola w latach 1995-2005".

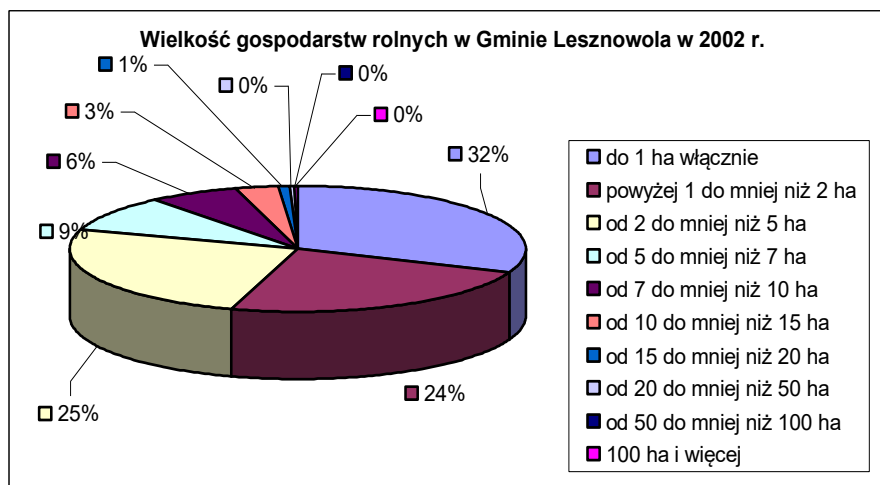

Najbardziej rozdrobnione są użytki rolne. 29% to obszary od 1 do 5 ha, a 28% stanowią tereny od 5 do 10 ha, co daje łącznie 57% wszystkich użytków rolnych. Najbardziej skoncentrowane obszary przypadają na lasy i grunty leśne- 32% mieści się w przedziale 50 ha i większe. Sytuację tę obrazuje zestawienie "Powierzchnia gruntów w Gminie Lesznowola w 2002r."

Struktura własnościowa i obszarowa gospodarstw rolnych.

Na terenie Gminy jest 1132 gospodarstw rolnych, to o 48 więcej niż w 1996 r. Największą część stanowią gospodarstwa rolne bardzo małe, do 1 ha włącznie to ponad 31% gospodarstw rolnych Gminy, do 5 ha- aż 81%. Większość to gospodarstwa indywidualne (1129 gospodarstw), z czego prawie 69% to gospodarstwa indywidualne powyżej 1 ha użytków rolnych.

Ponad 40% gospodarstw rolnych na terenie Gminy Lesznowola nie prowadzi produkcji rolniczej, 38,2% produkuje głównie na rynek, produkujących głównie na potrzeby własne jest 13,4%, a wyłącznie na potrzeby własne- 8,2% gospodarstw rolnych.

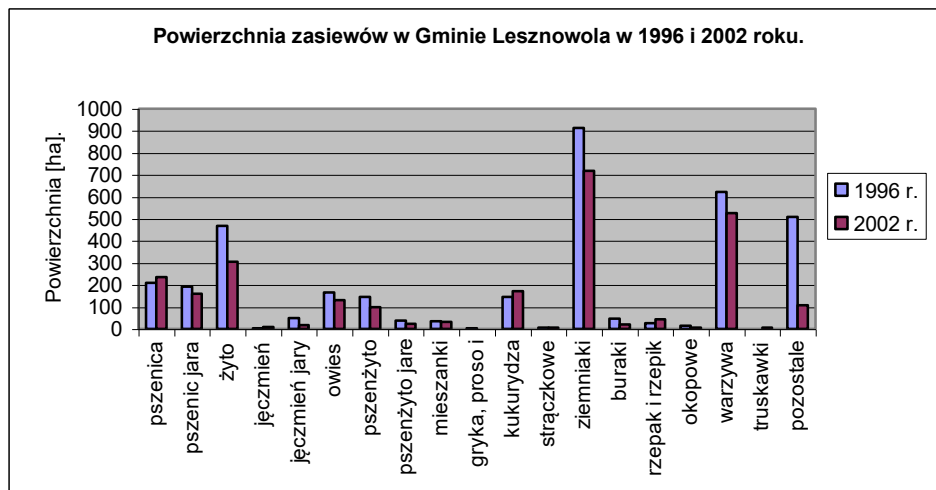
Uprawy

Produkcję roślinną na terenie Gminy Lesznowola prowadzi ponad połowa gospodarstw rolnych.

Ogólna powierzchnia zasiewów w Gminie Lesznowola wynosi 2616,31 ha. W porównaniu z rokiem 1996 (3595 ha) istnieje ewidentna tendencja spadkowa. Dominuje gospodarka indywidualna. Z całkowitej powierzchni zasiewów 84,7% przypada na gospodarstwa indywidualne. W 1996 roku na gospodarstwa te przypadało niespełna 81%.

Największy obszar zajmuje uprawa ziemniaków, na którą przypada 27,5% całkowitej powierzchni zasiewów (719,34 ha). Mimo, że areal tej uprawy, w stosunku do 1996 roku, zmniejszył się, odsetek uprawy ziemniaków wzrósł o ponad 2%. Niewiele mniejszą powierzchnię zajmuje warzywnictwo gruntowe- 20%. I tu mamy podobną sytuację jak przy poprzedniej uprawie- areal uprawy warzyw gruntowych spadł z 622 ha w 1996 roku do 525 ha w roku 2002, lecz wzrósł jej procentowy udział w całkowitej powierzchni zasiewów (o prawie 3%). Na rzecz innych roślin spadł procent uprawy żyta, lecz nadal zajmuje ono wysoką- trzecią pozycję w

powierzchni zasiewów Gminy, liczącą sobie około 12% całkowitej powierzchni zasiewów. Znaczące obszary zajmują także pszenica ozima i jara, łącznie prawie 15%, gdzie w 1996 r. udział jej w całkowitej powierzchni zasiewów wynosił trochę ponad 11%. Na terenie Gminy uprawia się również (wymienione według udziału w całkowitej powierzchni zasiewów): owies (4,95%), pszenżyto ozime (3,77%), kukurydza na ziarno i na zielonkę (łącznie 6,56%), rzepak ozimy (1,61%), mieszanki zbożowe jare, pszenżyto jare, buraki cukrowe, jęczmień jary i ozimy, strączkowe jadalne, truskawki, mieszanki zbożowe ozime, okopowe pastewne, rzepak jary, gryka, proso i inne zbożowe. Pozostałe rośliny uprawiane stanowią 4,12% całkowitej powierzchni zasiewów Gminy. Mimo, że powierzchnia zasiewów Gminy od 1996 roku zmniejszyła się o ponad 27%, to udział poszczególnych roślin uprawnych w całkowitej powierzchni zasiewów prawie się nie zmienił.

Zestawienie powierzchni zasiewów w 1996 i 2002 roku należy skorygować o następujące informacje: powierzchnia zasiewu mieszanek zbożowych w 1996 r. podana jest bez roślin strączkowych; w kolumnie dotyczącej rzepaku na 2002 r. podana jest powierzchnia zarówno rzepaku ozimego jak i jarego, a na rok 1996- zawarta jest również powierzchnia zasiewu rzepiku; co się tyczy warzyw gruntowych na 1996 r., to powierzchnia zasiewu podana jest bez udziału roślin nasiennych i wysadków.

Większość roślin uprawianych jest w gospodarstwach indywidualnych, wyróżnia się kukurydza, która zarówno na ziarno jak i na zielonkę jest w przewadze uprawiana w gospodarstwach innych niż indywidualne, a 1996 roku w ogóle nie była uprawiana w gospodarstwach indywidualnych.

Hodowla.

Zestawienie stanu pogłowia zwierząt według wyników ostatniego powszechnego spisu rolnego w 2002 r., w gminie Lesznowola jest następujące:

- bydło- 608 szt.,
- krowy- 250 szt.,
- trzoda chlewna- 3074 szt.,
- trzoda chlewna lochy- 253 szt.,
- konie- 255 szt.,
- owce- 428 szt.,
- kury- 18522 szt.,
- kury nioski- 17508 szt.,
- kozy- 129 szt.

W stosunku do powszechnego spisu rolnego z 1996 r., o ponad 30% spadła obsada bydła, chów trzody chlewnej uległ zmniejszeniu o ponad 25%, o 70% wzrosła liczba hodowanych koni, pogłowie owiec pozostało bez większych zmian. Znacząco wzrosła liczba hodowanych kur.

Po przeliczeniu na duże jednostki przeliczeniowe (DJP) wynika, że najwięcej hoduje się trzody chlewnej 1075,9 DJP, następnie kur- 741 DJP i bydła- 608 DJP.

W gminie Lesznowola jest dość znaczna liczba gospodarstw nie posiadających zwierząt gospodarskich. Niespełna 8% gospodarstw rolnych prowadzi produkcję zwierzęcą. Chów trzody chlewnej, koni i kur prowadzą prawie wyłącznie gospodarstwa indywidualne.

Szanse rozwoju funkcji rolniczej na terenie gminy są niewielkie głównie ze względu na bliskość Warszawy i związaną z tym niską rentowność gruntów rolnych, postępująca urbanizację terenu, rozdrobnieniem działek itp.

3.4. STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

3.4.1. ZAGROŻENIA I STAN POWIERZCHNI ZIEMI W TYM GLEB

Na terenie gminy Lesznów gleby nie są zdegradowane chemicznie. Przekształcenia i zanieczyszczenia środowiska glebowego mają lokalny charakter i związane są przede wszystkim z obszarami zabudowanymi a także sąsiedztwem zakładów produkcyjnych (obszar gminy wolny jest od przemysłu ciężkiego). Jako lokalne zanieczyszczenie gleb uważa się także wyraźne wzbogacenie w niektóre pierwiastki, w tym również metaliczne, pokrywy glebowej sąsiadującej z ruchliwymi szlakami komunikacyjnymi.

Nierozpoznane badaniami, lecz częste na terenie gminy jest także powierzchniowe dewastowanie pokrywy glebowej wskutek zaśmiecenia, dzikiego składowania odpadów, rozkopywania powierzchni terenu.

Zanieczyszczenie gleb metalami ciężkimi mieści się w granicach zawartości normalnej lub tolerowanej. Charakterystyczne są wyższe koncentracje niektórych pierwiastków w glebach (kadm, chrom, nikiel, miedź, ołów), jednak ich zawartości nie przekroczyły wartości granicznych określonych Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych.

Źródłami zagrożenia powierzchni ziemi (głównie jej ukształtowania), pokrywy glebowej oraz gleb są:

- zamiana formacji roślinnych o wykształconej strukturze pionowej na rzecz nieużytków (zwiększona erozja powierzchni ziemi, powodowana zwiększeniem spływu powierzchniowego wód) – występują na znacznych powierzchniach, głównie na terenach rolnych i źle zagospodarowanych „pasach zieleni” wzdłuż dróg (szczególnie niebezpieczne na glebach gliniastych, z warstwą trudno przepuszczalną);
- zmiany w ukształtowaniu powierzchni powodowane wykopami pod zabudowę, drogi, infrastrukturę techniczną itp.; występują głównie na obszarach przeznaczonych do zainwestowania;
- nadmierna zabudowa powierzchni biologicznie czynnej.
- zanieczyszczenie gleb przez odpady komunalne i gospodarcze - „dzikie wysypiska śmieci”; zakłady, którym wydano pozwolenia na wytwarzanie, gromadzenie i lub transport odpadów oraz zakłady, które mają zatwierdzony program gospodarki odpadami niebezpiecznymi mogą stanowić potencjalne źródło zagrożenia;
- zanieczyszczenie gleb metalami ciężkimi – wywoływane głównie ruchem pojazdów mechanicznych.

3.4.2. PRZEKSZTAŁCENIA POWIERZCHNI ZIEMI I ZAGROŻENIE WYSTĘPOWANIA MASOWYCH RUCHÓW ZIEMI

Na terenie gminy Lesznów, występują obszary eksploatacji surowców mineralnych, na terenie których nie planuje się dalszej eksploatacji.

Gmina położona jest na terenie o mało urozmaiconej rzeźbie terenu. Zagrożenie występowaniem masowych ruchów ziemi na terenie gminy nie występuje.

3.4.3. ZAGROŻENIA I STANU POWIETRZA

Na terenie gminy Lesznów obowiązują dopuszczalne poziomy substancji określone ze względu na ochronę zdrowia i ochronę roślin. Według Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska, prowadzącego inwentaryzację emisji zanieczyszczeń do powietrza w rozbiciu na poszczególne związki, teren gminy leży w strefie klasy C (w klasie wynikowej). Substancją, która zaważyła na takiej ocenie strefy piaseczyńskiej był pył zawieszony PM₁₀, dla którego poziom stężeń był powyżej wartości dopuszczalnej (klasa C). Pozostałe z mierzonych związków i substancji tj.: dwutlenek siarki SO₂, tlenek azotu NO_x, tlenek węgla CO, ołów Pb, benzen C₆H₆ i ozon O₃ nie przekroczyły wartości dopuszczalnej (z uwzględnieniem częstości przekroczeń określonych w RMS w sprawie dopuszczalnych poziomów...), co oznacza, że mieściły się w klasie A.

Utrzymanie właściwych warunków czystości atmosfery przy wzroście zagrożeń ze strony dużych źródeł zanieczyszczeń o oddziaływaniu regionalnym i przy warunkach naturalnych sprzyjających koncentracji zanieczyszczeń wymaga szeregu działań dotyczących uporządkowania przede wszystkim gospodarki cieplnej, utrzymania istniejących warunków przewietrzania, ograniczenia negatywnego oddziaływania obiektów uciążliwych i ograniczenia emisji zanieczyszczeń z Warszawy.

Głównym źródłem emisji podstawowych zanieczyszczeń do powietrza są:

- dla SO₂ – głównie energetyka zawodowa i sektor komunalno – bytowy; (dominuje emisja powierzchniowa – ok. 55%); dominujący udział w zanieczyszczaniu ma spalanie węgla, koksu oraz olejów opałowych. Zużycie tych paliw jest maksymalne w czasie jesiennym i zimowym, stąd też zdecydowanie większe jest zanieczyszczenie atmosfery w tym okresie;

- dla NO₂ – transport i komunikacja, w mniejszym stopniu energetyka zawodowa; (dominuje emisja liniowa - udział ok. 95%); w stężeniach dwutlenku azotu decydującą rolę odgrywa emisja ze środków transportu, niewielki procent pochodzi z procesów spalania, co wiąże się głównie ze zmiennością dobową;
- dla CO – transport drogowy w mniejszym stopniu spalanie paliw w kotłowniach; dominuje emisja liniowa (ok. 90%);
- dla pyłu – głównie energetyka i ciepłownictwo oraz dodatkowo unos pyłu z powierzchni terenu, dróg, dachów, pól uprawnych itd.; dominuje emisja powierzchniowa (ok. 55%) – wzrost wartości stężeń zanieczyszczeń w miesiącach zimnych, co wiąże się z występowaniem okresu grzewczego. W stężeniach pyłu dużą rolę odgrywa także emisja tzw. „nieorganizowana” np. pylenie ze źle zagospodarowanych obszarów, pokrytych kurzem ulic.

Na terenie gminy Lesznówola nie występują powierzchniowe źródła emisji oraz obiekty emitujące do atmosfery ponadnormatywne ilości zanieczyszczeń powietrza. Obiekty uzyskujące pozwolenie na wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza mogą stanowić potencjalne źródło zanieczyszczeń powietrza.

Na pogorszenie jakości powietrza atmosferycznego mają wpływ między innymi:

- nieekologiczne źródła ciepła (kotłownie zakładowe, kotłownie komunalne, większość źródeł ciepła w budownictwie jednorodzinym ...) (emisja do atmosfery pyłów i dymów – głównie poprzez emisję spalin z gorszych gatunków węgla, brak instalacji oczyszczania spalin, małą sprawność kotłów);
- mechaniczne środki transportu (emisja do atmosfery dymów i gazów);
- zanieczyszczenia napływające z sąsiednich terenów (aglomeracja warszawska).

3.4.4. Klimat akustyczny

Hałas jest jednym z rodzajów zanieczyszczeń, do którego zaliczane są dźwięki o częstotliwościach od 16 Hz do 16000 Hz.

W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku. Poziomy te określono w zależności od rodzaju terenu (zabudowa mieszkaniowa, tereny uzdrowiskowe, rekreacyjno – wypoczynkowe, szpitale oraz domy opieki społecznej i budynki związane ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci), uwzględniając przy tym rodzaj obiektu lub działalności będącej źródłem hałasu, a także pory dnia i nocy. Wartości progowe poziomów hałasu określono z kolei w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 stycznia 2002 roku.

Hałas komunikacyjny tj. pochodzący od środków transportu drogowego, kolejowego i lotniczego

Hałas drogowy jest bardzo odczuwalny przy drogach krajowych: nr 7 Al. Krakowska, nr 79 ul. Puławska, drodze wojewódzkiej nr 721: ul. Słoneczna, linii kolejowej. Natężenie ruchu na tych trasach było bardzo duże, a wartość równoważnego poziomu dźwięku A na wysokości 5 m, osiągała 75 dB w porze dziennej i 65 w porze nocnej. Ponadto, w porze dziennej hałas o wartości 50 dB odczuwalny był na znacznej odległości od ulicy. (wg. Planu Gospodarki Odpadami dla powiatu piaseczyńskiego, 2004).

Hałas lotniczy oddziałuje w rejonie Mysiadła, Nowej Iwicznej i Zgorzały – jest to jeden z głównych kierunków nalotów na lotnisko Okęcie.

Wojewoda utworzył obszar ograniczonego użytkowania wokół Portu Lotniczego Warszawa Okęcie (Rozporządzenie Wojewody Mazowieckiego nr 39 z dnia 19 lipca 2003 roku). Hałas odczuwalny jest przeważnie w porze dziennej. Z badań Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska wynikało, że w porze dziennej na terenach północno – zachodnich gminy Lesznówola natężenie dźwięku sięgało 55 dB, natomiast w porze nocnej 45 dB.

Hałas przemysłowy tj. pochodzący z obiektów przemysłowych i usługowych; głównie z zainstalowanych tam urządzeń i maszyn.

Zakłady przemysłowe, a przede wszystkim instalacje znajdujące się na ich terenie: sprężarki, urządzenia chłodnicze, transport wewnątrz zakładów itp. są poważnym źródłem hałasu (zwłaszcza w porze nocnej). Hałas przemysłowy stanowi zagrożenie o charakterze lokalnym, występujące głównie na terenach sąsiadujących z zakładami produkcyjnymi.

Odczuwalny poziom hałasu przemysłowego jest indywidualny dla każdego obiektu i zależy od: wielkości i jakości parku maszynowego, izolacji poszczególnych pomieszczeń i całych hal produkcyjnych, procesów technologicznych oraz funkcji urbanistycznych sąsiadujących z nim terenów. Wewnątrz hal przemysłowych hałas może sięgać poziomu 80 - 125 dB. W sąsiedztwie zakładów przemysłowych poziomy dźwięku osiąga wartości od 50 dB (mało uciążliwe) do 90 dB (bardzo uciążliwe).

W Lesznówoli nie występują obiekty o wysokim stopniu uciążliwości ze względu na emisję hałasu, nie posiadają decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu. Najbardziej uciążliwe pod tym zakłady produkcyjne i warsztaty (np. mechaniki pojazdowej, blacharskie, ślusarskie,...) są źródłami hałasu o ograniczonym zasięgu

oddziaływania - mogą one jednak powodować uciążliwości akustyczne dla osób zamieszkujących w ich najbliższym sąsiedztwie.

Hałas komunalny tj. występujący w budynkach mieszkalnych (głównie wielorodzinnych) i w obiektach użyteczności publicznej

Hałas wewnątrz osiedlowy wiąże się z wykonywaniem codziennych czynności ludzkich i powodowany jest przez urządzenia do tego potrzebne, np. pracę silników samochodowych (wywożenie śmieci, dostawy do sklepów), głośną muzykę itp. Do tych hałasów dołącza się niejednokrotnie bardzo uciążliwy hałas wewnątrz budynku, powodowany zazwyczaj lokalizacją w pomieszczeniach piwnicznych lokali usługowych, wadliwym funkcjonowaniem instalacji (np. centralnego ogrzewania, dźwigów, zsyków) oraz powszechnym odchudzaniem konstrukcji i oszczędnością na materiałach. Według polskiej normy, poziom hałasu pochodzący od instalacji i urządzeń budynku może wynosić w ciągu dnia 30-40 dB, nocą 25-30 dB.

3.4.5. Zagrożenia i stan wód

Wody powierzchniowe

Monitoring wód powierzchniowych na terenie powiatu piaseczyńskiego, w tym także gminy Lesznówola prowadzony jest przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska.

Jakość wód powierzchniowych na terenie gminy Lesznówola kontrolowana jest w ramach realizacji programu monitoringu wód podziemnych i powierzchniowych. Badania prowadzone są na rzekach: Jeziorce i Utracie.

Badania przeprowadzone w latach 1983-2001 wykazały, że wody rzek Jeziorce, Utrata są pozaklasowe.

Jakość wód rzeki Raszynki badana w 2000 roku również nie odpowiadała normom.

Udział ścieków z oczyszczalni (często niedostatecznie oczyszczonych) stanowi ponad 20 % średniego przepływu rzeki Utraty, który wzrasta do 60 % przy niskich stanach wód.

Istniejące wody powierzchniowe stojące mają małą powierzchnię i z tego względu, nie prowadzi się ich monitoringu, zarówno pod względem morfometrycznym, jakości wód, jak i składu gatunkowego.

Wody podziemne

Monitoringu krajowej sieci zwykłych wód podziemnych wykazał, że poza studnią w Konstancinie jakość wód w pozostałych studniach powiatu piaseczyńskiego odpowiada IIa i IIb klasie czystości wymagającej stosunkowo prostej metody uzdatniania przed wprowadzeniem do sieci.

Przekroczenia związane z podwyższonym stężeniem manganu i żelaza związane są z naturalnie występującym podwyższeniem ilości tych pierwiastków w wodach podziemnych na tym obszarze. Pochodzenia antropogenicznego są nadmierne stężenia ołowiu oraz chromu.

Wśród źródeł wpływających na pogorszenie ich jakości należy wymienić:

- presję budownictwa na tereny dolin rzecznych i tereny o niskim poziomie wód gruntowych (z wysiękami), a co za tym idzie zwiększone ryzyko zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych;
- brak izolacji lub słabą izolację w utworach wodonośnych oraz w miejscach wychodni warstw wodonośnych – sytuacja taka powoduje infiltrację zanieczyszczeń do wód podziemnych; pozaklasowe wody Utraty i Jeziorce oraz wielość ognisk zanieczyszczeń występujących w powiecie piaseczyńskim sprawiają poważne zagrożenie wód podziemnych;
- ścieki komunalne – nieuporządkowana gospodarka wodna na znacznej części terenów (gmina skanalizowana jest w około 60%) – powoduje, że nieoczyszczone ścieki trafiają często do przydomowych szamb lub bezpośrednio do gruntu; działania takie stanowią bezpośrednie zagrożenie dla czystości wód powierzchniowych i podziemnych (szczególnie na obszarach płytkich wód gruntowych);
- ścieki deszczowe – odprowadzanie niepodczyszczonych wód deszczowych do gruntu, rowów a dalej do rzek – stanowi niebezpieczeństwo dla tych wód;
- potencjalne zagrożenie mogą stwarzać również stacje benzynowe (przeciek, bądź awaria);
- zanieczyszczenie przez odpady komunalne i gospodarcze (zwłaszcza dzięki wysypiska odpadów zlokalizowane w bezpośrednim sąsiedztwie wód powierzchniowych);
- melioracje odwadniające - powodują obniżanie się zwierciadła wody i przesuszenia gleby;
- spływy z terenów rolnych (źródło obszarowe) oraz brak stref buforowych pomiędzy gruntami ornymi a wodami powierzchniowymi w postaci pasa użytków zielonych;
- źle składowane i zabezpieczone przyzmy obornika położone w pobliżu cieków wodnych.

3.4.6. Zagrożenie powodziowe

(wg POŚ gminy Lesznówola, 2004)

Zatrzymywanie wód poprzez budowę urządzeń retencji wodnej w zlewni rzek korzystnie wpłynie na gospodarkę wodną w dolinach i zlewniach, przyczyniając się do podniesienia zwierciadła wody gruntowej i

wody przepływającej w ciekach, ograniczy niepożądany odpływ wód i wyrówna przepływy w ciekach. Przyczyni się to do lepszego wykorzystania opadów atmosferycznych, ograniczy spływy powierzchniowe, poprawi warunki retencji gruntowej. Uwzględniając występujące w zlewni rzeki warunki topograficzne, hydrologiczne, a także uwarunkowania ekonomiczne, gospodarka wodą regionu winna polegać na magazynowaniu wód w zbiornikach wodnych w układzie możliwie przestrzennym, a więc wszędzie tam gdzie pozwalają na to warunki. Dotyczy to budowy w jednakowym stopniu zbiorników małych i dużych. Współpraca tych zbiorników zlokalizowanych w zlewniach małych, średnich i dużych rzek pozwoli na uzyskanie maksymalnych efektów w zwiększeniu zasobów wodnych, jak i w ochronie przeciwpowodziowej.

Katastrofy przyrodnicze, do których należy również powódź są nie do przewidzenia. Człowiek nie jest w stanie zapobiec takiemu żywiołowi natury, jakim jest powódź, a całkowite jego wyeliminowanie jest niemożliwe. W jego gestii pozostaje tylko zmniejszanie strat wywołanych żywiołem.

3.4.7. Zagrożenia flory i fauny

Zachowane fragmenty naturalnych zbiorowisk roślinnych narażone są na:

- zmiany w poziomie i tryfizmie wód gruntowych i powierzchniowych oraz ich jakość, prowadzące do ich ubożenia i w końcu zaniku;
- celowe ich usuwanie przez człowieka lub zmianę użytkowania (np. z łąk na nieużytki lub zabudowę – presja budownictwa);
- wypieranie zbiorowisk naturalnych i półnaturalnych przez zbiorowiska synantropijne;
- zanik gatunków rzadkich i chronionych;
- wprowadzanie nowych konkurencyjnych gatunków (tzw. introdukowanych), obcych rodzimej roślinności.

W obrębie zwartej zabudowy największe zagrożenie dla zwierząt stwarza rozdrobnienie obszarów stanowiących ich ostoje oraz występowanie różnorodnych barier utrudniających ich migrację (szczególnie: szerokie ciągi komunikacyjne o dużym natężeniu ruchu, linie kolejowe, ogrodzenia pełne, przegrody, śluzy i inne). Równie ważne są zmiany poziomu, tryfizmu i jakości wód, które następnie prowadzą do: wyginięcia, zmniejszania liczebności niektórych gatunków zwierząt lub pogarszania kondycji i zdrowia.

3.4.8. Zagrożenia i stan lasów

Do podstawowych zagrożeń oddziałujących na lasy na terenie gminy Lesznowola należą:

- presja budownictwa;
- nadmierna penetracja;
- niszczenie stanowisk roślin chronionych; płoszenie zwierzyny;
- niewłaściwe kształtowanie granicy rolno – leśnej (granice krótkie, uproszczone, małe obszary ekotonowe);
- niewłaściwa przebudowa drzewostanów w lasach prywatnych;
- zanieczyszczenia powietrza;
- zaśmiecanie;
- huraganowe wiatry;
- zagrożenia pożarowe;
- obniżanie poziomu wód gruntowych;

Jako potencjalne zagrożenia należy również wymienić:

- szkody powodowane przez owady (ze względu na to, że drzewostany sosnowe stanowią zdecydowanie dominujący drzewostan występujący na słabych siedliskach borowych, a także na znaczny udział drzewostanów na gruntach porolnych);
- szkody powodowane przez patogeniczne grzyby;
- szkody powodowane przez zwierzęta łowne.

Stan zdrowotny i sanitarny lasów jest dobry. Pewne osłabienie drzewostanów jest związane z ich zaawansowanym wiekiem lub występowaniem na gruntach porolnych.

3.4.9. Gospodarka odpadami

W 2003 w gminie Lesznowola szacunkowa ilość odpadów wytworzonych wynosiła 3 817 Mg z tego 3 359 wywieziono (wg Plan Gospodarki Odpadami dla powiatu piaseczyńskiego, 2004).

W gminie prowadzone są następujące systemy zbiórki odpadów komunalnych:

- zbiórka odpadów zmieszanych (niesegregowanych) – podstawowy tj. główny system zbierania odpadów komunalnych,
- selektywna zbiórka odpadów do recyklingu materiałowego – głównie odpady przeznaczone do recyklingu takie jak: szkło, papier i tektura, metale i tworzywa sztuczne prowadzona od 2002 r.,
- zbiórka odpadów niebezpiecznych – azbest, elektrośmiecie,

- zbiórka odpadów wielkogabarytowych – nie jest prowadzona (wg Planu Gospodarki Odpadami dla powiatu piaseczyńskiego, 2004).

Część powstających odpadów nie jest objęta zbiórką, co powoduje pozbywanie się odpadów w miejscach do tego nieprzeznaczonych („dzikie wysypiska”, spalanie).

Tabela 8. Zestawienie ilości odpadów zebranych selektywnie w 2003 r. [Mg]

Gmina	Selektywna zbiórka [Mg]						
	papier	szkło	metal	tworzywa sztuczne	odpady niebezpieczne	odpady wielkogabarytowe	odpady zielone
Lesznowola	5	27	8	12	0	0	0

Źródło: Plan Gospodarki Odpadami dla Powiatu Piaseczyńskiego, 2004

Na terenie Lesznowoli zlokalizowana jest 1 firma posiadająca decyzje Starosty Piaseczyńskiego na prowadzenie działalności w zakresie zbierania i transportu odpadów niebezpieczne – TEDEX OIL Sp. z o.o. w Starej Iwicznej oraz 1 firma posiadająca decyzje Starosty Piaseczyńskiego na prowadzenie działalności w zakresie zbierania i transportu odpadów innych niż niebezpieczne - „KOMA” A. Miazga, siedziba w Magdalence (wg. Planu Gospodarki Odpadami dla powiatu piaseczyńskiego, 2004).

Podstawową technologią unieszkodliwiania odpadów komunalnych jest składowanie. Odpady przekazywane są do składowiska odpadów „Łubnia” (gm. Góra Kalwaria). Sortownia odpadów komunalnych zmieszanych na terenie miejscowości Wólka Kosowska (gm. Lesznowola), Al. Krakowska 108 a. Właściciel – JARPER Sp. z o.o. Moc przerobowa – 100 Mg/dobę.

3.5. WYMOGI OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

Część terenów gminy została objęta ochroną zgodnie z wymogami ustawy o ochronie przyrody. Ma to głównie przyczynić się do zachowania wartości przyrodniczych i krajobrazowych. Ochrona terenów zieleni jest obowiązkiem gmin, które podejmują działania w kierunku rozwoju tych terenów. Rygorom ochronnym poddane są parki, zadrzewienia itp. Tworzenie nowych założeń parkowych oraz kształtowanie zieleni urządzonej wpłynę na poprawę ich struktury przyrodniczej.

Działania na rzecz ochrony różnorodności biologicznej obejmują również sektor rolnictwa. Wspieranie form rolnictwa stosującego metody produkcji nienaruszające równowagi przyrodniczej, przede wszystkim rolnictwa ekologicznego jest jednym z celów stawianych przez II Politykę Ekologiczną Państwa w zakresie różnorodności biologicznej i ochrony przyrody.

4. WYSTĘPOWANIE OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH

Na terenie gminy Lesznowola obszary naturalnych zagrożeń geologicznych nie występują.

5. WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH ZŁOŻ KOPALIN ORAZ ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH

Na terenie gminy Lesznowola udokumentowanym złożem kruszywa naturalnego jest złożo piasków „Janczewice”. Kopalnia piasku posiada koncesje do końca 2012 r. oraz ustalone warunki rekultywacji

Gmina Lesznowola leży w zasięgu trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 215A, którego szacunkowe zasoby dyspozycyjne wynoszą 145 m³/d, a średnia głębokość ujęć wód podziemnych wynosi 180 m. Istniejące zasoby wód podziemnych o znaczeniu użytkowym związane są przede wszystkim z występowaniem lokalnego zbiornika wód podziemnych w utworach czwartorzędowych. Zbiornik ten ma stosunkowo małe zasilanie, ponieważ od strony dopływu wód podziemnych, od zachodu i południa ograniczony jest obszarem o małej miąższości warstwy wodonośnej lub barierą utworów słaboprzepuszczalnych - glin zwałowych i osadów zastoiskowych. Zasilany jest poprzez infiltrację opadową z powierzchni terenu. Koncentracja eksploatacji wód podziemnych wytworzyła rozległe obniżenia zwierciadła wody (leje depresyjne). Dowodzi to przeeksplotowania wód podziemnych i konieczności ochrony zasobowej wód podziemnych na obszarze gminy.

6. WYSTĘPOWANIE TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH

Nie występują tereny górnicze wyznaczone na podstawie przepisów odrębnych.

7. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

7.1. RYS HISTORYCZNY

Lesznowola (dawna nazwa Leśna Wola) była początkowo własnością książąt mazowieckich i należała do klucza piaseczyńskiego. Po przyłączeniu Mazowsza do Królestwa Polskiego w 1526 r. przeszła na własność królów polskich. W 1556 królewską wieś dzierżawił chorąży łęczycki Jakub Puczka, który wybudował dwór i założył folwark (uprawiano żyto, jęczmień, pszenicę, groch, proso, len i konopie; hodowano 26 sztuk bydła). Wieś zamieszkiwało 23 kmieci. W wyniku wojen szwedzkich (2 poł. XVII w.) Lesznowola była znacznie zniszczona.

Do rozbiorów dobra Lesznowola były własnością królów polskich, a w latach 1796-1806 pruskich. Od 1826 r. decyzją cara Mikołaja I przeszły na własność Rządu Królestwa Polskiego, a następnie w 1830r. zakupił je hrabia Tadeusz Ostrowski, który w kolejnych latach sprzedał część majątku Konstantemu Piekarskiemu.

W XIX w. powstały zarządy dóbr państwowych (dawnych królewskich) - Ekonomie Narodowe m.in. w Lesznowoli W 1848 r. Lesznowola była siedzibą Urzędu Gminnego, którym kierował Wójt. W skład gminy wchodziły 3 folwarki oraz znajdowała się szkoła elementarna. Gmina Lesznowola przed jej likwidacją na mocy ukazu carskiego w 1867r. obejmowała następujące miejscowości: wieś Janczewice, wieś Lesznowolę, Kolonię Lesznowola, wieś Nową Wolę, osadę Borowiny, osadę Jazgarzewszczyzna, folwark Zacisze, wieś Nową Iwiczną, wieś Józefosław, wieś Starą Iwiczną wieś Orężno.

W latach 1852-60 część dóbr lesznowolskich była dzierżawiona przez Seweryna Ciemnińskiego a później u Antoniego Ceysingera. W 1856 Kolonię Kałuszczyzną (obecnie Magdalenkę) odłączono od dóbr Lesznowoli zakładając odrębną księgę wieczystą. W 1862 Ludwik Naimski kupił Lesznowolę za 45 100 rubli srebrem. Po trzydziestu trzech latach właścicielem folwarku został Juliusz Bagniewski.

Na mocy ukazu carskiego z 1864 r. zniesiono pańszczyznę, a włościanie otrzymali ziemię na własność, dlatego obszar majątków ziemskich uległ okrojeniu.

W czasie I wojny światowej toczyły się na tych terenach ciężkie walki. Po starciach rosyjsko-niemieckich jesienią 1914 i ponownie w lecie 1915 r. pozostały liczne cmentarze wojskowe rozproszone na obszarze całego powiatu. W Janczewicach założono cmentarz wojenny żołnierzy rosyjskich i niemieckich poległych w walkach w 1914 roku

Okres drugiej wojny światowej ponownie odcisnął się bolesnym piętnem na terenach obecnego powiatu. Przetoczyły się tędy wojska polskie i niemieckie w czasie kampanii wrześniowej. Jesienią 1940 r. miejscowych Żydów uwięziono w gettach w Piasecznie i Górze Kalwarii. W lutym 1941 wszyscy zostali przesiedleni do getta warszawskiego. Na ich miejsce władze okupacyjne przesiedliły rodziny polskie z Pomorza wcielonego do Rzeszy. Lasy Chojnowskie stały się schronieniem dla oddziałów partyzanckich, a podczas powstania warszawskiego jego zapleczem. Tragiczne epizody wojny upamiętniają liczne pomniki i tablice. 28 maja 1942 w lesie sękocińskim pod Magdalenką Niemcy rozstrzelali 223 więźniów Pawiaka. W miejscu stracenia w 1964 r. postawiono pomnik upamiętniający tamte wydarzenia.

Lesznowola odegrała istotną rolę również w najnowszej historii. W latach 1998 – 99 w Magdalence prowadzone były rozmowy między przywódcą opozycji Lechem Wałęsą a reprezentantem rządu Czesławem Kiszczakiem poprzedzające „okrągły stół”.

Przemiany administracyjne

1867 Gmina Lesznowola została przyłączona do Gminy Nowa Iwiczna. W chwili likwidacji w jej skład wchodziły wsie: Janczewice, Lesznowola, Nowa Wola, Nowa Iwiczna, Józefosław, Stara Iwiczna, Orężno; osady: Magdalenka, Kolonia Lesznowola, Borowiny, Jazgarzewszczyzna oraz folwark Zacisze

W latach 1867-1955 Lesznowola należała do Gminy Nowa Iwiczna. W latach 1955-1972 istniała Gromada Lesznowola z siedzibą Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej. Od początku 1973 roku Lesznowola stała się ponownie siedzibą Urzędu Gminy.

Lesznowola do 1952 roku należała do powiatu warszawskiego. Powiat Piaseczyński utworzony został z dniem 1 lipca 1952 r. jako jeden z czterech powstałych po zniesieniu powiatu warszawskiego. Powiat zlikwidowano w wyniku reformy administracyjnej 31 maja 1975 r., a reaktywowano w dawnych granicach bez gminy Raszyn z dniem 1 stycznia 1999 r.

Terytorium dzisiejszego powiatu należało do rozbiorów do województwa mazowieckiego, w latach 1796-1806 do departamentu warszawskiego w prowincji Prusy Południowe, w okresie Księstwa Warszawskiego od 1807 do 1814 r. nadal pozostawało w departamencie warszawskim. W latach 1815-1837 znajdowało się w województwie mazowieckim w Królestwie Polskim, w latach 1837-1845 w guberni mazowieckiej, a w latach 1845-1915 w guberni warszawskiej. W okresie okupacji niemieckiej podczas I wojny światowej (1915-1918) należało do General-Gubernatorstwa Warszawskiego. W odrodzonej Polsce znajdowało się w granicach województwa warszawskiego, a w latach II wojny światowej w dystrykcie warszawskim Generalnego

Gubernatorstwa. Od 1945 do 1975 r. stanowiło część województwa warszawskiego, w latach 1975-1998 województwa stołecznego warszawskiego, a od początku 1999 r. znajduje się w województwie mazowieckim.

Zachowany do dziś krajobraz kulturowy gminy kształtował się w końcu XIX i pocz. XX wieku, niemniej jednak widoczne są ślady wcześniejszego osadnictwa na terenie obecnej gminy Lesznówola.

DERDY – wieś Łazy, istnieje tu przedszkole prowadzone jest przez Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, park przyklasztorny o pow. 12,7 ha objęty jest ochroną konserwatora zabytków. Ochronie podlega zielen przy klasztorze oraz park leśny założony w XVIII wieku. Na jego terenie znajdują się pomniki przyrody – 3 dęby szypułkowe.

JANCZEWICE – wieś założona w 1838 r. poprzez wyłączenie z dóbr Lesznówola. We wsi: kapliczka przydrożna słupowa z XIX wieku, przebudowana w 1950 r.

JASTRZĘBIEC – we wsi Instytut Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN na terenie dawnego zespołu parkowo-dworskiego. Zachowały się: dwór murowany z końca XVIII wieku, zabudowania gospodarcze z początku XIX wieku (obora, spichlerz, stajnie) oraz park o pow. 5,99 ha o nieczytelnym już układzie pierwotnym. Całość zespołu pod opieką konserwatorską.

LESZNOWOLA – Dwór z drugiej połowy XVIII wieku, przebudowany około 1950 r., otaczają go pozostałości parku podworskiego z zachowanymi elementami geometrycznymi z XVIII wieku o pow. 2,4 ha. Dwór i park są objęte ochroną Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków poprzez wpis do rejestru zabytków.

Kapliczka przydrożna z 1776 r. fundacji H. Jakubowskich, z rzeźbą kamienną św. Jana Nepomucena datowaną na koniec XVIII wieku, obecnie usytuowana przy kaplicy rzymsko-katolickiej (ul. Szkolna 3), odnowiona w 1994 r. z funduszy gminnych.

ŁAZY – na terenach byłego PGR zachowane pozostałości parku podworskiego, którego początki datowane są na XVIII wiek. W nim i w pobliżu drogi pomniki przyrody – dwa jesiony wyniosłe.

MAGDALENKA – w lesie znajduje się pomnik w miejscu rozstrzelenia w dniu 28 maja 1942 r. 223 więźniów: 208 z Pawiaka i 15 więźniarek z Ravensbruck. Na miejscowym cmentarzu w 8 kwaterach spoczywają pomordowani więźniowie, przeniesieni tu po ekshumacji w 1946 r.

MROKÓW – istnienie wsi odnotowano już w 1293-96 roku w spisie parafii Diecezji Warszawskiej. W miejscowości znajduje się zachowany park krajobrazowy (o pow. 4,1 ha) w sąsiedztwie stawów rybnych. Pochodzi z XIX wieku z elementami z XVII i XVIII wieku. Wśród zadrzewienia 3 pomnikowe wiązy szypułkowe. W otoczeniu parku stoi drewniany dwór z końca XVIII wieku. Całość obecnie stanowi własność prywatną.

MYSIADŁO – nazwa od bagna Myszadla (od słowa mech), widocznego na planie z 1780 r.; we wsi zachowała się do dzisiaj willa z 1866r. Ryszarda Eizelego, potomka kolonistów niemieckich.

STARA IWICZNA – w 1843 r. powstaje pierwszy filialny kościół ewangelicko-augsburski, w 1893 r. na jego miejscu postawiono nowy murowany kościół istniejący do dziś. Obok cmentarz z 1850 r. ze starymi nagrobkami. W 1979 r. zespół kościelny zostaje odkupiony przez kościół katolicki. Po niezbędnym remoncie erygowano w 1983 r. parafię rzymsko-katolicką p/w Zesłania Ducha Świętego.

ZAMIENIE – w miejscowości zachowane resztki parku podworskiego. Na jego terenie pomnik przyrody – 200-letni wiąz szypułkowy.

Krajobraz kulturowy wsi, został częściowo zaburzony poprzez dość intensywną zabudowę. Najlicniejszą grupę obiektów o wartościach kulturowych i historycznych stanowią zespoły dworskie – budynki wraz z założeniami parkowymi o charakterze krajobrazowym. Nieprawidłowe użytkowanie zespołów (PGR-y) oraz brak odpowiedniej pielęgnacji doprowadziły w większości założeń do dewastacji budynków i zatarcia kompozycji parkowych.

7.2. WALORY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

Zasób obiektów zabytkowych i kulturowych zawiera obiekty wpisane do rejestru zabytków województwa mazowieckiego, będące w ewidencji wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Na terenie gminy Lesznówola istnieją dwa obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz 4 obiekty w ewidencji WKZ. Na obszarze tym zewidencjonowano 48 stanowisk archeologicznych.

Opis obiektów i obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie zabytków zamieszczony jest w rozdziale 11.2.

Istniejące wartości kulturowe:

- **w Lesznoli:** park krajobrazowy z dworem murowanym z II połowy XVIII wieku (pow. 2,4 ha) oraz barokowa kapliczka św. Jana Nepomucena z 1776 r.
- **w Derdach** (wieś Łazy): park przyklasztorny i leśny z XVIII wieku z drewnianą kaplicą, drewnianą szkołą i murowaną stodołą (pow. 12,7 ha, użytkownik: Siostry Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia)
- **w Mrokowie** nad rzeką Utrą: park krajobrazowy z XVII wieku z drewnianym dworkiem z końca XVII wieku o pow. 4,1 ha (własność prywatna)
- **w Jastrzębcu** nad Utrą: park krajobrazowy i leśny, dwór, obory i spichlerz z połowy XVIII wieku o pow. 5,99 ha (użytkownik: Zakład Doświadczalny Instytutu Genetyki PAN)
- **w Starej Iwicznej:** kościół i cmentarz parafii rzymsko-katolickiej p/w Zesłania Ducha Świętego (dawny ewangelicko-augsburski) z nagrobkami i starodrzewiem. W kościele parafialnym w Starej Iwicznej rozbrzmiewają od kilku lat koncerty muzyki klasycznej i śpiewu chóralnego połączone z recytacją poezji naszych narodowych wieszczów.

Pozostałe obiekty i obszary o wartościach kulturowych scharakteryzowano poniżej:

- **Stara Iwiczna** – w 1843 r. powstał pierwszy filialny kościół ewangelicko-augsburski, w 1893 r. na jego miejscu postawiono nowy murowany kościół istniejący do dziś. W 1979 r. zespół kościelny zostaje odkupiony przez kościół katolicki. Po niezbędnym remoncie erygowano w 1983 r. parafię rzymsko-katolicką p/w Zesłania Ducha Świętego.
- **Janczewice** – wieś założona w 1838 r. poprzez wyłączenie z dóbr Lesznowola. We wsi: kapliczka przydrożna słupowa z XIX wieku, przebudowana w 1950 r.
- **Łazy** – na terenach byłego PGR zachowane pozostałości parku podworskiego, którego początki datowane są na XVIII wiek. W nim i w pobliżu drogi pomniki przyrody – dwa jesiony wyniosłe.
- **Magdalena** – w lesie znajduje się pomnik w miejscu rozstrzelenia w dniu 28 maja 1942 r. 223 więźniów: 208 z Pawiaka i 15 więźniarek z Ravensbruck. Na miejscowym cmentarzu w 8 kwaterach spoczywają pomordowani więźniowie, przeniesieni tu po ekshumacji w 1946 r.
- **Mysiadło** – nazwa od bagna Mysiadła (od słowa mech), widocznego na planie z 1780 r.; we wsi zachowała się do dzisiaj willa z 1866r. Ryszarda Eizelego, potomka kolonistów niemieckich.
- **Zamienie** – w miejscowości zachowane resztki parku podworskiego. Na jego terenie pomnik przyrody – 200-letni wąż szypułkowy.

Historyczne trakty

Dogodne położenie komunikacyjne było istotnym motorem rozwojowym. W drugiej dekadzie XIX w. przeprowadzono trakt rządowy puławski (od 1845 r. zwany nowoaleksandryjskim), którego częścią jest dzisiejsza ulica Puławska. Po uruchomieniu tej trasy stary, średniowieczny trakt warecki (z Warszawy przez Piaseczno do Warki) stracił na znaczeniu i stał się drogą lokalną.

W latach 20-te XX w. powstała dzisiejsza aleja Krakowska. Nowy odcinek drogi z Warszawy na południe kraju, wiodący przez Sękocin, z pominięciem Lesznowoli (przebiega północ-południe w zachodniej części gminy).

W XX w. teren dzisiejszego powiatu piaseczyńskiego przecięły dwie linie kolejowe Warszawa - Radom - Kraków w 1934 r. i Skierniewice - Łuków (z mostem na Wiśle w Górze Kalwarii) w 1953 r.

Uwarunkowania wynikające z dokumentów wyższego szczebla

Pod kątem ochrony dziedzictwa kulturowego przeanalizowano dokumenty szczebla wojewódzkiego i powiatowego: plany, strategię i programy (m.in. Wojewódzki program opieki nad zabytkami na lata 2006-2009). Mają one charakter ogólny i nie wskazują na konkretne cele, zadania, które powinny mieć wpływ na kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy.

8. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONY ICH ZDROWIA

8.1. POTENCJAŁ DEMOGRAFICZNY

W końcu 2008 roku według informacji Banku Danych Regionalnych GUS, gminę Lesznowola zamieszkiwało 18 002 mieszkańców, z czego 8 755 stanowili mężczyźni i 9 247 kobiety. Gęstość zaludnienia jest wysoka i dynamicznie rośnie (aktualnie wynosi 260 osób/ km²), co może dalej generować ruchy migracyjne.

Tabela 9. Dynamika zaludnienia gminy Lesznowola na przełomie lat 2004 -2008

	J. m.	2004	2005	2006	2007	2008
STAN LUDNOŚCI						
Ludność wg miejsca zameldowania/zamieszkania i płci						
stan na 31 XII						
ogółem	osoba	15 237	15 715	16 538	17 266	18 002
mężczyźni	osoba	7 444	7 678	8 038	8 410	8 755
kobiety	osoba	7 793	8 037	8 500	8 856	9 247
Ruch naturalny						
Urodzenia żywe						
ogółem	osoba	140	152	196	207	230
Zgony ogółem						
ogółem	osoba	109	79	101	113	103
Przyrost naturalny						
ogółem	osoba	31	73	95	94	127

Źródło: Dane GUS

Podstawowa struktura ludności, według płci, nie zmieniła się i wykazuje niewielką asymetrię opisywaną wskaźnikiem feminizacji w wielkości 106 kobiet względem 100 mężczyzn. Urodzenia, po początkowym wyraźnym spadku ich liczby, ustaliły się na poziomie około 150 urodzeń rocznie. Naturalna dynamika ludności, mierzona wskaźnikiem dynamiki demograficznej, wyraźnie ilustruje tendencję spadkową w ruchu naturalnym ludności. Występująca jeszcze w połowie lat 90-tych reprodukcja naturalna, w ostatnich latach była zaledwie prostą, tzn. każdy zgon był zastępowany zaledwie przez jedno narodziny. Urodzenia w roku 2004 były początkiem okresu zmieniającego tę niekorzystną sytuację i obecnie notuje się dodatni przyrost naturalny.

Tabela 10. Dynamika migracji ludności w gminie Lesznowola na przełomie lat 2000 -2008

	J. m.	2004	2005	2006	2007	2008
MIGRACJE WEWNĘTRZNE I ZAGRANICZNE						
Migracje na pobyt stały gminne wg typu, kierunku i płci migrantów						
zameldowania w ruchu wewnętrznym						
ogółem	osoba	723	642	998	973	903
zameldowania z zagranicy						
ogółem	osoba	0	0	11	11	13
wymeldowania w ruchu wewnętrznym						
ogółem	osoba	157	202	300	374	290
wymeldowania za granicę						
ogółem	osoba	0	0	10	0	0
saldo migracji wewnętrznych						
ogółem	osoba	566	440	698	599	613
saldo migracji zagranicznych						
ogółem	osoba	0	0	1	11	13

Źródło: Dane GUS

Rzeczywisty stan zaludnienia gminy Lesznowola kształtowany jest przez dodatnie saldo migracji. Stały napływ ludności do gminy powodowany jest przede wszystkim bliskim sąsiedztwem Warszawy. Ruchy migracyjne wywoływane są przede wszystkim wolnymi terenami inwestycyjnymi i stosunkowo niskimi cenami gruntów, które dodatkowo podbija nieduża odległość od stolicy.

8.2. PROJEKCJA DEMOGRAFICZNA NA 2020 R.

Szacuje się (po analizach dynamiki przyrostu w poszczególnych miejscowościach w latach 2001-2004) że do końca roku 2008 liczba mieszkańców Lesznowoli przekroczy granicę 19 600 a do roku 2024 osiągnie min. 44 200 mieszkańców (wg. wniosku o dofinansowanie projektu: „Kompleksowy program gospodarki wodno-ściekowej gminy Lesznowola”).

Tabela 11. Prognoza demograficzna ludności dla gminy Lesznowola do końca 2020 roku

Miejscowość	liczba ludności w 2020 r.
Garbatka, Jastrzębiec	563
Jabłonowo	710
Kolonia Warszawska	526
Janczewice	902
Jazgarzewszczyzna	405
Łoziska	571
Lesznowola	3004
Magdalenka	1464
Marysin	389
Mroków	2083
Stachowo	60
Kolonia Mrokowska	62
Mysiadło	4772
Nowa Wola	1231
Nowa Iwiczna	5034
Podolszyn	540
Stara Iwiczna	952
Stefanowo	563
Wilcza Góra	1179
Warszawianka	102
Władysławów	374
Wola Mrokowska	694
Kosów	653
Wólka Kosowska	914
Zgorzała	1033
Zamienie	286
Łazy	4810
RAZEM	33 876

Źródło: Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Lesznowola z 2000 roku

8.3. SYTUACJA NA RYNKU PRACY

8.3.1. PODMIOTY GOSPODARCZE

(na podstawie Strategii rozwoju gminy Lesznowola, 2003)

Charakterystyczny przejaw transformacji ostatnich lat – gwałtowny przyrost podmiotów i obiektów działalności gospodarczej nie ominął również gminy Lesznowola, chociaż liczba podmiotów gospodarczych w gminie zawsze stawiała ją w czołówce gmin aglomeracji Warszawskiej.

W gminie w 2005 roku funkcjonowało 2 597 podmiotów gospodarczych, z czego blisko 50% stanowią firmy usługowe. Znaczący odsetek wśród firm usługowych stanowią usługi transportowe i budowlane. Zastanawia niewielka ilość (3) firm świadczących usługi turystyczne.

Tabela 12. Statystyka podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w gminie Lesznówola na przełomie lat 2004-2008

	J. m.	2004	2005	2006	2007	2008
PODMIOTY GOSPODARKI NARODOWEJ ZAREJESTROWANE W REJESTRZE REGON WG SEKTORÓW WŁASNOŚCIOWYCH						
Ogółem						
ogółem	jed.gosp.	2 297	2 597	2 797	3 134	3 608
Sektor publiczny						
podmioty gospodarki narodowej ogółem	jed.gosp.	26	25	25	26	26
państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego ogółem	jed.gosp.	24	24	24	23	23
przedsiębiorstwa państwowe	jed.gosp.	1	0	0	0	0
Sektor prywatny						
podmioty gospodarki narodowej ogółem	jed.gosp.	2 271	2 572	2 772	3 108	3 582
osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą	jed.gosp.	1 488	1 654	1 724	1 823	2 004
spółki handlowe	jed.gosp.	503	613	718	936	1 224
spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego	jed.gosp.	292	375	457	636	895
spółdzielnie	jed.gosp.	2	2	2	2	2
fundacje	jed.gosp.	7	8	8	9	10
stowarzyszenia i organizacje społeczne	jed.gosp.	12	17	22	23	24

Źródło: Dane GUS

W latach 1995 – 2002 wystąpił systematyczny wzrost w tworzeniu nowych podmiotów gospodarczych na terenie gminy. Trend ten utrzymuje się do dzisiaj. Każdego roku liczba podmiotów gospodarczych wzrasta średnio o 400. Gmina Lesznówola w porównaniu z gminami sąsiednimi posiadała w ostatnich latach najwyższy przyrost ilościowy rejestrowanych firm na swoim terenie.

Prognoza branż MSP

Charakterystyka branżowa małych i średnich firm w przyszłości nie ulegnie większej zmianie. Dominować będą firmy usługowe nastawione na zaspakajanie potrzeb zarówno mieszkańców gminy jak i Warszawy. Dalszemu wzmocnieniu podlegać będzie sektor firm handlowo – składowych oraz turystyczno – rekreacyjnych. Przewiduje się także korzystne zmiany w obszarze usług związanych

8.3.2. ZATRUDNIENIE

Większość mieszkańców utrzymuje się z pracy w Warszawie. Natomiast część pracuje na terenie gminy w handlu i usługach.

Jak podaje Strategia rozwoju gminy Lesznówola w 2002 roku na terenie gminy działało około 1080 gospodarstw rolnych w tym 750 indywidualnych. Mieszkało w nich ok. 30% ogółu mieszkańców gminy. Tylko około 800 osób utrzymywało się wyłącznie z rolnictwa, co świadczy o stopniowym odchodzeniu od zawodu rolnika i likwidacji gospodarstw. Trend ten dobitnie obrazuje poniższa tabela (w 2003 roku osób pracujących wyłącznie w sektorze rolniczym było już tylko 13). Odchodzenie od rolnictwa następuje także z powodu małej opłacalności upraw i tendencji przekształcania gruntów rolnych na cele inwestycyjne i mieszkaniowe.

Tabela 13. Statystyka zagadnień rynku pracy w gminie Lesznowola na przełomie lat 2004 -2008

	J. m.	2004	2005	2006	2007	2008
PRACUJĄCY W GŁÓWNYM MIEJSCU PRACY						
Pracujący wg płci						
ogółem	osoba	4 476	5 061	5 203	5 423	6 219
mężczyźni	osoba	2 419	2 756	3 029	3 138	3 711
kobiety	osoba	2 057	2 305	2 174	2 285	2 508

Źródło: Dane GUS

8.3.3. BEZROBOCIE

Bezrobocie na terenie Gminy Lesznowola jest jednym z najniższych w Województwie Mazowieckim i wykazuje ciągłą roku tendencję spadkową. Stopa bezrobocia w powiecie piaseczyńskim jest jedną z najniższych na tle powiatów ościennych.

W gminie Lesznowola wyraźnie rysuje się tendencja spadkowa bezrobocia:

Tabela 15. Statystyka bezrobocia w gminie Lesznowola na przełomie lat 2004 -2008

	J. m.	2004	2005	2006	2007	2008
BEZROBOCIE						
Bezrobotni zarejestrowani wg płci						
ogółem	osoba	505	499	406	344	307
mężczyźni	osoba	282	250	192	159	161
kobiety	osoba	223	249	214	185	146

Źródło: Dane GUS

Największe bezrobocie w gminie występuje w przedziale wiekowym 18 – 24 lata i dotyczy absolwentów szkół średnich i ludzi młodych, którzy nie podjęli jeszcze żadnej pracy.

8.4. INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA

8.4.1. OCHRONA ZDROWIA I OPIEKA SPOŁECZNA

(wg. Strategii rozwoju gminy Lesznowola, 2003)

Samorząd lokalny, od 1 stycznia 1999, stał się współodpowiedzialny za lokalną politykę zdrowotną wobec mieszkańców.

Od 1 stycznia 2001 roku służba zdrowia w Gminie Lesznowola została sprywatyzowana. Miejsce Samodzielnego Publicznego Zakładu Lecznictwa Otwartego zajął Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej SALUS, mający podpisane kontrakty z mazowiecką Regionalną Kasą Chorych oraz z Branżową Kasą Chorych (obecnie Narodowy Fundusz Zdrowia). Narodowy Fundusz Zdrowia pokrywa koszty leczenia – w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej i chirurgii – dla służb mundurowych.

Funkcjonują również prywatne gabinety: kardiologiczny, urologiczny i medycyny pracy. Wszelkie usługi dla pacjentów zapisanych na listę NZOZ EDMED świadczone są bezpłatnie w ramach kontraktu z Narodowym Funduszem Zdrowia. Oprócz bezpłatnego w ramach NFZ segmentu podstawowej opieki medycznej funkcjonują prywatne gabinety: stomatologii, ginekologii i medycyny pracy.

Ochrona zdrowia w Gminie Lesznowola dobrze wypełnia swoje zadania. Cechuje ją łatwość dostępu, specjalistyczna kadra wysoki poziom opieki. Dane statystyczne w pełni odpowiadają średnim powiatowym.

Zadania z zakresu lecznictwa szpitalnego i klinicznego oraz usług pogotowia ratunkowego realizowane są w Piasecznie i Warszawie.

8.4.2. OŚWIATA

W Gminie funkcjonują cztery zespoły szkół:

- Zespół Szkół Publicznych w Lesznowoli (Zespół Szkolno- Przedszkolny -(Szkola Podstawowa i Gimnazjum i Przedszkole - 338 uczniów i wychowanków),
- Zespół Szkół w Nowej Iwicznej (Szkola Podstawowa i Gimnazjum - 746 uczniów),
- Zespół Szkół w Mrokowie (Szkola Podstawowa i Gimnazjum - 414 uczniów),
- Zespół Szkół w Łazach (Szkola Podstawowa i Gimnazjum - 247 uczniów),
- oraz pięć przedszkoli publicznych:
- Gminne Przedszkole w Mysiadle,

- Gminne Przedszkole w Lesznowoli,
- Gminne Przedszkole w Jastrzębcu,
- Gminne Przedszkole w Kosowie,
- Gminne Przedszkole w Zamieniu.

Na terenie Gminy działają również świetlice Towarzystwa Przyjaciół Dzieci oraz świetlice środowiskowe.

Oferta oświatowa w Gminie jest rozszerzona o Niepubliczną Szkołę Podstawową i Prywatne Gimnazjum w Jazgarczewszczyźnie oraz Niepubliczną Szkołę Integracyjną w Mysiadle.

Na terenie Gminy działa też pięć niepublicznych przedszkoli:

- Niepubliczne Przedszkole Muzyczne „Notka” w Starej Iwicznej,
- Niepubliczne Przedszkole „Pinokio” w Nowej Iwicznej,
- Niepubliczne Przedszkole „Miś” w Nowej Iwicznej,
- Niepubliczne Przedszkole „Mini Przedszkole ‘’ w Koloni Mrokowskiej,
- Przedszkole Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia „Jutrzenka” w Derdach.

Warto także wspomnieć o niedawno otworzonym obiekcie Edukacyjno-Sportowym w Łazach - centrum oświatowym na miarę XXI wieku. Obiekt o powierzchni 6139m³ składa się z segmentów: dydaktycznych, żywieniowego, biblioteki, budynku administracji, oraz sportowego z halą sportową. Pierwszą część obiektu-Szkołę Podstawową oddano do użytku we wrześniu 2002 roku.

Gmina zapewnia uczniom (wg zapisów ustawy o systemie oświaty) bezpłatny dowóz do szkół.

W związku z reformą szkolnictwa ponadgimnazjalnego Rada Powiatu Piaseczyńskiego ustaliła w drodze uchwały sieć publicznych szkół ponadgimnazjalnych oraz szkół specjalnych mających siedzibę na obszarze powiatu. W dużej mierze młodzież z terenu gminy Lesznowola uczęszcza do szkół średnich w Piasecznie. W związku z bliskością Warszawy młodzież zdobywa również wykształcenie w licznych tamtejszych szkołach ponadgimnazjalnych i ośrodkach akademickich.

8.4.3. KULTURA

Funkcje kulturalne w gminie Lesznowola pełnią następujące placówki kulturalne:

- Gminny Ośrodek Kultury z siedzibą w Lesznowoli i 3 punktami filialnymi – świetlicami: Łaz, Wólki Kosowskiej, Władysławowa;
- Biblioteka w Lesznowoli z filiami w Mysiadle, Mrokowie i Łazach.

Gminny Ośrodek Kultury stwarza dobre warunki dla aktywnej twórczości, ale również prezentuje bogatą ofertę imprez, spektakli, warsztatów i spotkań kulturalnych, kierowanych do szerokiego grona odbiorców, mieszkańców gminy i okolic. Najlepszym potwierdzeniem wysokiego poziomu świadczonych usług jest zdobycie jednej z pięciu Nominacji na Najlepszą Placówkę Kultury 2004 w Ogólnopolskim Konkursie, do którego przystąpiło blisko 100 instytucji kultury różnych szczebli samorządowych.

Dzieci i młodzież mogą realizować swoje zainteresowania i rozwijać talenty artystyczne uczestnicząc w zajęciach realizowanych:

- zespołu taneczno-wokalnego „Ładne Kwiatki”
- zespołu tańca towarzyskiego „Brawo Bis”,
- zespołu teatralnego „Władzio”,
- grupy teatralno-kabaretowej „To właśnie My”,
- koła modelarskiego,
- warsztatów literackich „Rusz Piórem”
- muzycznych - gry na keyboardzie

oraz w zajęciach plastycznych między innymi w świetlicach środowiskowych w Łazach (2 świetlice), Wólce Kosowskiej, Władysławowie i Zgorzale. Wyposażenie świetlic stanowią zestawy komputerowe, urządzenia siłowe od podnoszenia kondycji fizycznej, stoły do tenisa oraz tradycyjne zestawy gier i zabaw manualnych i intelektualnych.

Dorośli mają do dyspozycji zajęcia dostępne również dla dzieci i młodzieży:

- w zespole ludowym „Tęcza” działającym od XX lat,
- pracowni tkackiej „Penelopa”,
- taneczno-ruchowe z elementami jogi i choreoterpii.

W Lesznowoli działa Biblioteka Publiczna oraz Gminny Ośrodek Kultury, który organizuje cyklicznie konkursy: plastyczne, recytatorskie, piosenki dziecięcej, literackie, teatralne, koncerty edukacyjne, różnorodne cykliczne imprezy plenerowe i wiele innych. Zadaniem GOK jest również sprawowanie pieczy nad miejscem pamięci narodowej w lesie magdaleńskim. Dzięki współpracy ze szkołami w Łazach i Lesznowoli zarówno kwatery rozstrzelanych na cmentarzu w Magdalence, jak i pomnik upamiętniający miejsce masakry na wzgórzach, są pod stałą opieką.

Oferta kulturalna gminy zaspokaja lokalne potrzeby w zakresie dostępu do placówek i imprez kulturalnych dla dzieci i rodzinnych. Mieszkańcy w znacznej mierze korzystają z placówek kulturalnych Warszawy.

8.4.4. SPORT I TURYSTYKA

(wg. Strategii rozwoju gminy Lesznówola, 2004)

Zadanie popularyzacji kultury fizycznej od kwietnia 2003r. realizuje Zespół Obsługi Placówek Oświatowych.

W okresie trwania zajęć w szkołach pod okiem instruktorów odbywają się zajęcia sportowe w szkolnych salach sportowych w Lesznówoli (ostatnio dodatkowo oddano do użytku stadion przy ZSP w Lesznówoli: bieżnia czterotorowej długości 300m, boiska do gry w piłkę nożną, kortu tenisowego, zespołu boisk wielofunkcyjnych (koszykówka, siatkówka) oraz toru łuczniczego wraz z systemem strzałowców.), Mrokowie oraz w Nowej Iwicznej jak również w nowowybudowanej hali sportowej w Łazach. W Zespole Szkół w Lesznówoli działa Ludowy Uczniowski Klub Sportowy „SET”, który osiąga znaczne sukcesy w siatkówce oraz w szachach. Uczniowski Klub Sportowy „Walka Kosów” bierze udział w rozgrywkach piłki nożnej w Klasie „B”. W okresie jesieni i wiosny odbywają się turnieje sportowe o Mistrzostwo Gminy w kategoriach Szkół Podstawowych oraz Gimnazjalnych wynikające z Kalendarza Szkolnego Związku Sportowego jako eliminacje do Mazowieckich Igrzysk Młodzieży Szkolnej. W grudniu odbywa się Mikołajkowy Turniej Piłki Nożnej dla klas I – III. W wakacje prowadzone są rozgrywki o „Puchar Wójta” w piłce nożnej w dwóch kategoriach – do lat 16 oraz powyżej 16 lat. Dobry przykład sportowej rywalizacji dają radni gminy uczestniczący corocznie w rozgrywkach Turnieju Piłki Nożnej Powiatu Piaseczyńskiego.

Turystyka w gminie Lesznówola praktycznie nie istnieje. Zarejestrowane są tu 4 firmy świadczące usługi z tego zakresu, w tym 1 z agroturystyki. Gmina Lesznówola nie posiada oznakowanych turystycznych tras rowerowych i przyrodniczych, niewiele jest tu miejsc noclegowych oraz brakuje infrastruktury rekreacyjnej.

Obiekty, o których można powiedzieć, że pośrednio pełnią funkcje turystyczne lub tworzą bazę dla jej rozwoju to:

- Hotel Poniatowski – Łazy
- restauracje: Laguna (Lesznówola), Mozart (Mroków), Sarenka, Dana i bar Magdalenka (Magdalenka), pub w Łazach
- miejsce biwakowe (szałas, palenisko, scena) na Górcie Piaskowskiej w Magdalence.
- Wyznaczone są tu dwa szlaki turystyczne:
- szlak czerwony – z Walendowa przez miejsce straceń w Magdalence do lasów chojnowskich (łączy lasy kampsoskie, nadarzyńskie i sękocińskie z chojnowskimi);
- szlak czarny - biegnie przez las wokół Magdalence prowadząc do cmentarza Żołnierzy Pawiaka zamordowanych w 1942 roku.

9. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA

Lesznówola nie jest gminą, w której bezpieczeństwo mieszkańców jest w szczególny sposób zagrożone. Poziom przestępczości nie jest wysoki, a poczucie zagrożenia niskie. Za zapewnienie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli, ochronę przeciwpożarową i zapobieganie innym nadzwyczajnym zagrożeniom życia i zdrowia ludzi oraz środowiska odpowiada Starosta Piaseczyński, Komendant Powiatowej Policji oraz Komendant Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej.

Odpowiedzialność ponoszą: Komendanci Policji – za porządek publiczny i bezpieczeństwo obywateli i Komendant Państwowej Straży Pożarnej oraz Terenowe Jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej, które decyzją Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej w Warszawie z dnia 15 kwietnia 1997 r. włączone zostały do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego – za ochronę przeciwpożarową i zapobieganie innym nadzwyczajnym zagrożeniom życia i zdrowia ludzi oraz środowiska.

Posterunek Policji z siedzibą w Lesznówoli zatrudnia osiemnastu policjantów i czynny jest całą dobę.

W graniczącym z gminą Piasecznie znajduje się jednostka Państwowej Straży Pożarnej, natomiast działająca na terenie Gminy Lesznówola Ochotnicza Straż Pożarna ma swoje jednostki w miejscowościach: Nowa Wola, Mroków, Zamienie.

Funkcjonują firmy ochroniarskie: Grot, Juventus i Solid, Konsalnet.

Na terenie gminy nie istnieje zagrożenie powodziowe. Możliwe są natomiast występujące okresowo podtopienia terenów mieszkaniowych (z płytko występującymi wodami gruntowymi). Nie zagrażają jednak one bezpieczeństwu osób i ich mienia.

10. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY

10.1. DOKUMENTÓW SZCZEBŁA WOJEWÓDZKIEGO

- Dokumenty planistyczne - Planu zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego (2004);
- Dokumenty strategiczne – Strategia rozwoju województwa Mazowieckiego do roku 2020 (2001).

Analizując dokumenty szczebla wojewódzkiego nie można rozpatrywać gminy Lesznówola w oderwaniu od aglomeracji warszawskiej, która obejmuje swym zasięgiem Warszawę i sąsiadujące z nią powiaty lub ich części – łącznie 38 gmin. Głównymi cechami charakterystycznymi wpływającymi na rozwój społeczno-gospodarczy aglomeracji są:

- wysoki stopień urbanizacji – presja inwestycyjna na strefę podmiejską – groźba rozpraszania zabudowy na terenach rolniczych i leśnych,
- duży i stale rosnący potencjał gospodarczy, intelektualny, kapitałowy i instytucjonalna,
- położenie w otoczeniu obszarów stanowiących „Zielony pierścień Warszawy” (na terenie gminy Lesznówola WOChK),
- niewystarczająca ilość powiązań komunikacyjnych wewnątrz aglomeracji, niska wydolność istniejącego układu.

W Strategii rozwoju województwa mazowieckiego założono:

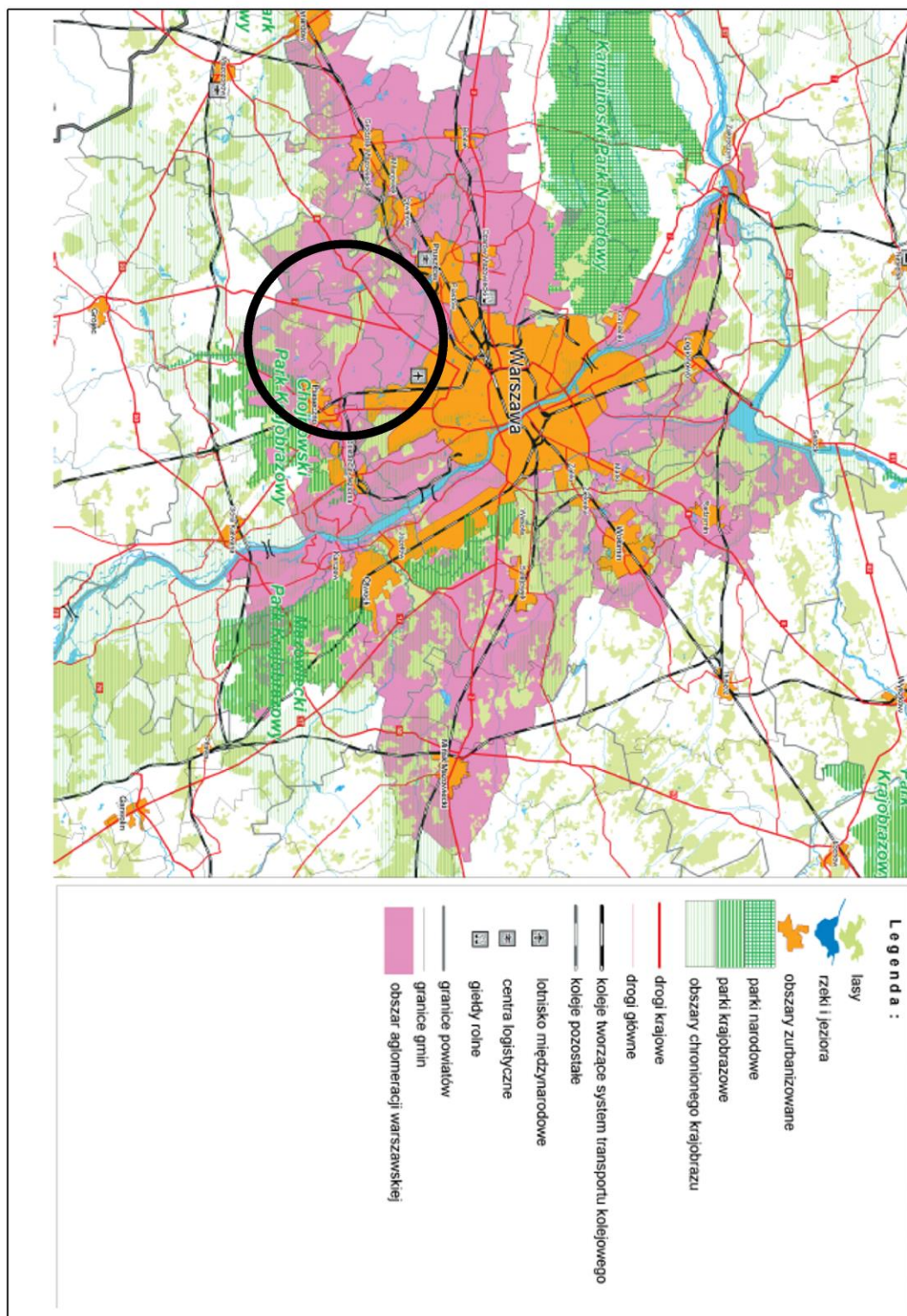
- przyspieszony proces metropolizacji Warszawy, skutecznie podejmującej wyzwania globalizacji, innowacji i konkurencji,
- efektywne oddziaływanie Warszawy na otoczenie regionalne - dyfuzja aktywności gospodarczych i innowacji,
- dynamiczne równoważenie rozwoju województwa mazowieckiego przy aktywnym udziale ośrodków subregionalnych i ponadlokalnych.

Przyjęto następujące cele długookresowe (strategiczne):

- zwiększenie konkurencyjności metropolii warszawskiej i regionu w układzie europejskim i globalnym,
- przeciwdziałanie nadmiernym, społecznie nieakceptowanym dysproporcjom w poziomie rozwoju gospodarczego i w warunkach życia ludności w województwie,
- poprawa jakości środowiska Mazowsza,
- wydłużenie trwania życia mieszkańców województwa mazowieckiego poprzez zmianę stylu życia oraz poprzez zmniejszenie rozpowszechniania chorób, ze szczególnym uwzględnieniem chorób cywilizacyjnych i uzależnień,
- ukształtowanie tożsamości kulturowej regionu,
- bardziej efektywne wykorzystanie przestrzeni.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego gmina Lesznówola potraktowana została również jako obszar problemowy aglomeracji warszawskiej (Ryc. 1, str. 45).

(Ryc. 1) Gmina Lesznówola, jako obszar problemowy aglomeracji warszawskiej.
Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego

Szczegółowe kierunki zagospodarowania przestrzennego dotyczące przedmiotowego obszaru mają swoje odniesienie głównie do układu komunikacyjnego i zostały obszernie przedstawione w rozdziale nr 12.1.7.

Priorytetami odnoszącymi się do Obszaru Metropolitalnego Warszawy i powiatu piaseczyńskiego są:

- 1) w zakresie poprawy funkcjonowania środowiska przyrodniczego - ukształtowanie spójnego przestrzennie systemu obszarów cennych przyrodniczo i chronionych prawnie (w tym utworzenie nowych parków krajobrazowych, obejmujących dolinę rzeki Wisły na odcinku Góra Kalwaria);
- 2) w zakresie ochrony i wykorzystania wartości kulturowych:
 - objęcie ochroną najbardziej wartościowych układów urbanistycznych i ruralistycznych (w tym Czersk, Góra Kalwaria),
 - objęcie ochroną prawną cennych krajobrazów historycznych (w tym Góra Kalwaria),
 - objęcie ochroną prawną jednostek architektoniczno-krajobrazowych w formie rezerwatów i parków krajobrazowych (w tym Czersk),
 - budowanie ośrodków tożsamości kulturowej regionu (w tym Czersk);
- 3) w zakresie wspomagania wybranych ośrodków osadniczych - wspieranie działań podnoszących atrakcyjność Warszawy jako metropolii europejskiej oraz zwiększenie jej pozytywnego oddziaływania na otaczające tereny;
- 4) w zakresie rozwoju ponadlokalnych systemów infrastruktury technicznej:
 - ukształtowanie systemu połączeń obwodowych odcinających promienisty układ dróg skierowanych do Warszawy (poprzez wytworzenie m.in. "dużej obwodnicy Warszawy" w paśmie Góra Kalwaria, Grójec, Sochaczew, Wyszogród, Mińsk Maz. opartej o ciągi dróg krajowych nr 50 na południu i nr 62 na północy oraz
 - zachowanie korytarza dla przebiegu autostradowej obwodnicy Warszawy na południe od aglomeracji warszawskiej);
 - modernizacja linii kolejowych dla zewnętrznej obsługi pasażerskiej aglomeracji, szczególnie istotna dla połączeń Warszawa - Łódź, Warszawa - Radom;
- 5) w zakresie przeciwdziałania największym zagrożeniom:
 - modernizacja wałów przeciwpowodziowych (w tym na Wiśle),
 - uporządkowanie gospodarki odpadami;
- 6) w zakresie poprawy efektywności struktur przestrzennych:
 - ograniczenie pól konfliktowych pomiędzy zainwestowaniem technicznym a środowiskiem przyrodniczym i zabudową mieszkaniową (poprzez: ograniczenie żywołowej urbanizacji strefy zewnętrznej Warszawy, rozwój publicznych środków transportu, kształtowanie krajobrazu harmonijnie skomponowanego i zachowującego tożsamość kulturową i walory krajobrazowe),
 - opracowanie planu Obszaru Metropolitalnego Warszawy;
- 7) w zakresie wspierania dotychczasowych kierunków rozwoju poprzez wspieranie przez samorząd województwa wybranych inicjatyw samorządów lokalnych dotyczących:
 - poprawy wyposażenia w infrastrukturę techniczną, w tym rozbudowę i modernizację regionalnego transportu publicznego,
 - podnoszenia poziomu oświaty i kwalifikacji zawodowych,
 - rozwój przetwórstwa i rynku rolnego,
 - rozwój oferty turystycznej;
- 8) w zakresie przeciwdziałania nadmiernym dysproporcjom rozwojowym:
 - tworzenie warunków do aktywizacji pozarolniczej działalności gospodarczej m. in. poprzez modernizację i rozbudowę infrastruktury technicznej, w tym transportowej,
 - inspirowanie rozwoju turystyki (m. in. poprzez restrukturyzację i modernizację istniejącej bazy turystycznej w celu zwiększenia jej standardów użytkowych, technicznych i ekologicznych, zwłaszcza w gminach o dużej koncentracji tej bazy).

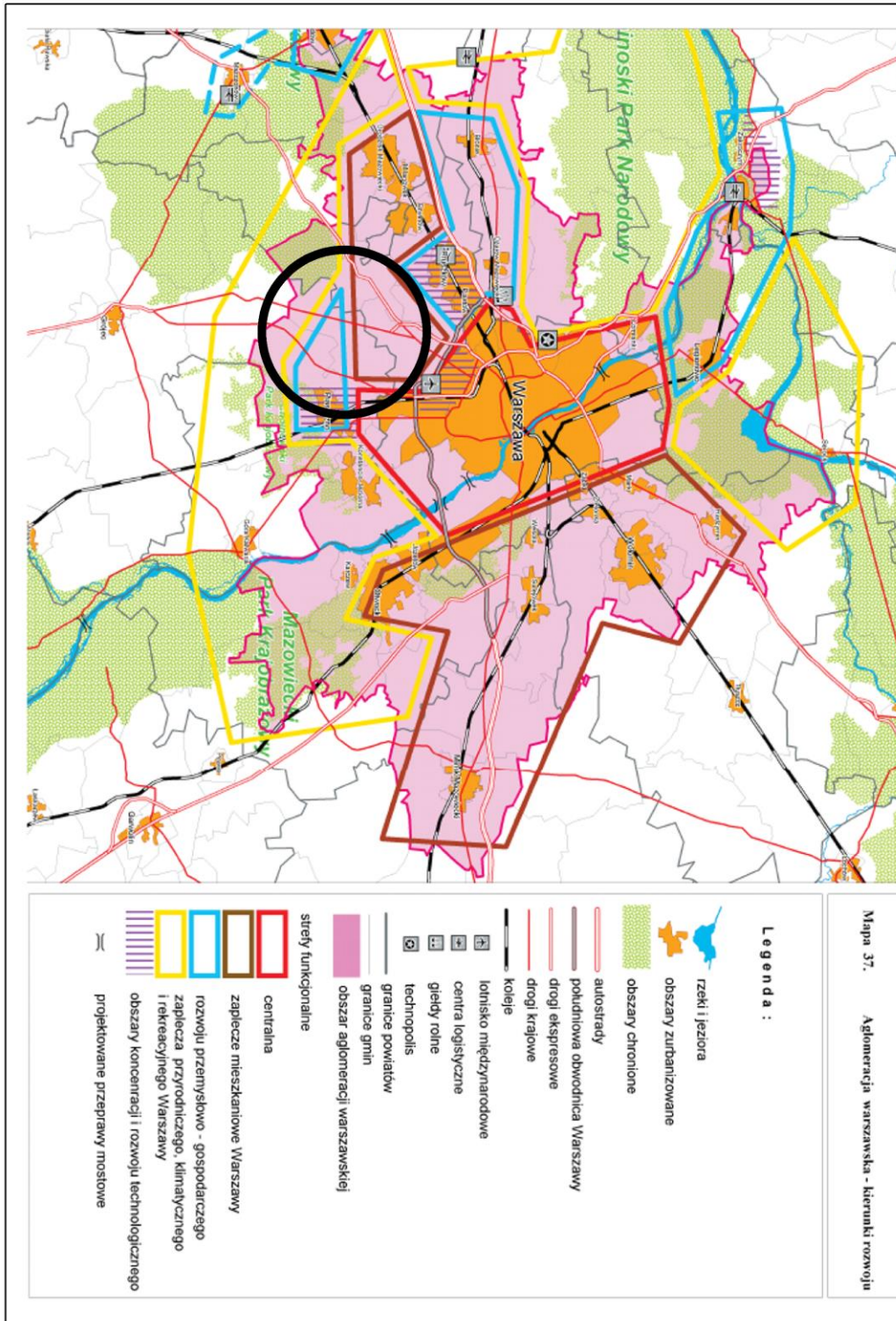
W części dotyczącej kierunków rozwoju przestrzennego aglomeracji warszawskiej (ryc.2. str. 47) jej obszar podzielono na strefy funkcjonalne:

- **strefa centralna** – obejmującą tereny miasta Warszawy oraz północno wschodnie krańce gminy (rejon terenów przy ul. Puławskiej: sołectwa Mysiadło, Nowa Iwiczna)
- **strefa zaplecza mieszkaniowego Warszawy** – w jej obrębie leżą tereny położone w północnej części gminy między innymi obszary sołectw: Magdalenka, Janczewice, Podolszyn, Zamienie, Zgorzała; oraz północną część sołectw Lesznówola, Kolonia Lesznówola, Nowa Wola,
- **strefa rozwoju przemysłowo-gospodarczego** - obejmuje tereny środkowej części gminy wzdłuż ul. Słonecznej i jej obwodnicy w rejonie sołectw: Lesznówola, Kolonia Lesznówola, Nowa Wola, Stara Iwiczna, Nowa Iwiczna, Łoziska, Jazgiewszczyzna oraz część terenów w okolicach drogi krajowej nr 7 Łazy,

- **strefa zaplecza przyrodniczego, klimatycznego i rekreacyjnego Warszawy** - do której zaliczono tereny położone w zachodnio-południowej części gminy w rejonie sołectw: Marysin,, Wólka Kosowska, Jabłonowo, Stefanowo, Mroków, Wola Mrokowska, Garbatka.

(Ryc. 2) Gmina Lesznów - jako obszar problemowy aglomeracji warszawskiej.

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego

10.2. DOKUMENTÓW SZCZEBLA POWIATOWEGO

Strategia rozwoju powiatu piaseczyńskiego (2003)

Strategia rozwoju powiatu jest długofalowym planem działania, który umożliwi strategiczne zarządzanie jednostką terytorialną. W związku z powyższym niezbędnym jest zapoznanie się z misją, do której powiat będzie dążyć poprzez określone w strategii cele i zadania.

Misją Starostwa Powiatu Piaseczyńskiego jest prowadzenie polityki równoważenia rozwoju społeczno-gospodarczego i przestrzennego powiatu w ramach złożonego układu osadniczego, jakim jest Obszar Metropolitalny Warszawy - w celu poprawy warunków życia mieszkańców, kształtowania ładu przestrzennego oraz trwałego zachowania walorów przyrodniczych i kulturowych.

Nakreślona w Strategii wizja przyszłości zakłada rozwój dominujących funkcji: mieszkalnictwa, turystyki-rekreacji i funkcji usługowo-produkcyjnej. Zagospodarowanie mieszkaniowe koncentrować się będzie w miastach i w pasmach urbanizacji - piaseczyńskim oraz w paśmie przebiegającym równoległe do granic Warszawy od Konstancina-Jeziorny w kierunku Magdalenki. Poza strefami urbanizacji występować będą siedliska rolnicze. Ograniczona zostanie zabudowa mieszkaniowa rozproszona. Rygorystycznie będą przestrzegane standardy użytkowania terenów i kształtowania zabudowy. Działalność gospodarcza koncentrować się będzie w miastach, wzdłuż głównych tras komunikacyjnych oraz w niektórych miejscowościach wiejskich.

Cele operacyjne i zadania (wybrane główne zadania odnoszące się bezpośrednio do gminy Lesznowola):

A. Poprawa stanu sanitarnego i wzmocnienie kondycji przyrodniczej powiatu:

I. Poprawa stanu sanitarnego:

- Przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy w jednostkach osadniczych (skupianie zabudowy na terenach istniejącego zainwestowania).
- Współdziałanie w opracowaniu programu renaturyzacji rzeki Utraty, zainicjowanego przez Starostę powiatu pruszkowskiego.
- Analiza możliwości wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

II. Ochrona i wzbogacenie unikalnej struktury ekologicznej:

- Przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy w jednostkach osadniczych (skupianie zabudowy na terenach istniejącego zainwestowania).
- Wspieranie proekologicznej gospodarki leśnej, uwzględniającej wzmocnienie odporności lasów na rosnącą antropopresję.
- Inicjowanie działań mających na celu zachowanie bądź odtworzenie środowiskotwórczych funkcji dolin rzecznych (z uwzględnieniem zagrożenia powodziowego).
- Promowanie działań prowadzących do zwiększenia różnorodności biologicznej i naturalności obszarów użytkowanych rolniczo.
- Podejmowanie działań na rzecz utworzenia nowych obszarów chronionych.

III. Podnoszenie świadomości ekologicznej i zwiększenie aktywności mieszkańców i władz powiatu na rzecz ochrony środowiska przyrodniczego:

B. Usprawnienie komunikacji - zbiorowej i indywidualnej:

I. Zwiększenie pojemności układu drogowego:

II. Podniesienie atrakcyjności istniejącej komunikacji zbiorowej

C. Rozwój rekreacji i turystyki dla mieszkańców powiatu i Warszawy:

I. Promocja walorów przyrodniczych i kulturowych oraz zagospodarowania rekreacyjno - turystycznego

II. Odnowa zagospodarowania rekreacyjnego i turystycznego w istniejących ośrodkach

III. Zagospodarowanie rekreacyjno - turystyczne nowych terenów (ze szczególnym uwzględnieniem terenów nadwiślańskich oraz doliny rzeki Jeziorki i jej dopływów a także doliny rzeki Utraty)

D. Zapewnienie mieszkańcom dostępności do usług ponadpodstawowych oraz wysokiego ich standardu

I. Dostosowanie sieci i profilu szkół ponadgimnazjalnych do potrzeb i aspiracji społeczności powiatu

II. Dalsze wzmocnianie, liczącego się w skali województwa, systemu powiatowych instytucji społecznych

III. Stworzenie kompleksowego systemu usług medycznych w zakresie ponadpodstawowej opieki społecznej

IV. Rozwój instytucji kultury, sportu i rekreacji

V. Poprawa stanu bezpieczeństwa publicznego (*Remonty (bądź wymiana na nowe) budynków policji w Konstancinie-Jeziornie, Prażmowie i Lesznowoli*)

VI. Zapobieganie klęskom żywiołowym, stanom zagrożeń i terroryzmowi

Plan rozwoju lokalnego powiatu piaseczyńskiego na lata 2005 – 2008 oraz w perspektywie do roku 2014 (2005)

Plan Rozwoju Lokalnego jest dokumentem planowania średniookresowego, który stanowi podstawę do wdrażania rozwojowych przedsięwzięć społecznych i gospodarczych.

Zadania na terenie gminy Lesznowola dotyczą jedynie modernizacji, rozbudowy i przebudowy układu komunikacyjnego.

10.3. DOKUMENTÓW SZCZEBŁA LOKALNEGO

Strategia Rozwoju Gminy Lesznowola

Programowanie zadań inwestycyjnych zostało przeprowadzone w Strategii Rozwoju Gminy Lesznowola (2003). Na wdrożenie wytyczonych celów i zrealizowaniu zaprogramowanych działań Strategia określa perspektywę do 2020.

Wg tego dokumentu:

Lesznowola w 2020 roku to: nowoczesna, ekologiczna gmina, kierująca się w swoim rozwoju zasadą zrównoważonego rozwoju, krajowy lider budowania społeczeństwa obywatelskiego, budująca swoją przyszłość w oparciu o walory położenia geograficznego, bardzo dobry stan infrastruktury i rozwój przedsiębiorczości.

Jako główne obszary działań samorządu do 2020 roku Strategia wskazuje:

- 1) Poziom życia mieszkańców
- 2) Urbanizacja gminy
- 3) Komunikacja
- 4) Infrastruktura techniczna
- 5) Rekreacja i turystyka
- 6) Funkcje miejskie
- 7) Społeczeństwo obywatelskie

W obszarach działań określono następujące cele strategiczne (długookresowe), a w ich ramach cele średniookresowe do osiągnięcia w perspektywie 2020 r.:

I. Przeciwdziałanie nadmiernym dysproporcjom w poziomie życia mieszkańców gminy, poprzez:

- Stworzenie warunków rozwoju zawodowego mieszkańców,
- Dalsza decentralizacja samorządu i jego instytucji,
- Zaprojektowanie i wykonanie urządzeń małej architektury,
- Prewencja zjawisk patologicznych w gminie,
- Rozwój budownictwa komunalnego w tym społecznego,
- Tworzenie miejsc pracy na terenie gminy,
- Wsparcie dla lokalnego rolnictwa,
- Aktywizacja społeczeństwa w zakresie rozwoju przedsiębiorczości,
- Wzrost bezpieczeństwa publicznego,
- Rozwój bazy oświatowej (budowa szkoły średniej, przedszkoli, sal gimnastycznych, boisk, itp.),
- Stworzenie atrakcyjnej oferty zagospodarowania czasu wolnego i pracy dla zdolnej młodzieży,
- Nawiązanie współpracy międzynarodowej dla aktywizacji wymiany młodzieżowej itp.
- Rozwój gminnej bazy kulturowej.

II. Równoważenie urbanizacji gminy, poprzez:

- Opracowanie lokalnej AGENDY 21,
- Wprowadzenie powszechnego systemu zbiórki, segregacji i utylizacji odpadów,
- Ciągła edukacja ekologiczna mieszkańców,
- Poprawa stanu środowiska przyrodniczego,
- Rozwój inwestycji proekologicznych
- Bieżący monitoring polityki przestrzennej gminy,
- Wdrożenie zasad planowania przestrzennego w oparciu o normy rozwoju zrównoważonego,
- Nawiązanie współpracy z sąsiednimi gminami w zakresie działań proekologicznych,
- Skuteczna egzekucja norm ekologicznych na terenie gminy,
- Estetyzacja miejsc publicznych,
- Rozwój współpracy z Warszawą w dziedzinie problematyki ekologicznej,
- Dostosowanie administracji gminnej do rozwoju gminy.

III. Rozwiązanie problemów komunikacyjnych na terenie gminy i w otoczeniu gminy, poprzez

- Rozbudowa strategicznych połączeń komunikacyjnych związanych z ruchem tranzytowym (obwodnice, nowe połączenia),
- Lobbying na rzecz realizacji zamierzeń komunikacyjnych o znaczeniu ponadgminnym,
- Wspólne z Warszawą rozwiązywanie problematyki komunikacyjnej gminy,
- Uporządkowanie i rozszerzenie informacji komunikacyjnej na terenie gminy,
- Modernizacja i rozbudowa istniejącej sieci drogowej na terenie gminy,
- Aktualizacja miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy w zakresie zamierzeń komunikacyjnych,
- Budowa na drogach krajowych ekranów dźwiękowych,
- Budowa bezkolizyjnych skrzyżowań z drogami krajowymi.

IV. Poprawa stanu infrastruktury technicznej na terenie gminy dla rozwoju przedsiębiorczości i osadnictwa, poprzez:

- Rozbudowę sieci wodociągowej i kanalizacyjnej,
- Poprawa stanu sieci energetycznej,
- Sukcesywne rozbudowywanie sieci gazu przewodowego na terenie gminy,
- Współpracę z sąsiednimi gminami w celu pozyskania środków na inwestycje międzygminne,
- Rozwój sprzyjających warunków dla rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości,
- Opracowanie strategii gospodarczej gminy dla pozyskania inwestorów,
- Uzbrojenie i promocja terenów inwestycyjnych,
- Stworzenie lokalnego funduszu poręczeń kredytowych,
- Przedstawienie bogatej oferty szkoleniowo – informacyjnej dla przedsiębiorców,
- Utworzenie programu osadnictwa na terenie gminy,
- Dostosowanie sieci telekomunikacyjnej do poziomu rozwoju gminy,
- Wykorzystanie złóż geotermalnych.

V. Rozwój i promocja funkcji rekreacyjno - turystycznych, poprzez:

- Rozbudowa infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej,
- Opracowanie i wdrożenie gminnego programu promocji gminy,
- Wykorzystanie lokalnych tradycji i historii dla celów promocyjnych,
- Wykreowanie imprezy turystycznej o zasięgu krajowym,
- Wykorzystanie osób znanych zamieszkujących na terenie gminy do celów promocyjnych,
- Zaprojektowanie i wdrożenie szerokiego zakresu imprez kulturalnych i sportowo – rekreacyjnych w gminie,
- Opracowanie i wdrożenie programu rozwoju szlaków pieszych i rowerowych itp.
- Rozwój gospodarstw agroturystycznych,
- Udostępnienie obszarów chronionego krajobrazu dla celów rekreacyjnych,
- Rozwój systemu informacji gospodarczej i turystycznej.

VI. Kreowanie nowoczesnych funkcji miejskich na terenie gminy, poprzez:

- Stworzenie centrum bankowego na terenie gminy,
- Utworzenie nowego centrum gminy,
- Rozwój usług miejskich,
- Powołanie Gminnego Centrum Informacji Gospodarczej,
- Rozbudowa kanalizacji deszczowej,
- Zwiększenie ilości komisariatów policji,
- Usytuowanie szpitala na terenie gminy,
- Utworzenie własnej – gminnej komunikacji zbiorowej,
- Rozwój szkolnictwa wyższego na terenie gminy,
- Zwiększenie zakresu usług specjalistycznych służby zdrowia,
- Rozwój funkcji kinowych i teatralnych,
- Powołanie Straży Gminnej.

VII. Rozwój i integracja społeczeństwa obywatelskiego, poprzez:

- Pomoc w tworzeniu organizacji pozarządowych na terenie gminy,
- Prowadzenie działań integrujących społeczeństwo Lesznowoli,
- Budowa tożsamości lokalnej,
- Umocnienie więzi społecznych i odpowiedzialności za wspólnotę gminną mieszkańców,
- Stworzenie warunków dla realizacji aspiracji intelektualnych mieszkańców,
- Stworzenie systemu informacyjnego dla mieszkańców gminy,
- Rozwój instytucjonalnych systemów wzajemnej komunikacji władzy samorządowej i mieszkańców.

11. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

11.1. OBIEKTY I TERENY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE PRZYRODY

11.1.1. OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

Największym obszarem chronionym w gminie Lesznówola, mającym znaczący wpływ na sposób zagospodarowania i użytkowania dużej części interesującego nas terenu, jest Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu. Został on utworzony w granicach byłego województwa warszawskiego, na mocy rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 29 sierpnia 1997 roku¹, w celu ochrony „wyróżniających się krajobrazowo ekosystemów i powiązania ich z krajowym systemem obszarów chronionych”. 13 lutego 2007 r. zostało wydane rozporządzenie Nr 3 Wojewody Mazowieckiego w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz.U. Woj. Maz. Nr 47, poz. 870) zmieniające zasady gospodarowania w jego granicach. W skład omawianego obszaru wchodzi zarówno zwarte kompleksy leśne i łąkowe o dużym stopniu naturalności, jak i niewielkie, rozdrobnione lasy i łąki o znacznej bioróżnorodności, a także tereny rolnicze z luźną zabudową zagrodową oraz tereny silnie zurbanizowane z zabudową mieszkaniową pośród zieleni.

Najważniejsze zakazy dotyczą zmiany gruntów leśnych na cele nieleśne, zmian stosunków wodnych, niszczenia ciągów zadrzewień, niszczenia elementów krajobrazu takich jak wąwozy, skarpy, krawędzie erozyjne, wydmy, doliny oraz terenów leśnych.

W gminie Lesznówola w granicach obszaru chronionego krajobrazu znalazły się m.in.:

- kompleksy leśne w rejonie Magdalenki,
- tereny zurbanizowane z dużym udziałem roślinności, obejmujące Magdalenkę, Jazgarzewszczyznę, Władysławów,
- tereny łąkowo-rolne wzdłuż dolin: Utraty,
- niewielkie kompleksy leśne w rejonie Mrokowa.

W obrębie WOChK wyróżnione zostały dwie strefy:

- strefa szczególnej ochrony ekologicznej, która obejmuje tereny decydujące o potencjale biotycznym obszarów, na terenie gminy nie wyznaczona,
- strefa ochrony urbanistycznej obejmującej tereny miast i wsi oraz obszary o wzmożonym naporze urbanizacyjnym posiadające szczególne wartości przyrodnicze, na terenie gminy jest to Magdalenka, Jazgarzewszczyzna, Władysławów.

11.1.2. POMNIKI PRZYRODY

Na terenie gminy Lesznówola występuje 7 pomników przyrody ożywionej, w tym 3 grupy drzew.

Tabela 22. Wykaz istniejących pomników przyrody w gminie Lesznówola.

Nr rejestru	Lokalizacja	Opis
845	Wzdłuż drogi wewnętrznej PGR Łazy	Jesion wyniosły
846	W parku PGR Łazy	Jesion wyniosły
853	Derdy – w ogrodzie przydomowym Zakład Caritas	Dąb szypułkowy
854	Derdy – parku j.w.	2 dęby szypułkowe
775	Mroków – w parku	3 jesiony wyniosłe
469	Władysławów – na działce rolnej	3 dęby szypułkowe
689	Zamienie - w resztkę parku Wytwórni Surowiec i Szczepionek	Wiąz szypułkowy

Źródło: Dane Urzędu Gminy Lesznówola

¹ W rozporządzeniu tym określono m.in. przebieg granic Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz obowiązujące w nim zakazy, nakazy i ograniczenia. Jednak po upływie trzech lat, w związku z postulatami zgłaszanymi przez gminy, zaistniała potrzeba zarówno korekty granic opisywanego obszaru, jak też uściślenia bądź zmiany zasad jego ochrony i użytkowania. Dokonano tego w rozporządzeniu Nr 117 Wojewody Mazowieckiego z dnia 3 sierpnia 2000 roku (zmiana zasad gospodarowania) oraz w rozporządzeniu Nr 2 Wojewody Mazowieckiego z dnia 29 stycznia 2003 roku (zmiana przebiegu granic).

11.2. OBIEKTY I OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE ZABYTEKÓW

Wpis do rejestru zabytków WKZ

Dwór wraz z otoczeniem w Lesznowoli nr rejestru: 1055/399 z dnia 19.03.1962

Dwór z drugiej połowy XVIII wieku, przebudowany około 1950 r., otaczają go pozostałości parku podworskiego z zachowanymi elementami geometrycznymi z XVIII wieku o pow. 2,4 ha. (pow. 2,4 ha).

Dworek murowany parterowy, przykryty dachem dwuspadowym, niepodpiwniczony. Na planie prostokąta z płytkimi jednoosiowymi ryzalitami wejściowymi w elewacji głównej. Obiekt gruntownie przebudowany w latach 60-tych. Utracił wiele ze swojego historycznego wyglądu i wyposażenia. Ok. 25 lat temu wymieniono pokrycie dachowe i przebudowano poddasze. Stan zły. (Biała karta)

Cmentarz parafii rzymsko-katolickiej p/w Zesłania Ducha Świętego z nagrobkami i starodrzewiem z 1850 r. w Starej Iwicznej nr rejestru: 1471/2090 z dnia 09.09.1992 r.; założony w początku XIX w. jako cmentarz ewangelicko – augsburski. Nagrobki z początku XX w. posiadają wartość zabytkową i artystyczną.

Wpisane do ewidencji WKZ

W Lesznowoli kapliczka przydrożna z 1776 r. fundacji H. Jakubowskich, z rzeźbą kamienną św. Jana Nepomucena datowaną na koniec XVIII wieku, obecnie usytuowana przy kaplicy rzymsko-katolickiej (ul. Szkolna 3), odnowiona w 1994 r. z funduszy gminnych.

W Derdach (wieś Łazy) park przyklasztorny i leśny z XVIII wieku z drewnianą kaplicą, drewnianą szkołą i murowaną stodołą (pow. 12,7 ha), użytkownik: Siostry Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia. Park o pow. 12,7 ha. Podlega jej zieleń przy klasztorze oraz park leśny założony w XVIII wieku. Na jego terenie pomniki przyrody – 3 dęby szypułkowe.

W Mrokowie nad rzeką Utratą: park krajobrazowy z XVII wieku z drewnianym dworkiem z końca XVII wieku o pow. 4,1 ha (obecnie własność prywatna). Wśród zadrzewienia 3 pomnikowe wiązy szypułkowe. W otoczeniu parku stoi drewniany dwór z końca XVIII wieku. Całość obecnie stanowi własność prywatną.

W Jastrzębcu nad Utratą: park krajobrazowy i leśny, dwór murowany, obory i spichlerz z połowy XVIII wieku. Park o pow. 5,99 ha o nieczytelnym już układzie pierwotnym (użytkownik: Zakład Doświadczalny Instytutu Genetyki PAN).

Poniżej zamieszczono wykaz stanowisk archeologicznych zewidencjonowanych na terenie gminy:

Numer stanowiska	OPIS
59-65/1	Ślady osady hutniczej z epoki żelaza
60-65/1	Ślady osady epoki brązu
60-65/8	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki żelaza – obiekt częściowo pod zabudową
60-65/11	Ślady starożytnego osadnictwa
60-65/12	Ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia i z epoki brązu
60-65/14	Ślady osadnictwa z epoki brązu – obiekt częściowo pod zabudową
60-65/15	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu
60-65/16	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu i żelaza
60-65/17	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu i wczesnej epoki żelaza
60-65/18	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu
60-65/19	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu
60-65/20	Ślady osadnictwa z epoki brązu
60-65/21	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu
60-65/22	Ślady osadnictwa z epoki brązu
60-65/23	Ślady osadnictwa z epoki brązu
60-65/24	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu
60-65/26	Ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia
60-65/27	Ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia i z wczesnej epoki brązu
60-65/38	nowe
60-66/28	Ślady osadnictwa z epoki żelaza – obiekt częściowo zalesiony
60-66/29	Ślady osadnictwa z epoki brązu

60-66/30	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu oraz w wczesnej epoki żelaza
60-66/31	Ślady starożytnego osadnictwa
60-66/32	Ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia oraz z wczesnej epoki brązu – obiekt częściowo zalesiony
60-66/33	Ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia oraz z wczesnej epoki brązu
60-66/35	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu oraz z wczesnej epoki żelaza
60-66/36	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu
60-66/37	Ślady osadnictwa z epoki brązu oraz z wczesnej epoki żelaza – obiekt częściowo pod zabudową
60-66/38	Ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia
60-66/47	Ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia
60-66/50	Ślady starożytnego osadnictwa
60-66/51	Ślady osadnictwa z epoki brązu
60-66/52	Ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia oraz z epoki brązu
60-66/53	Ślady starożytnego osadnictwa
60-66/54	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu
60-66/55	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu
60-66/56	Ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia oraz z epoki brązu – obiekt częściowo zalesiony
60-66/57	Ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia – obiekt zagrożony eksploatacją piasku
60-66/58	Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu – obiekt częściowo zalesiony
60-66/59	Ślady osadnictwa z epoki żelaza i z okresu średniowiecznego (XIV w.)
61-64/25	Ślady osadnictwa z epoki żelaza
61-65/49	Ślady osadnictwa z epoki kamienia i epoki brązu
61-65/50	Ślady osadnictwa z epoki kamienia i epoki brązu
61-65/63	Ślady osadnictwa z epoki kamienia, epoki brązu i wczesnego średniowiecza
61-65/65	Ślady osadnictwa z epoki kamienia i średniowiecza
61-65/66	Ślady osadnictwa średniowiecznego
61-65/67	Ślady osadnictwa z epoki brązu, średniowiecza i nowożytności

Tabela 23. Wykaz stanowisk archeologicznych.

Źródło: Ewidencja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

Ilość stanowisk oraz zasięgi stref ochrony konserwatorskiej jest do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Na skutek nowych badań, odkryć lub ustaleń, mogą w następnych latach po uchwaleniu niniejszego dokumentu ulec zmianie.

11.3. OBSZARY I OBIEKTY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE WÓD

11.3.1. STREFY OCHRONY BEZPOŚREDNIEJ UJĘĆ WODY

W celu właściwego gospodarowania wodami, w szczególności ochrony zasobów wodnych główne komunalne ujęcia wody zlokalizowane w gminie Lesznowola posiadają wydane na podstawie *art.37.ust.1art.122 ust.1 ustawy Prawo Wodne (Dz U. nr 115 poz.1229 z późn. zmianami)* pozwolenia wodnoprawne.

Zgodnie z tym pozwoleniem, wokół ujęć wód podziemnych służących do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę pitną i na potrzeby gospodarstw domowych oraz do produkcji artykułów żywnościowych i farmaceutycznych istnieje (zgodnie z rozporządzeniem MIŚZNiL z dnia 5 listopada 1991 r.) obowiązek ustanawiania stref ochronnych. Strefę ochronną ujęcia wód stanowi obszar, na którym obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wody.

W pozwoleniach ustala się sposób zabezpieczenia i zagospodarowania wyznaczonej strefy ochronnej oraz sposób oznakowania granic, jak również wprowadza w granicach strefy ochrony bezpośredniej zakazy dotyczące m.in.:

- zabezpieczenia terenu niezbędne dla potrzeb ograniczenia przebywania na nich osób trzecich
- wprowadzania ścieków do wód i do ziemi
- nakaz zagospodarowania terenu ujęć zielenią.

Wokół wszystkich ujęć wód wyznaczono strefy ochrony bezpośredniej, których granice w pełni zamykają się w granicach gminnej działki, na której są posadowione.

Nie ustanowiono stref ochrony pośredniej dla w/w ujęć wód.

11.3.2. STREFY POTENCJALNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ TERENÓW O ZNACZENIU SPOŁECZNYM, GOSPODARCZYM I KULTUROWYM.

Zgodnie z prawem wodnym, dla obszarów nieobwałowanych narażonych na niebezpieczeństwo powodzi dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej sporządza studium określające w szczególności granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią, uwzględniające częstotliwość występowania powodzi, ukształtowanie dolin rzecznych i tarasów zalewowych, strefę przepływu wezbrań powodziowych, tereny zagrożone osuwiskami skarp lub zboczy, tereny depresyjne oraz bezodpływowe.

W 2007 roku na zlecenie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, wykonano „Studium dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej”. W powyższym opracowaniu określono strefy zagrożenia powodziowego.

Studium określa zasięg prawdopodobieństwa wystąpienia zalewu przez rzekę Utratę:

- zasięg płytkiego zalewu (0,5 m) od wody o prawdopodobieństwie 1%
- zasięg wielkiej wody o prawdopodobieństwie 5%
- zasięg wielkiej wody o prawdopodobieństwie 0,5%

Ponadto w studium określono tereny o szczególnym znaczeniu społecznym, gospodarczym i kulturowym narażone na niebezpieczeństwo zalewu. Wskazano teren parku dworskiego oraz budynek dworu w Mrokowie objętych ochroną Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

12. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, W TYM STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ, ENERGETYCZNEJ ORAZ GOSPODARKI ODPADAMI

12.1. STAN SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

System transportowy ma znaczący wpływ na możliwości rozwoju gminy. Analiza i ocena stanu istniejącego pozwalają na określenie uwarunkowań wynikających z obecnego stanu rozwoju tego systemu i warunków jego funkcjonowania. Szczególnie istotne są stan i warunki funkcjonowania systemu, w tym wyposażenie techniczne układu drogowego oraz stopień spełnienia wymagań wynikających z funkcji pełnionych w obsłudze ruchu oraz zagospodarowania.

System komunikacyjny gminy składa się z:

- układu drogowego,
- kolei,
- ruchu pieszego i rowerowego,
- pasażerskiej komunikacji autobusowej dla połączeń zewnętrznych w skali regionu i kraju.

Uwarunkowania wynikające z istniejącego systemu transportowego

12.1.1. UKŁAD DROGOWY

Układ drogowy gminy składa się z 279,8 km dróg publicznych, w tym:

- 8,9 km dróg krajowych,
- 8,4 km dróg wojewódzkich,
- 45,3 km dróg powiatowych,
- 217,2 km dróg gminnych.

Pod względem funkcjonalnym w układzie drogowym można wydzielić drogi zapewniające połączenia ponadlokalne, które zapewniają drogi krajowe, wojewódzkie, część powiatowych oraz drogi o znaczeniu lokalnym, służące miejscowym potrzebom komunikacyjnym, do których zaliczają się pozostałe drogi powiatowe, drogi gminne oraz drogi wewnętrzne.

Z uwagi na położenie gminy względem głównych ośrodków administracyjnych, handlowo-usługowych oraz koncentracji miejsc pracy i nauki, najistotniejsze dla powiązań zewnętrznych są połączenia z Warszawą i Piasecznem.

Układ drogowy zapewnia również powiązania z sąsiednimi gminami Raszyn, Nadarzyn i Tarczyn.

Najważniejsze dla zewnętrznych powiązań gminy są drogi krajowe i wojewódzkie:

- droga krajowa nr 7 (Aleja Krakowska), oznaczona numerem międzynarodowym E 77, o przebiegu (Helsinki) granica państwa – Gdańsk – Elbląg – Warszawa – Kraków – Chyżne – granica państwa (Budapeszt), jedna z najważniejszych dróg w kraju i w układzie dróg międzynarodowych na kierunku północ – południe, zapewniająca powiązania pomiędzy krajami skandynawskimi, Polską, Słowacją i Węgrami, dla gminy Lesznowola jej rola jest najważniejsza dla powiązań z Warszawą,

- droga krajowa nr 79 (ul. Puławska) Warszawa – Góra Kalwaria – Sandomierz – Kraków – Katowice – Bytom, zapewniająca powiązania z Warszawą obszarów położonych wzdłuż Wisły, na południe od Warszawy, służąca powiązaniom gminy z Warszawą i Piasecznem,
- droga wojewódzka nr 721 (ciąg ulic Słonecznej i Nowej) o przebiegu Nadarzyn – Piaseczno – rz. Wisła – Wiązowna – Duchnów, zapewniająca powiązania o charakterze obwodowym pomiędzy drogami krajowymi i wojewódzkimi prowadzącymi w kierunku Warszawy oraz pomiędzy miejscowościami położonymi na południe od niej.

W dalszej kolejności ważnymi drogami dla powiązań zewnętrznych gminy są następujące drogi powiatowe:

- nr 01344 (ulice Żwirowa, Wojska Polskiego, Ułanów, Nadrzeczna) o przebiegu Bobrowiec – Antoninów - Mroków – Wólka Kosowska, służąca wraz z drogami 01345 i 01355 powiązaniom z Piasecznem oraz powiązaniom wewnętrznym na kierunku wschód - zachód w południowej części gminy,
- nr 01345 (ulice Postępu, Dawidowska, Starzyńskiego) o przebiegu Piaseczno - Nowa Wola – Dawidy Poduchowne, zapewniająca powiązania z Piasecznem, Raszynem i Warszawą oraz wewnętrzne w wschodniej części gminy na kierunku północ – południe,
- nr 01347 (ulice Szkolna i Krasickiego) o przebiegu Lesznówola – Nowa Iwiczna, zapewniająca powiązania północno-wschodniej części gminy z Piasecznem i dalej z ulicą Puławską,
- nr 01348 (ulice Wojska Polskiego i Jedności) o przebiegu Wilcza Góra - Lesznówola - Podolszyn, zapewniająca powiązania układu w południowej części gminy z drogą wojewódzką nr 721 oraz wyprowadzająca ruch w kierunku Raszyna i Warszawy,
- nr 01350 (ulica Łączności) o przebiegu Łazy – Nadarzyn, służąca powiązaniom z Nadarzynem,
- nr 01351 (ulica Rejonowa) o przebiegu Mroków – Złotokłós – Henryków, wyprowadzająca ruch w kierunku drogi krajowej nr 7 i południowej części gminy Piaseczno,
- nr 01354 (ciąg ulic Ogrodowej i Postępu) o przebiegu Wola Mrokowska – Krakowiany, zapewniająca powiązania południowej części gminy z drogą nr 7 i gminą Nadarzyn,
- nr 01355 (ulica Leśna) o przebiegu Wilcza Góra – Piaseczno – Zalesie Górne, łącząca południową część gminy z Piasecznem,
- nr 01406 (ulica Wesoła) o przebiegu Wólka Kosowska – Szamoty – Nadarzyn, łącząca

Pozostałe drogi powiatowe obsługują powiązania o mniejszym znaczeniu, przede wszystkim z bezpośrednio przylegającymi obszarami sąsiednich gmin oraz powiązania wewnętrzne gminy, są to następujące drogi:

- nr 01346 (ulica Raszyńska) o przebiegu Zgorzała – Podolszyn, droga nr 01348,
- nr 01367 (ciąg ulic Produkcyjnej, Wirażowej i Przyszłości) o przebiegu Kuleszówka – Łazy,
- nr 01402 (ulica Szeroka) o przebiegu Parole – droga 01354,
- nr 01405 (ulica Podleśna) o przebiegu Kajetany – Kosów,
- nr 01407 (ciąg ulic Szkolnej, Marii Świątkiewicz i Polnej) o przebiegu Mroków - Walendów,
- nr 01505 (ulica Bruzdowa) o przebiegu Lesznówola – Laszczki.

Wyżej wymienione drogi krajowe, wojewódzkie i powiatowe zapewniają również ważne połączenia wewnętrzne gminy, służąc dojazdowi do poszczególnych wsi oraz łącząc je między sobą.

Droga krajowa oraz drogi wojewódzkie i powiatowe łączą funkcję obsługi ruchu w powiązaniach zewnętrznych i wewnętrznych z obsługą zagospodarowania, znajdującego się przy drodze. Jedyne na krótkich fragmentach drogi nr 7 znajdują się jezdnie serwisowe, w większości w złym stanie, służące dojazdowi do przyległych nieruchomości.

Drogi gminne służą bezpośredniej obsłudze zagospodarowania, wyprowadzają ruch na drogi wyższych kategorii i uzupełniają powiązania o lokalnym znaczeniu.

Część zagospodarowania gminy obsługiwana jest przez drogi niezaliczone do żadnej kategorii dróg publicznych. Są to drogi wewnętrzne na terenach osiedli mieszkaniowych, rolnych oraz zakładowe na terenach PGL Lasy Państwowe.

Sieć dróg publicznych i wewnętrznych dobrze udostępnia zagospodarowanie gminy, przy czym część zabudowy, dostępna jest jedynie przy pomocy dróg utwardzonych nieulepszonych (głównie leszowych) i nieutwardzonych (gruntowych).

Drogi twarde o nawierzchni twardej stanowią 36 % długości dróg publicznych, w większości są to drogi o nawierzchni bitumicznej, pozostałe o nawierzchni z betonu i kostki.

Droga krajowa i drogi wojewódzkie posiadają nawierzchnie twarde ulepszone. Nawierzchnie twarde ulepszone posiada 90% dróg powiatowych i 20% dróg gminnych. W województwie mazowieckim drogi powiatowe są utwardzone w 85%, natomiast drogi gminne w 40%, przy czym w gminach wiejskich średnio ok. 20% dróg gminnych posiada nawierzchnie twarde.

Wskaźniki gęstości dróg publicznych o nawierzchni twardej w odniesieniu do powierzchni i liczby mieszkańców są wyższe niż w kraju i województwie. Wskaźniki te wynoszą:

- w gminie 146 km/100 km² i 7 km/1000 mieszkańców
- w województwie mazowieckim 80 km/100 km² i 6 km/1000 mieszkańców
- w kraju 81 km/100 km² i 6 km/1000 mieszkańców.

Przy średniej gęstości zaludnienia 213 osób/km² w gminie, 144 osób/km² średnio w województwie mazowieckim, 40 – 60 osób/km² w gminach wiejskich województwa mazowieckiego i średnio 125 osób/km² w Polsce, oznacza to dobrą dostępność do sieci dróg utwardzonych.

Drogi o nawierzchni twardej obsługują najważniejsze połączenia zewnętrzne i wewnętrzne gminy oraz rejony o największej koncentracji zabudowy. Drogi nieutwardzone obsługują głównie tereny zabudowy jednorodzinnej i ekstensywnie zagospodarowane – rozproszonej zabudowy, rolne i leśne.

Drogi krajowe nr 7 i 79 posiadają dwie jezdnie po dwa pasy ruchu, pozostałe drogi posiadają jezdnie jednoprzestrzenne. Szerokość nawierzchni drogi wojewódzkiej wynosi 6,0 – 7,0 m., dróg powiatowych 5,0 – 6,0m, dróg gminnych 4,0-6,0m.

Charakterystykę wyposażenia układu drogowego w nawierzchnie przedstawiono w tabeli „Długość i nawierzchnie poszczególnych kategorii dróg publicznych”.

L.p.	Drogi	Długość	Nawierzchnie	
			Twarde	Gruntowe
1	2	3	4	5
1	Krajowe	8,9	8,9	-
2	Wojewódzkie	8,4	8,4	-
3	Powiatowe	45,3	40,8	4,5
4	Gminne	217,2	42,9	174,3
5	Ogółem	279,8	101,0	178,8

Tabela 24. Długość i nawierzchnie poszczególnych kategorii dróg publicznych.

Drogi z nawierzchnią twardą przedstawiono na rysunku „Wyposażenie techniczne układu drogowego”.

Największe natężenie ruchu występuje na drodze krajowej nr 7. Informacje dotyczące obecnego poziomu ruchu oraz ruchu prognozowanego przedstawiono w tabeli „Pomiary i prognozy ruchu”. Informacje te pochodzą z Generalnego Pomiaru Ruchu przeprowadzonego w 2005r. na sieci dróg krajowych i wojewódzkich (Transprojekt Warszawa 2006) oraz *Analizy wariantu „0” tzn. zaniechania budowy Obwodnicy Ekspresowej Warszawy* (Profil Sp. z o.o., Transprojekt Warszawa Sp. z o.o., Biuro Planowania Rozwoju Warszawy S.A.) opracowanej na zamówienie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Prognozy ruchu podano dla wariantu, przewidującego rozbudowę systemu dróg ekspresowych w Warszawie, zgodnie z dotychczasowymi ustaleniami, w tym doprowadzenie autostrady A-2 do węzłów „Konotopa” i „Lubelska” i rozprowadzenie ruchu w Warszawie przy pomocy dróg ekspresowych, m.in. przez południowe dzielnice miasta. Oszacowano również ruch w 50-tej godzinie w roku, przyjmowany jako miarodajny dla określania przepustowości dróg zamiejskich. W zależności od charakteru drogi, ruch ten waha się w granicach 8 - 14% SDR (Średniego Dobowego Ruchu).

L.p.	Droga	Odcinek	SDR 2005	Udział pojazdów ciężarowych	Ruch w 50-tej godzinie w 2005r.	Ruch w 2025r.	Ruch w 50-tej godzinie w 2025r.
1	2	3	4	5	6	7	8
1	7	Janki – Magdalenka	29.343	10	3.000	128.030	11.000
2	7	Magdalenka – Tarczyn	31.977	11	3.200	89.240	9.000
3	79	Warszawa – Piaseczno	50.380	6	5.000	68.280	7.000
4	721	Piaseczno - Magdalenka	14.950	11	1.500	19.470	2.000

Tabela 25. Pomiary i prognozy ruchu.

Analiza powyższych danych ruchowych prowadzi do następujących wniosków:

- wielkości prognozowanego ruchu wskazują na konieczność rozbudowy w.w. dróg w celu zwiększenia ich przepustowości i zapewnienia właściwych warunków ruchu,

- rozbudowa dróg polegać będzie na poszerzeniu jezdni, budowie węzłów drogowych oraz ograniczeniu dostępności do jezdni głównych – likwidacji lub radykalnego ograniczenia możliwości bezpośrednich zjazdów na przyległe nieruchomości,
- wielkości prognozowanego ruchu na drogach krajowych wskazują na konieczność przeanalizowania poszerzenia ich jezdni o dodatkowe pasy ruchu,
- wielkość ruchu na drodze nr 721 jest na granicy przepustowości drogi jednojezdniowej, co w związku z planowanym włączeniem tej drogi w ciąg obwodnicy okołowarszawskiej, wskazuje na konieczność przeanalizowania jej poszerzenia i wyznaczenia nowych przebiegów na odcinkach zabudowy.

Klasy dróg w stanie istniejącym przedstawiono na rysunku „Układ drogowy, klasy dróg”. Przy klasyfikacji wykorzystano ustalenia *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego*, zarządzenie nr 17 Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych z 12 czerwca 2000r. oraz informacje uzyskane w Powiatowym Zarządzie Dróg. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U.99.43.430), przez klasę drogi rozumie się przyporządkowanie drodze odpowiednich parametrów technicznych, wynikających z jej cech funkcjonalnych. Zasadniczym problemem przy określaniu klas dróg istniejących jest niepełne dostosowanie parametrów technicznych dróg do funkcji przez nie pełnionych. Większy ruch i większy zakres obsługi ruchu ponadlokalnego, szczególnie międzyregionalnego, wymagają lepszych parametrów i wyposażenia technicznego oraz ograniczenia obsługi zagospodarowania – dostępności do drogi.

W stanie istniejącym droga krajowa nr 7 zaliczona jest do klasy drogi głównej ruchu przyspieszonego (GP). Droga obsługuje ruch międzynarodowy, międzyregionalny, regionalny i lokalny Droga posiada dwie jezdnie, a na fragmentach również jezdnie serwisowe, jednak w złym stanie. Odległości między skrzyżowaniami w większości odpowiadają wymaganej dla tej klasy drogi na terenach zabudowy odległości 1000m. Problemami są duże natężenie ruchu, nadmierny zakres bezpośredniej obsługi zagospodarowania, brak wydzielonych chodników i ścieżek rowerowych.

Droga krajowa nr 79 jest drogą główną. Droga obsługuje ruch międzyregionalny, regionalny i lokalny. Na odcinku przechodzącym przez gminą Lesznówola posiada dwie jezdnie i jedno skrzyżowanie. Problemem jest bardzo duże natężenie ruchu na poziomie przepustowości drogi.

Droga wojewódzka nr 721 jest drogą główną. Droga obsługuje ruch regionalny i lokalny. Znaczną część ruchu stanowi ruch tranzytowy, w tym ciężki, co wynika z funkcji drogi, pełniącej rolę bliskiej obwodnicy Warszawy i łączącej drogi do niej prowadzące. Podstawowe problemy to duże natężenie ruchu i udział pojazdów ciężarowych, ponadto bezpośrednia obsługa zagospodarowania oraz brak chodników i ścieżek rowerowych.

Zgodnie z informacją z Powiatowego Zarządu Dróg, wszystkie drogi powiatowe są drogami klasy zbiorczej. Drogi powiatowe posiadają zróżnicowane parametry. Szerokości jezdni części dróg (5,0 – 6,0m), podobnie jak szerokości istniejących pasów drogowych (12 - 20 m) nie spełniają wymagań, określonych dla dróg zbiorczych. Drogi te łączą funkcję obsługi ruchu z obsługą zagospodarowania. Nawet na odcinkach zabudowy, drogi te nie zawsze są wyposażone w chodniki, brak jest również ścieżek rowerowych.

Drogi gminne zakwalifikowano do dróg lokalnych i dojazdowych. Podstawowym problemem jest niedostateczne wyposażenie tych dróg w nawierzchnie twarde oraz zbyt małe szerokości jezdni i pasów drogowych, które utrudnia ich wyposażenie jednocześnie w jezdnie i chodniki.

12.1.2. KOLEJ

Przez gminę Lesznówola przebiegają:

- pierwszorzędna dwutorowa, zelektryfikowana, linia kolejowa nr 8 (Warszawa Zachodnia – Kraków Główny Osobowy), zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2004r. (Dz.U. 04.273.2704) zaliczona do linii o znaczeniu państwowym,
- jednotorowa, nieelektryfikowana bocznicą kolejową Warszawa Okęcie – Elektrociepłownia Siekierki.

Linia Warszawa – Kraków prowadzi wszystkie rodzaje ruchu osobowego i towarowego. Na terenie gminy znajduje się przystanek osobowy Nowa Iwiczna. Aktualna oferta przewozowa to 21 par pociągów w ciągu doby, w tym 2 w godzinach szczytu. Linia kolejowa w minimalnym stopniu bierze udział w obsłudze gminy. Mankamentami są ogólnie niski standard obsługi i niska prędkość pociągów.

Bocznicą do EC Siekierki obsługuje wyłącznie ruch towarowy.

12.1.3. KOMUNIKACJA AUTOBUSOWA

Obsługę autobusową zapewniają przede wszystkim linie podmiejskie organizowane przez Zarządu Transportu Miejskiego w Warszawie, obsługujące najważniejsze połączenia z Warszawą i Piasecznem. Linie ZTM prowadzone są m.in. wzdłuż dróg nr 7, 79 i 721 oraz wzdłuż ulic Postępu, Żwirowej i Wojska Polskiego do Cmentarza Południowego w Antoninowie, Rejonowej do Złotokłosu, Nadrzecznicy i Wesolej do Wólki Kosowskiej oraz Dawidowskiej w Zamieniu.

Wzdłuż dróg nr 7 i 79 kursują autobusy PKS i innych przewoźników, a wzdłuż ulic Gminnej Rady Narodowej, Szkolnej (Lesznówola) – Krasickiego – Szkolnej (Nowa Iwiczna) – Granicznej i Łąbędzia prowadzona jest linia komunikacji lokalnej „Mały Ekspres Lesznówola”.

Linie autobusowe zapewniają powiązania wewnętrzne w gminie, z Warszawą, Piasecznem, Nadarzynem i Grójcem. Najwięcej autobusów kursuje wzdłuż dróg krajowych nr 7 i 79 w kierunku Warszawy. Oferta przewozowa dostosowana jest do istniejącego zapotrzebowania.

Komunikacja autobusowa zapewnia zadawalające warunki obsługi dla terenów położonych wzdłuż dróg krajowych, wojewódzkiej i części dróg powiatowych. Część zabudowy znajduje się poza zasięgiem bezpośredniej obsługi komunikacją autobusową – przystanki znajdują się w odległości 1 – 3 km, dotyczy to m.in. części Kosowa, Stefanowa, Łaz, Janczewic i Jazgarzewszczyzny. Przebiegi linii komunikacji autobusowej przedstawiono na rysunku „Komunikacja zbiorowa, stan istniejący”.

12.1.4. TRANSPORT ŁADUNKÓW

Największe źródła i cele ruchu towarowego (obiekty produkcyjne, magazyny i hurtownie) znajdują się w Wólce Kosowskiej i Starej Iwicznej, ponadto pojedyncze obiekty wzdłuż drogi nr 7 oraz w Zamieniu. Koncentracja obiektów produkcyjnych, magazynów i hurtowni w Wólce Kosowskiej i Starej Iwicznej ułatwia ich dostępność przy pomocy układu dróg krajowych i wojewódzkiej. Ponadto na terenie gminy występują rozproszone obiekty mniejszej wielkości. Tranzytowy ruch ciężarowy występuje głównie na drogach krajowych oraz wojewódzkiej. Zgodnie z pomiarami ruchu, udział pojazdów ciężarowych w ruchu na drodze nr 8 i 721 przekracza 10%.

12.1.5. RUCH PIESZY I ROWEROWY

Większość dróg, w tym krajowych, wojewódzkiej i powiatowych nie posiada wydzielonych chodników dla pieszych, które znajdują się prawie wyłącznie na odcinkach z intensywną zabudową. Stanowi to poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa pieszych.

Na terenie gminy istnieje niewielka ilość wydzielonych ścieżek rowerowych. Ruch rowerowy odbywa się głównie na ogólnodostępnych jezdniach dróg publicznych. Największe zagrożenie bezpieczeństwa rowerzystów występuje na drogach krajowych i wojewódzkiej, z uwagi na duże natężenia ruchu, udział pojazdów ciężarowych i prędkość ruchu.

12.1.6. PARKOWANIE POJAZDÓW

Na terenie gminy nie występują istotne problemy z parkowaniem pojazdów, poza krótkimi odcinkami dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych, na terenach ciągłej zabudowy wzdłuż drogi, na których parkowanie, związane z dojazdami do handlu i usług, odbywa się na jezdniach, chodnikach lub nieutwardzonych poboczach, stwarzając tym samym utrudnienia w ruchu i zagrożenie jego bezpieczeństwa.

12.1.7. UWARUNKOWANIA ROZWOJU KOMUNIKACJI WYNIKAJĄCE Z UWARUNKOWAŃ ZEWNĘTRZNYCH, DOTYCHCZASOWYCH USTALEŃ PLANISTYCZNYCH, STRATEGII, PLANÓW ROZWOJU ORAZ WNIOSKÓW DO *STUDIUM* I PLANÓW MIEJSCOWYCH.

Projekt *Koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju* (przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 6 września 2005r.) określa m.in. działania państwa odnoszące się wprost do przestrzeni województwa mazowieckiego aglomeracji warszawskiej, m.in. uzyskanie poprawy połączeń między obszarami metropolitalnymi oraz tymi obszarami i ich zapleczem regionalnym.

Głównym celem *Strategii rozwoju kraju 2007–2015* (projekt wstępnie zaakceptowany przez Radę Ministrów w dniu 27 czerwca 2006r.) jest podniesienie poziomu i jakości życia mieszkańców Polski, przez co rozumie się m.in. możliwość korzystania z funkcjonalnej i łatwo dostępnej infrastruktury technicznej (w tym transportowej) i życie w czystym, zdrowym i sprzyjającym środowisku przyrodniczym. Wśród priorytetów określających działania, dzięki którym możliwe będzie osiągnięcie głównego celu, wymienia się poprawę infrastruktury transportowej. Dostępność i stan infrastruktury są istotnymi uwarunkowaniami przyspieszania rozwoju i podnoszenia konkurencyjności gospodarki.

W transporcie przewiduje się w szczególności budowę spójnej sieci autostrad i dróg ekspresowych, modernizację dróg krajowych i podniesienie jakości kolei.

W odniesieniu do województwa mazowieckiego, polityka regionalna państwa będzie wspierała wzmocnienie funkcji metropolitalnych Warszawy i jej otoczenia oraz poprawę wewnątrz wojewódzkich powiązań transportowych.

Wojewoda Mazowiecki w piśmie WRR-III/7041/978/05 z dnia 24.08.2005r. nie zgłosił wniosków do sporządzanego *Studium* w zakresie zadań rządowych o których mowa w art. 48 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co oznacza na terenie gminy brak jest takich zadań, co dotyczy

także dróg krajowych, będących własnością Skarbu Państwa, których zarządcą jest organ administracji rządowej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

Wobec jednoczesnego braku stanowiska i wniosków Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, podstawą do ustalenia kierunków rozwoju dróg krajowych w obszarze gminy Lesznówola są:

- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 maja 2004r. w sprawie sieci autostrad i dróg ekspresowych (Dz.U. 04.128.1334), ustalające m.in. następujący przebieg drogi ekspresowej S-7: S6/A1 (Gdańsk) – Elbląg – Olsztynek – Warszawa – Kielce – Kraków – Rabka,
- *Plan zagospodarowania przestrzennego* i *Strategia rozwoju województwa mazowieckiego*, określający m.in. przebiegi i klasy dróg krajowych i wojewódzkich oraz wskazujący na planowaną trasę N-S, jako drogę wysokiej klasy, bez określania jej kategorii i klasy,
- ustalenia planów miejscowych i kierunki rozwoju systemu transportowego określone w studiach uwarunkowań i kierunków rozwoju zagospodarowania przestrzennego, w tym gmin sąsiednich,
- dotychczasowe działania GDDKiA, opierające się na ustawie z dnia 10.04.2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych (Dz.U.03.80.721 z późn.zm.).

Zgodnie z dotychczas przygotowanymi materiałami do wniosku o ustalenie lokalizacji drogi ekspresowej Salomea – Wolica – Janki Małe, planowana droga stanowić będzie łącznik pomiędzy drogami ekspresowymi S-2 (Południową Obwodnicą Warszawy, przebiegającą przez jej południowe dzielnice, S-7 i S-8 (Warszawa – Wrocław) oraz pozostałym układem drogowym Warszawy. Trasa posiadać będzie węzły „Salomea” i „Opacz” w Warszawie, „Sokołowska” dla powiązań z gminami Michałowice i Raszyn, „Janki Małe” z istniejącą drogą nr 8, „Magdalenka” z drogą nr 721, w miejscu istniejącego skrzyżowania tej drogi z drogą nr 7. Pozostałe drogi przecinające drogę ekspresową projektowane są jako dwupoziomowe skrzyżowania bez możliwości zjazdu na tę drogę. Ponadto wzdłuż drogi ekspresowej projektowane są drogi serwisowe (zbiorcze) obsługujące zagospodarowanie oraz zapewniające powiązania pomiędzy drogami niższych kategorii i klas.

W apelu z dnia 28.10.2005r. skierowanym do GDDKiA oraz Mazowieckiego Zarządu Dróg Wojewódzkich, Rada Gminy Lesznówola zwraca się o podjęcie zdecydowanych i konkretnych działań mających na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu na drodze 721, w tym budowę obwodnicy 721 i zmianę lokalizacji węzła „Magdalenka”.

Aktualizacja Strategii rozwoju województwa mazowieckiego (przyjęta przez Sejmik Województwa Mazowieckiego w dniu 29 maja 2006r.) wśród celów strategicznych wymienia poprawę spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej regionu w warunkach zrównoważonego rozwoju, natomiast wśród kierunków działań służących stymulowaniu rozwoju funkcji metropolitalnych Warszawy wskazuje m.in. na wzmocnienie powiązań Warszawy z otoczeniem regionalnym.

W celu poprawy jakości systemu transportowego przewiduje się m.in.:

- przyspieszenie budowy autostrady A-2 i dróg ekspresowych, w tym drogi S-7 Gdańsk – Warszawa – Kraków,
- wykształcenie regionalnego połączenia obwodowego Warszawy, wraz z przebudową drogi wojewódzkiej nr 721 i budową trasy „Paszkwianki”,
- modernizację linii kolejowych, w tym Warszawa – Radom – Kraków,
- realizację węzłów przesiadkowych, w tym parkingów „Parkuj i jedź”,
- wspieranie transportu publicznego oraz alternatywnych form transportu, w tym ścieżek dla ruchu rowerowego.

Celem Planu zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego (przyjętego uchwałą nr 65/2004 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 czerwca 2004r.) jest w szczególności stworzenie warunków dla trwałego i zrównoważonego rozwoju województwa, poprawy warunków życia jego mieszkańców i zwiększenia konkurencyjności m.in. poprzez rozbudowę i modernizację infrastruktury transportowej.

Najważniejszymi dla rozwoju Mazowsza elementami węzłowymi będzie aglomeracja warszawska i ośrodki subregionalne. Dalsze kształtowanie struktury przestrzennej aglomeracji warszawskiej będzie polegało na wzmocnianiu infrastruktury, w tym transportowej oraz poprawie ładu przestrzennego.

W *Planie* przyjęto, że głównymi osiami rozwojowymi regionu będą pasma aktywności społecznej i gospodarczej oparte na systemach infrastruktury technicznej o znaczeniu międzynarodowym, krajowym i regionalnym, w tym na kierunku Warszawa – Radom – Kielce, tworzony przez drogę ekspresową S-7 i linię kolejową Warszawa – Radom – Kielce.

Przyjęta w *Planie* koncepcja systemu transportowego województwa, obejmuje systemy o znaczeniu międzynarodowym, krajowym i wojewódzkim i za jeden z ważniejszych celów uznaje wzmocnienie funkcji międzynarodowego węzła transportowego Warszawy.

Do najważniejszych działań, warunkujących realizację tej koncepcji zaliczono:

- budowę autostrady A-2 i dróg ekspresowych, w tym drogi ekspresowej S-7,

- ukształtowanie w aglomeracji warszawskiej układu dróg odciążających obszar centralny i usprawniających połączenia wielu ośrodków osadniczych, poprzez najbliższe Warszawie powiązania lokalne, tworzone od południa i zachodu przez połączenia Józefów – planowana przeprawa przez Wisłę – Konstancin-Jeziorna – Piaseczno – Lesznówola – Magdalenka – Nadarzyn z wykorzystaniem odcinków planowanej do modernizacji i przebudowy drogi wojewódzkiej nr 721 i planowanej drogi „Paszkwianki” jako kontynuacji drogi nr 721 w kierunku zachodnim i dalej na północ w kierunku Starych Babic,
- usprawnianie sieci dróg wojewódzkich, w tym likwidacja „wąskich gardeł” w ruchu poprzez budowę, przebudowę, obejmujące głównie dostosowanie parametrów technicznych do wymagań ruchu,
- budowę obejść w ciągach dróg wojewódzkich na obszarach zurbanizowanych dla zmniejszania uciążliwości ruchu tranzytowego, m.in. w Lesznówoli,
- poprawę bezpieczeństwa ruchu na drogach m.in. przez modernizację skrzyżowań i oddzielenie ruchu pieszego od kołowego,
- modernizację istniejącego układu kolejowego dla poprawy sprawności i szybkości połączeń oraz bezpieczeństwa ruchu, w tym linii nr 8 Warszawa – Radom,
- rozwój pasażerskich przewozów regionalnych i poprawę standardów obsługi.

W *Planie* określono klasy dróg krajowych i wojewódzkich, w tym drogi nr 79 jako drogi głównej ruchu przyspieszonego, a drogi nr 721 jako drogi głównej ruchu przyspieszonego.

W *Planie* wskazano także na budowę północnego obejścia Lesznówoli z wyprowadzeniem ruchu w kierunku nowego połączenia drogi nr 7 z planowaną drogą ekspresową Salomea –Wolica, które doprowadzić będą ruch do Warszawy z kierunku Radomia i Piotrkowa, z pominięciem Raszyna oraz wskazano na nowe połączenie Warszawy z drogą nr 7 w Grójcu, jako postulowany korytarz drogi wysokiej klasy, przebiegający na przedłużeniu warszawskiej Trasy S-7 i następnie po nowym śladzie m.in. przez gminy Lesznówola i Piaseczno.

Wstępny projekt *Regionalnego programu operacyjnego województwa mazowieckiego na lata 2007-2013* z kwietnia 2006r. wśród barier rozwoju regionu wymienia niski standard połączeń układu drogowo-kolejowego, nie odpowiadający potrzebom stan jakościowy sieci drogowej, niewystarczającą przepustowość zwłaszcza na odcinkach wlotowych do Warszawy i brak sprawnych połączeń obwodowych w regionie wobec ukształtowanego promienistego układu drogowego zbiegającego się w Warszawie. W zakresie infrastruktury drogowej wspierane będą inwestycje polegające na budowie nowych połączeń drogowych oraz przebudowie, rozbudowie i modernizacji istniejących dróg wojewódzkich powiatowych i gminnych. Projekty realizowane w ramach priorytetu powinny stanowić uzupełnienie regionalnego układu komunikacyjnego z układem krajowym i międzynarodowym.

Zarząd Województwa Mazowieckiego w piśmie SR.III.7323-327/St/2005 z dnia 8.08.2005r. zgłasza wnioski i uwagi wynikające z *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego*, prosząc o uwzględnienie w *Studium*:

- budowy poprzecznych skrzyżowań w ciągu drogi ekspresowej nr 7,
- modernizacji i przebudowy z poszerzeniem drogi krajowej nr 79,
- modernizacji i przebudowy drogi wojewódzkiej nr 721 z poszerzeniem na odcinku od Nadarzyn do Ciszycy, z wybudowaniem obwodnicy w Lesznówoli i rozwiązaniem kolizyjnych skrzyżowań,
- modernizacji linii kolejowej Warszawa - Radom.

Zgodnie ze *Strategią Zrównoważonego Rozwoju Powiatu Piaseczyńskiego* (przyjętej uchwałą nr XV/12/04 Rady Powiatu Piaseczyńskiego z dnia 27.02.2004rr), jednym z czterech najważniejszych celów rozwoju powiatu jest usprawnienie komunikacji zbiorowej i indywidualnej. Niezbędne jest zwiększenie pojemności układu drogowego, poprzez poszerzenie istniejących ciągów drogowych i budowę nowych oraz podniesienie atrakcyjności komunikacji zbiorowej, zwłaszcza w połączeniach z Warszawą. Dla realizacji tych celów *Strategia* przewiduje:

- udzielenie poparcia i pomocy władzom rządowym i wojewódzkim w realizacji korzystnych dla powiatu piaseczyńskiego komunikacyjnych inwestycji ponadlokalnych, w tym:
 - budowie drogi ekspresowej S-7 na odcinku Grójec – Tarczyn - Sękocin,
 - budowie Trasy S-7, odcinek Tarczyn - Lotnisko Okęcie,
 - budowie drogi nr 721bis, odcinek Sękocin – Kierzek - Konstancin - Józefów (Trasa Mostowa),
- modernizację układu dróg powiatowych, w tym:
 - przebudowę drogi nr 1316 (obecny numer 1355) Piaseczno – Bobrowiec, z budową wiaduktu nad linią kolei radomskiej w ciągu ul. Jana Pawła II w Piasecznie,
 - przebudowę dróg 1343 i 1344 Gołków – Antoninów - Wola Kosowska - Nadarzyn z wyprostowaniem na odcinku Wola Gołkowska - Antoninów;
 - przebudowę drogi 1345 Piaseczno – Nowa Wola – Zgorzała -Dawidy z dostosowaniem do włączenia w ul. Wirażową na odcinku Zgorzała – Dawidy –Warszawa oraz podwiązaniem do Trasy S-7,

- przebudowę drogi 1348 na odcinku Lesznowola – Janczewice – granica Warszawy,
- wspieranie władz rządowych i wojewódzkich w realizacji ponadlokalnych inwestycji w zakresie komunikacji kolejowej i autobusowej dla mieszkańców powiatu piaseczyńskiego, w tym:
 - uruchomienie Szybkiej Kolei Miejskiej (SKM) na radomskiej linii kolejowej na odcinku Warszawa – Piaseczno – Czachówek,
 - uruchomienie Szybkiej Kolei Miejskiej (SKM) na boczniczy kolejowej Jeziorki-Konstancina,
 - budowę parkingów systemu „park and ride” (tj. „zaparkuj samochód i jedź dalej pociągiem”) przy przystankach SKM,
 - dostosowanie dróg krajowych i wojewódzkich do potrzeb komunikacji autobusowej (zatoki autobusowe, wiaty, chodniki na dojeźcach itp.),
- dostosowanie dróg powiatowych do potrzeb komunikacji autobusowej, a przede wszystkim:
 - przebudowę dróg powiatowych na odcinkach dojazdowych do parkingów systemu „park and ride” przy kolei radomskiej, m.in. w Piasecznie,
 - budowę zatok autobusowych, wiat i chodników na drogach powiatowych prowadzących ruch autobusów komunikacji zbiorowej,
- dostosowanie dróg gminnych do potrzeb komunikacji autobusowej, a mianowicie:
 - przebudowę dróg gminnych na odcinkach dojazdowych do parkingów systemu „park and ride” przy kolei radomskiej, m.in. w Nowej Iwicznej,
 - budowę zatok autobusowych, wiat i chodników na drogach gminnych prowadzących komunikację zbiorową.

W Planie Rozwoju Lokalnego Powiatu Piaseczyńskiego na lata 2005 – 2008 oraz w perspektywie do roku 2014 (przyjętym uchwałą nr XXVI/1/05 Rady Powiatu Piaseczyńskiego z dnia 31 marca 2005r.), przyjęto do realizacji modernizację i przebudowę części dróg powiatowych, w tym niektórych ulic (m.in. Krasickiego, Postępu (Wola Mrokowska, Jastrzębiec), Rejonowej, Nadrzeczej i Wojska Polskiego w gminie Lesznowola).

W Strategii Zrównoważonego Rozwoju Miasta i Gminy Piaseczno na lata 2004 - 2005 (przyjętej uchwałą nr 841/XXXVII/2005 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 2.06.2005r.) wśród celów i zadań wymienia się m.in. udrożnienie ciągu Konstancin – Jeziorna – Piaseczno, rozbudowę ulicy Puławskiej wraz z budową bezkolizyjnych węzłów, poprawę warunków obsługi kolejowej oraz budowę parkingów „Parkuj i jedź”.

Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Piaseczno (przyjętym uchwałą nr 1336/LII/2006 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 11.07.2006r.) dominacja funkcji mieszkaniowej w zachodniej części gminy i wykształcenie pasma silnie powiązanego z Warszawą wymaga wzmocnienia połączeń na kierunku S-7, w tym omijających centrum miasta. Istotne są również powiązania poprzeczne dla zapewnienia lokalnych powiązań wewnątrz gminy oraz zwiększenie dostępności do większej ilości dróg o preferencyjnym kierunku S-7.

W Studium planuje się zwiększenie udziału transportu szynowego poprzez dostosowanie linii Warszawa-Radom i boczniczy kolejowej do EC Siekierki dla potrzeb szybkiej kolei podmiejskiej, ze stworzeniem na tej boczniczy dwóch przystanków kolejowych (wraz z budową parkingów), w tym na granicy miasta z gminą Lesznowola (przy przecięciu ul. Mleczarskiej z torami – dawna zajezdnia trolejbusowa). Jednocześnie w Studium dopuszcza się realizację szybkiego tramwaju łączącego Piaseczno z Warszawą wzdłuż drogi krajowej nr 79 (ulicy Puławskiej) i drogi wojewódzkiej 721.

W układzie drogowym proponuje się utrzymać dotychczasowe rezerwy terenowe ustalone w planach gmin Piaseczno, Lesznowola i Konstancin oraz wyznaczyć nowe korytarze komunikacyjne. Postulowany układ docelowy funkcjonowałby w oparciu o zmodernizowaną i przebudowaną istniejącą sieć dróg krajowych i wojewódzkich wzbogaconą o drogę ekspresową z dwoma węzłami w zachodniej części gminy i nowy przebieg drogi krajowej nr 721 (trasy mostowej).

W Studium podkreślono, że powyższy układ został zdefiniowany w warunkach przebiegu autostrady przez Ursynów, co ogranicza ruch tranzytowy na terenie gminy. Natomiast w przypadku zmiany tej decyzji i przebiegu autostrady przez gm. Prażmów powstanie ruch tranzytowy pomiędzy autostradą a Warszawą o znacznym nasileniu na terenie gminy i miasta, wówczas konieczna będzie, w zależności od lokalizacji węzłów, także zmiana przebiegu drogi krajowej nr 722.

Ponadto, ze względu na brak ostatecznej decyzji co do budowy drogi ekspresowej w zachodniej części gminy jako elementu krajowego układu, w Studium dopuszcza się realizację drogi o niższej klasie jako elementu układu dróg wojewódzkich lub powiatowych. Jednak ze względu na planowany wzrost liczby mieszkańców w tej części gminy niniejszą inwestycję uznaje się w Studium za kluczową dla obsługi komunikacyjnej tej części gminy.

W zakresie układu ulic zbiorczych, lokalnych i dojazdowych przewiduje się jego rozbudowę i modernizację, w tym bezkolizyjnego przejścia ul. Jana Pawła II nad torami linii kolejowej Warszawa – Radom w ciągu drogi powiatowej nr 1355 oraz ulic obsługujących tereny w bezpośrednim sąsiedztwie gminy

Lesznowola, m.in. budowę i modernizację ulicy Mleczarskiej na odcinku od ul. Energetycznej do ul. Krasickiego i ulicy Jarząbka na odcinku od ul. Czyżyków do ul. Nowej (drogi nr 721). W *Studium* wskazano również przebiegi ścieżek rowerowych.

Zastępca Naczelnego Architekta m.st. Warszawy w piśmie AM-PP/7320/819/05/EC z dnia 31.08.2005r. wnioskuję o uwzględnienie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola ustaleń *Planu zagospodarowania przestrzennego m.st. Warszawy*, pełniącego funkcję studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w tym przebiegów i przeznaczenia terenów dla:

- ul. Puławskiej, istniejącej drogi głównej ruchu przyspieszonego,
- Trasy S-7, projektowanej drogi ekspresowej,
- istniejącej linii kolejowej relacji Warszawa Radom, wraz ze stacjami i przystankami.

W piśmie Prezydenta m.st. Warszawy AM-PP/0718/977/06/EC z dnia 11.09.2006r. zawarty jest wniosek o uwzględnienie w sporządzonej zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu Nowa Wieś, Zgorzała – etap I, rezerwy terenu dla przebiegu projektowanej na obszarze m.st. Warszawy Trasy S-7, niezbędnej dla wyprowadzenia ruchu kołowego z obwodnicy miejskiej oraz z Międzynarodowego Lotniska Okęcie, na południe Polski, do trasy S-7. Prezydent Warszawy wnioskuję także o uwzględnienie możliwości stworzenia połączeń drogowych pomiędzy południowymi obszarami Warszawy, a obszarem gminy Lesznowola, za pośrednictwem przedłużenia warszawskich ulic Karczunkowskiej i Agaty jako dróg klasy zbiorczej.

W dniu 10.10.2006r. Rada m.st. Warszawy podjęła uchwałę nr LXXXII/2746/2006 w sprawie przyjęcia *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego m.st. Warszawy*, przewidujące m.in. realizację projektowanej Trasy S-7, jako drogi ekspresowej od węzła z ulicą Marynarską w kierunku południowym do granicy miasta, projektowanej ulicy zbiorczej Agaty wzdłuż granicy Warszawy, z przejściem przez linię kolejową Warszawa – Kraków od ulicy Puławskiej do połączenia z układem drogowym gminy Lesznowola oraz ulicę Kuropatwy jako ulicy zbiorczej.

Studium przewiduje adaptację i modernizację istniejących linii kolejowych i dopuszcza realizację nowych przystanków osobowych.

Dopuszcza się także realizację tras tramwajowych, poza wskazanymi w *Studium*, o ile będą uzasadnione ruchowo i ekonomicznie.

W *Studium* wskazano również przebiegi ścieżek rowerowych.

Wójt gminy Raszyn w piśmie GPP-7328/233/05 z dnia 12.08.2005r. wnioskuję o zachowanie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola projektowanych korytarzy pod przebieg dróg zbiorczych na granicy administracyjnej:

- ze wsią Laszczki i Janczewice, połączenie z Aleją Krakowską w projektowanym węźle w Sękocinie Nowym,
- na granicy wsi Sękocin Las i Magdalenka stanowiącej połączenie z drogą wojewódzką 721,
- tzw. trasy S-7 na granicy wsi Dawidy Bankowe i Zamienie,
- planowane przebiegi w/w dróg zostały uzgodnione z Gminą Lesznowola na etapie opracowywania planów miejscowych.

Wójt gminy Nadarzyn w piśmie UA-7320/U-1/2005 z dnia 30.08.2005r. wnioskuję o:

- zachowanie istniejących dróg, przebiegających wzdłuż granic gmin Lesznowola i Nadarzyn oraz zaprojektowanie symetrycznego poszerzenia dróg na styku gmin w miejscowościach Parole, Kajetany, Walendów, Szamoty, zgodnie z uchwalonymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego dla tych miejscowości,
- uwzględnienia korytarza dla przedłużenia projektowanej drogi lokalnej 2KUL wzdłuż Rowu Marysińskiego (stanowiącego zamienny korytarz dla istniejącej drogi powiatowej 1KUZ na terenie Walendowa),
- uwzględnienia udrożnienia drogi powiatowej w Kajetanach przez teren byłej Jednostki Wojskowej, zgodnie z planami miejscowymi udostępnionymi Urzędowi Gminy Lesznowola.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lesznowola (przyjęte uchwałą Rady Gminy Lesznowola 272/XXVII/2000 z dnia 01 marca 2000 roku) ustala w szczególności stopniowe przekształcenie części terenów rolniczych na tereny ekstensywnej zabudowy mieszkaniowej wraz z zespołami handlowo-usługowymi i produkcyjnymi, położonymi w zasięgu oddziaływania Warszawy i Piaseczna, a także równomierny równoczesny rozwój zabudowy oraz sieci drogowej i uzbrojenia terenu. Jednym z celów rozwoju jest podniesienie standardu życia poprzez rozwój infrastruktury technicznej oraz rozwijanie układu drogowego zapewniającego połączenie komunikacyjne na terenie gminy i z gminami sąsiadującymi. Jako główne determinanty rozwoju przyjęto między innymi: rozwój urbanizacji wzdłuż tras szybkiego ruchu: Trasy Krakowskiej i Trasy S-7 oraz dróg poprzecznych, wiążących w.w. trasy, rozwój funkcji przemysłowo-

usługowych związanych z trasami szybkiego ruchu oraz konieczność rozwoju komunikacji zbiorowej – kolei podmiejskiej w oparciu o tory kolei radomskiej i nowych linii autobusowych.

W zakresie komunikacji *Studium* ustala w szczególności:

- rozbudowę istniejącego układu komunikacyjno-drogowego związanego z obsługą i z dostępnością przewidywanych terenów inwestycyjnych na terenie gminy oraz obsługą podróźnych na kierunkach: północ-południe (ruch w kierunku do/z Warszawy) oraz wschód – zachód (ruch pomiędzy miejscowościami pod Warszawą),
- wykorzystanie istniejącego ponadlokalnego układu drogowego:
 - ulica Puławska (droga krajowa) – w rejonie Mysiadła realizacja dodatkowego pasa ruchu w obu kierunkach oraz jezdni serwisowych wzdłuż ulicy,
 - Trasa Krakowska (droga krajowa) – realizacja jezdni odbarczeniowych w rejonach zabudowanych wzdłuż trasy oraz likwidacja „dzikich skrzyżowań”,
- realizację nowych dróg ponadlokalnych:
 - Trasy S-7 wraz z jezdniami serwisowymi (droga krajowa, ekspresowa – projektowany wjazd do Warszawy od strony południowej), wraz z węzłami:
 - z projektowaną ulicą Kuropatwy, umożliwiającym dojazd z terenów Mysiadła, Nowej Iwicznej, Zgorzały i Nowej Woli,
 - z projektowaną obwodnicą w ciągu drogi wojewódzkiej nr 721 (ulicy Słonecznej), umożliwiającym dojazd z obszarów Nowej Woli, Nowej i Starej Iwicznej, Lesznowoli i Piaseczna,
 - z projektowanym połączeniem dróg powiatowych pomiędzy Wolą Gołkowską i Antoninowem oraz z drogą powiatową w Szczakach, na terenie gminy Piaseczno, umożliwiającymi dojazd z południowo-zachodniej części gminy,
 - obwodnicy dla ulicy Słonecznej na terenach miejscowości: Stara Iwiczna, Lesznowola oraz wariantowo dla Magdalenki (droga wojewódzka),
 - drogi łącząca Trasę Katowicką, Trasę Krakowską, Trasę S-7 i ul. Puławską w północnej części gminy (powiązanie z projektowaną trasą Salomea – Janki na zachodzie, poprzez ulice Kuropatwy, do projektowanej przeprawy mostowej w Ciszyca k/Konstancina na wschodzie – droga krajowa/wojewódzka),
 - ul. Nadrzecznej – drogi łączącej Trasę Katowicką, Trasę Krakowską i Trasę S-7 w południowej części gminy w rejonie Łaz, Marysia i Wólki Kosowskiej (usprawnienie połączenia komunikacyjnego na terenie gminy, dojazd do projektowanego Cmentarza Komunalnego Południowego – droga powiatowa),
 - ul. Postępu i jej przedłużenie.
- dla drogowych połączeń wewnętrznych, m.in. modernizację istniejącej sieci dróg powiatowych i gminnych oraz wyznaczenie ulic lokalnych w planach miejscowych,
- w zakresie komunikacji masowej:
 - aktywizację ruchu pasażerskiego na linii kolei radomskiej zapewniającej dogodnie połączenie podmiejskich osiedli z centrum Warszawy (szybka kolej miejska),
 - realizację nowych przystanków szybkiej kolei miejskiej w rejonie Mysiadła i Starej Iwicznej oraz zachowanie istniejących przystanków: Warszawa Jeziorki, Nowa Iwiczna, dla potrzeb obsługi wschodniej części gminy,
 - rozwój komunikacji podmiejskiej autobusowej,
- budowę ścieżek rowerowych.

W *Studium* przyjęto, że Trasa S-7 będzie drogą ekspresową, natomiast dla pozostałych dróg zastosowano nieużywaną obecnie klasyfikację techniczną dróg, ustalając, że Aleja Krakowska i ulica Puławska będą drogami III klasy technicznej (odpowiadającej klasie drogi głównej ruchu przyspieszonego), ulice Słoneczna oraz Kuropatwy i jej przedłużenie będą drogami IV klasy technicznej (odpowiadającej klasie drogi główna lub zbiorczej), ulice Nadrzeczna i jej przedłużenie oraz ulica Postępu i jej przedłużenie drogami V klasy technicznej (odpowiadającej klasie drogi zbiorczej lub lokalnej).

Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego w szczególności ustalają przeznaczenie i standardy zagospodarowania terenu dla istniejących i planowanych dróg publicznych, zasady obsługi komunikacją zbiorową, obsługi komunikacyjnej zagospodarowania oraz zasady zaspokojenia potrzeb parkingowych. Plany te nie są w pełni spójne z ustaleniami *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego* w zakresie przebiegów i klas dróg - w tym klasy projektowanej trasy S-7, która w planie Nowej Woli i Zgorzały została ustalona jako droga klasy zbiorczej.

Wśród celów strategicznych określonych w *Strategii Rozwoju Gminy Lesznowola do 2020r.* (przyjętej uchwałą nr 111/XVI/2004 Rady Gminy Lesznowola z dnia 20.02.2004r.), wymienia się rozwiązanie problemów komunikacyjnych na terenie gminy i w jej otoczeniu, poprzez:

- rozbudowę strategicznych połączeń komunikacyjnych związanych z ruchem tranzytowym (obwodnice, nowe połączenia),
- lobbing na rzecz realizacji zamierzeń komunikacyjnych o znaczeniu ponadgminnym,
- wspólne z Warszawą rozwiązywanie problematyki komunikacyjnej gminy,
- uporządkowanie i rozszerzenie informacji komunikacyjnej na terenie gminy,
- modernizację i rozbudowę istniejącej sieci drogowej na terenie gminy,
- aktualizację miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy w zakresie zamierzeń komunikacyjnych,
- budowę na drogach krajowych ekranów dźwiękowych,
- budowę bezkolizyjnych skrzyżowań z drogami krajowymi.

Powyższy cel jest zgodny z zapisami pierwszego celu długookresowego Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego – zwiększeniem konkurencyjności metropolii warszawskiej i regionu w układzie europejskim i regionalnym.

Liczbę ludności do 2020r. określa się w *Strategii* na ok. 35 tys. w stosunku do blisko 15 tys. w 2005r. W rekomendacjach zaleca się maksymalne wykorzystanie terenów położonych zasięgu istniejących i planowanych tras komunikacyjnych. Podstawową barierą rozwoju gminy stanowić będzie układ komunikacyjny, ponieważ szybki przyrost ludności w znaczny sposób zmniejszy komfort dojazdów do Warszawy. Pożądana jest rozbudowa regionalnego układu drogowego, połączona z rozwojem komunikacji autobusowej. Budowa Trasy S-7 w połączeniu z budową dróg ekspresowych w węźle warszawskim, powinny usprawnić dojazdy samochodami do Warszawy. Zaleca się także rozwój i przekształcenie linii kolejowej w podmiejską kolej dojazdową, wraz z wdrożeniem systemu węzłów przesiadkowych. Zwraca się jednocześnie uwagę, że planowana Trasa S-7 jest zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego gminy. Na liście programów operacyjnych znajdują się m.in. modernizacja gminnej sieci drogowej, budowa obwodnicy Lesznowoli i ponadgminnych połączeń drogowych oraz przekształcenie linii kolejowej w kolej dojazdową, opracowanie koncepcji ścieżek rowerowych i pieszych na terenie gminy.

Poza w.w. wnioskami jednostek samorządowych, wnioski do *Studium* dotyczą także następujących problemów komunikacyjnych:

- likwidacji rezerwy dla Trasy S-7 (wykreślenia zapisu o planowanej drodze szybkiego ruchu, odstąpienia od realizacji planowanej drogi szybkiego ruchu),
- likwidacji drogi 31 KD-G-D (gminnej dojazdowej) w Warszawiance.

12.1.8. OCENA FUNKCJONOWANIA I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU SYSTEMU TRANSPORTOWEGO GMINY

Do podstawowych problemów funkcjonowania systemu transportowego gminy należą:

- niezhierarchizowany układ drogowy – drogi o dużym udziale ruchu tranzytowego (krajowe i wojewódzka), których podstawową funkcją, wynikającą z położenia w sieci powinno być prowadzenie ruchu ponadlokalnego, obsługują jednocześnie przyległą zabudowę,
- niedostateczna, wyczerpująca się przepustowość dróg krajowych i wojewódzkiej,
- słabo rozwinięte połączenia wewnętrzne, które z konieczności muszą odbywać się przy pomocy dróg o znaczeniu ponadlokalnym,
- zagrożenie bezpieczeństwa ruchu, wynikające z braku kontroli dostępu do dróg wyższych klas i konfliktów będących skutkiem wspólnego wykorzystywania jezdni przez wszystkich użytkowników, a w szczególności „niechronionych uczestników ruchu” (pieszych i rowerzystów), zmuszonych do korzystania z jezdni ze względu na brak chodników i ścieżek rowerowych,
- brak możliwości lub trudności w poprawie parametrów technicznych i użytkowych drogi krajowych i wojewódzkiej na terenach zabudowy, w zakresie ograniczenia dostępności do drogi i obsługi przyległego zagospodarowania z uwagi na ograniczoną szerokość pasa drogowego (brak możliwości budowy jezdni zbiorczych lub dodatkowych pasów ruchu dla obsługi zagospodarowania bez poszerzenia istniejących pasów drogowych) oraz zwiększenia odległości pomiędzy skrzyżowaniami, poprzez ograniczenie ich liczby, ponieważ spowodowałoby to znaczne utrudnienia w dostępie do zagospodarowania lub wręcz uniemożliwiło z uwagi na brak dróg alternatywnych,
- braki w wyposażeniu w nawierzchnie ulepszone i twarde i większości gminnych i fragmentów dróg powiatowych,
- zły stan techniczny części dróg powiatowych i gminnych,
- parametry techniczne części dróg nie odpowiadające wymaganiom określonym dla poszczególnych klas dróg publicznych w zakresie szerokości jezdni i pasa drogowego i tym samym funkcjom, pełnionym przez te drogi,

- jednopoziomowe skrzyżowania dróg kołowych z koleją,
- niski standard obsługi kolejną i utrudniony dostęp do niej,
- trudny dostęp do komunikacji autobusowej poza jej głównymi trasami przebiegającymi drogami krajowymi i wojewódzką,

Uwarunkowaniami sprzyjającymi rozwojowi gminy są:

- dobra dostępność komunikacyjna gminy, posiadającej korzystny przestrzennie układ powiązań drogowych i kolejną z Warszawą i innymi obszarami,
- położenie na ważnych szlakach komunikacyjnych łączących Warszawę z południową częścią kraju (droga nr 7 i linia kolejowa nr 8), objętych programami rządowymi w zakresie rozbudowy i przebudowy,
- dwie drogi dojazdowe do Warszawy o stosunkowo wysokim standardzie – drogi nr 7 i 79,
- planowana w najbliższych latach budowa autostrady i dróg ekspresowych w Warszawie, tworzących węzeł drogowy, który przyczyni się do poprawy funkcjonowania systemu drogowego w gminie, poprzez prowadzenie ruchu i jego przeniesienia na wyspecjalizowane trasy wysokiej klasy, spełniające jednocześnie wysokie standardy w zakresie ochrony środowiska,
- planowany w dokumentach samorządów wojewódzkiego, powiatowego oraz Warszawy, Raszyna i Piaseczna rozwój sieci transportowych, służących również potrzebom Lesznowoli,
- dobrze rozwinięta sieć dróg, zapewniająca powiązania zewnętrzne i wewnętrzne oraz dojazd do zagospodarowania,
- wysoki udział dróg o nawierzchni twardej, wśród dróg o podstawowym znaczeniu dla gminy,
- koncentracja terenów o dużej intensywności zagospodarowania w zasięgu potencjalnej obsługi komunikacją kolejową,
- obowiązujące plany miejscowe dla większości obszaru gminy, utrzymujące rezerwy dla budowy i rozbudowy układu drogowego,
- posiadanie przez gminę *Strategii Rozwoju*,
- deklarowane w polityce państwa oraz w strategii i planie zagospodarowania województwa realizacja polityki transportowej opartej na zasadach zrównoważonego rozwoju, w tym poprawa stanu dróg i funkcjonowania komunikacji zbiorowej i wsparcie dla działań lokalnych w tym zakresie,
- możliwość uzyskania środków na rozwój infrastruktury z funduszy Unii Europejskiej,
- możliwości przestrzenne budowy obwodnic oraz chodników i ścieżek rowerowych na terenach otwartych – poza terenami zwartej zabudowy.

Zagrożeniami dla rozwoju mogą być:

- nadmierny wzrost ruchu drogowego, za którym nie będzie nadążała rozbudowa układu drogowego,
- nieustalone terminy rozbudowy i przebudowy drogi nr 7 na odcinku od węzła „Magdalena” do obwodnicy Grójca oraz drogi wojewódzkiej, które nie znajdują się w programach zadań rządowych i samorządu wojewódzkich, o których mowa w przepisach o zagospodarowaniu przestrzennym,
- brak sprawnego wdrażania polityki transportowej państwa oraz województwa,
- opóźnienia w rozbudowie i modernizacji układu drogowego,
- stałe pogarszanie się jakości obsługi komunikacją publiczną, nie stanowiącej wystarczająco atrakcyjnej alternatywy dla podróży samochodem,
- niedostatek środków finansowych na rozwój i utrzymanie sieci drogowej oraz komunikacji publicznej, w tym na wkład własny, konieczny do uzyskania wsparcia ze środków Unii Europejskiej,
- konflikty społeczne i ekologiczne, ujawniające się przy modernizacji i rozbudowie układu drogowego.

12.2. GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA

12.2.1. ZAOPATRZENIE W WODĘ

W 2005 r. gmina Lesznowola opracowała „Kompleksowy program gospodarki wodno-ściekowej gminy Lesznowola”, który stał się podstawą do ubiegania o środki unijne. Niniejsze informacje stanowią syntezę „Programu”, przedstawioną w zakresie niezbędnym do opracowania studium.

Wszystkie wsie w gminie Lesznowola są podłączone do wodociągu gminnego. Ogólna długość sieci wodociągowej w gminie wynosi 154,5 km., podłączone są do niej 6123 budynki mieszkalne (w tym zbiorowego zamieszkania).

System zaopatrzenia w wodę gminy Lesznowola oparty jest na siedmiu stacjach ujmowania i uzdatniania wody z czwartorzędowego poziomu wodonośnego. Są to stacje: Stara Iwiczna, Lesznowola, Lesznowola AWRSK, Magdalenka, Mroków, Eko-Mysiadło, Wólka Kosowska.

W/w stacje uzdatniania wody wraz z ujęciami są monitorowane pod względem bezpieczeństwa i nie są chronione.

Z punktu widzenia zasobów wodnych nie ma przeszkód do dalszej rozbudowy sieci. Gmina planuje przejąć lub wybudować jeszcze 7 Stacji Uzdatniania Wody celem zapewnienia dostaw wody wszystkim odbiorcom. Uruchomienie tych stacji pozwoli zrezygnować z kupowania wody w Warszawie i w gminie Nadarzyn.

Stacja uzdatniania wody SUW Wólka Kosowska.

Pozwolenie wodno-prawne ważne do 17 lipca 2014 r., na pobór wód podziemnych w ilości $Q_{h_{max}} = 50 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{\text{sr/d}} = 1000 \text{ m}^3/\text{d}$. Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych w wysokości $50 \text{ m}^3/\text{h}$, przy depresji $S=11,4 \text{ m}$, zatwierdzonych decyzją Starosty Piaseczyńskiego, znak ŚRL – 622/WG/16/04 z dnia 19 sierpnia 2004 r.

Woda ujmowana jest poprzez dwie studnie głębinowe.

Studnia nr - 1

głębokość – 75 m

Studnia nr – 2 w trakcie realizacji (wspomaganie na wypadek awarii)

Ustanowiono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia w promieniu $r = 8 \text{ m}$ od obudowy studni. Strefa ta w pełni zamyka się w granicach gminnej działki 22/13 (obręb Wólka Kosowska), na której jest posadowiona. Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej dla w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Mroków

Pozwolenie wodno-prawne ważne do 15.02.2017r., na pobór wód podziemnych w ilości $Q_{h_{max}} = 24 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{\text{sr/d}} = 235 \text{ m}^3/\text{d}$. Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych w wysokości $24 \text{ m}^3/\text{h}$, przy depresji $S=7,5 \text{ m}$, zatwierdzonych decyzją Starosty Piaseczyńskiego, znak ŚRL – 6223/WG/25/06 z dnia 16 stycznia 2007r.

Woda ujmowana jest poprzez dwie studnie głębinowe.

Studnia wiercona SW-1

głębokość – 38 m, zasięg leja depresyjnego 410 m.

Studnia wiercona SW-2

głębokość – 36,5 m, zasięg leja depresyjnego 221 m.

Ustanowiono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia o promieniu $r= 20 \times 30 \text{ m}$. Strefa ta w pełni zamyka się w granicach gminnej działki nr 60/1 (obręb Mroków), na której jest posadowiona. Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej dla w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Eko-Mysiadło

Stan prawny w zakresie ujmowania wód z tego ujęcia nie jest uregulowany. Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych w wysokości $Q_e = 180 \text{ m}^3/\text{h}$, przy depresji $S = 14 \text{ m}$.

Woda ujmowana jest przez dwie studnie głębinowe.

Studnia wiercona SW-6

Studnia wiercona SW-7

Ustanowiono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia o wymiarach $30 \times 24 \text{ m}$. Strefa ta w pełni zamyka się w granicach gminnej działki, na której jest posadowiona. Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej dla w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Lesznów Pole

Stacja wchodzi w skład "Gminnego wodociągu grupowego", pozwolenie wodno-prawne ważne do 9 września 2015 r., na pobór wód podziemnych w ilości $Q_{h_{max}} = 160,5 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{sr/d} = 2500 \text{ m}^3/\text{d}$. Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych w wysokości $43 \text{ m}^3/\text{h}$, przy depresji $S=9,7 \text{ m}$, zatwierdzonych decyzją Starosty Piaseczyńskiego, znak ŚRL – 6223/WG/24/04 z dnia 9 września 2004 r.

Woda ujmowana jest poprzez dwie studnie głębinowe.

Studnia wiercona SW-1

głębokość -52 m , $S_e = 9,7 \text{ m}$

Studnia wiercona SW-2

głębokość -52 m , $S_e = 25 \text{ m}$

Ustanowiono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia o wymiarach $57 \times 75 \text{ m}$. Strefa ta w pełni zamyka się w granicach gminnej działki, na której jest posadowiona.

Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej dla w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Lesznów AWRSP

Stacja wchodzi w skład "Gminnego wodociągu grupowego", pozwolenie wodno-prawne ważne do 9 września 2015 r., na pobór wód podziemnych w ilości $Q_{h_{max}} = 160,5 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{sr/d} = 2500 \text{ m}^3/\text{d}$. Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych w wysokości $30 \text{ m}^3/\text{h}$, przy depresji $S = 10,4 \text{ m}$, zatwierdzonych decyzją Starosty Piaseczyńskiego, znak ŚRL – 6223/WG/24/04 z dnia 9 września 2004 r.

Woda ujmowana jest poprzez dwie studnie głębinowe.

Studnia wiercona SW-2

głębokość -59 m , $S_e = 13,4 \text{ m}$

Studnia wiercona SW-3

głębokość -58 m , $S_e = 10,4 \text{ m}$

Ustanowiono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia o wymiarach $43 \times 56 \text{ m}$. Strefa ta w pełni zamyka się w granicach gminnej działki, na której jest posadowiona.

Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej dla w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Magdalena

Stacja wchodzi w skład "Gminnego wodociągu grupowego", pozwolenie wodno-prawne ważne do 9 września 2015 r., na pobór wód podziemnych w ilości $Q_{h_{max}} = 160,5 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{sr/d} = 2500 \text{ m}^3/\text{d}$. Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych w wysokości $50 \text{ m}^3/\text{h}$, przy depresji $S = 3 \text{ m}$, zatwierdzonych decyzją Starosty Piaseczyńskiego, znak ŚRL – 6223/WG/24/04 z dnia 9 września 2004 r.

Woda ujmowana jest poprzez dwie studnie głębinowe.

Studnia wiercona SW-1

głębokość $-58,4 \text{ m}$, $S_e = 3 \text{ m}$

Studnia wiercona SW-2

głębokość -61 m , $S_e = 3 \text{ m}$

Ustanowiono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia o wymiarach $26 \times 31 \text{ m}$. Strefa ta w pełni zamyka się w granicach gminnej działki, na której jest posadowiona.

Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej dla w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Stara Iwiczna

Stacja wchodzi w skład "Gminnego wodociągu grupowego", pozwolenie wodno-prawne ważne do 9 września 2015 r., na pobór wód podziemnych w ilości $Q_{h_{max}} = 160,5 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{sr/d} = 2500 \text{ m}^3/\text{d}$. Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych w wysokości $37 \text{ m}^3/\text{h}$, przy depresji $S = 18 \text{ m}$, zatwierdzonych decyzją Starosty Piaseczyńskiego, znak ŚRL – 6223/WG/24/04 z dnia 9 września 2004 r.

Woda ujmowana jest poprzez trzy studnie głębinowe.

Studnia wiercona SW-1 - podstawowa

głębokość -70 m , $S_e = 2,53 \text{ m}$

Studnia wiercona SW-2

głębokość -67 m , $S_e = 18 \text{ m}$

Studnia wiercona SW-3 - podstawowa

głębokość $-68,5 \text{ m}$, $S_e = 21 \text{ m}$

Ustanowiono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia, w kształcie trapezu o wymiarach $43 \times 72 \times 46 \times 56 \text{ m}$. Strefa ta w pełni zamyka się w granicach gminnej działki, na której jest posadowiona.

Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej dla w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Wólka Kosowska – zaopatruje wsie Wólka Kosowska, Kosów, Jabłonowo, Mroków, Stefanów, Marysin Łazy, Kolonia Warszawska, Wygoda.

Stacja uzdatniania wody SUW Mroków – zaopatruje wsie: Wólka Kossowska, Kosów, Jabłonowo, Mroków, Stefanów, Kolonia Warszawska.

Stacja uzdatniania wody SUW Eko-Mysiadło oraz Lesznowola Pole, Lesznowola AWRSP, Magdalenka, Stara Iwiczna – zaopatrują pozostałe wsie w gminie.

12.2.2. OCZYSZCZANIE I ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW

Sieć kanalizacji sanitarnej w gminie Lesznowola składa się obecnie około 95 km. kolektorów sanitarnych, kanałów ulicznych i przykanalików odprowadzających ścieki do 4 oczyszczalni (w tym jednej położonej poza obszarem gminy).

Oczyszczalnia ścieków KOSÓW, o przepustowości 500 m³/d. Obsługuje wsie Jabłonowo, Jastrzębiec, Kolonia Mrokowska, Kosów, Mroków, Stachowo, Stefanowo – część, Wólka Kosowska. Planowana jest rozbudowa oczyszczalni w dwóch etapach. Etap I w 2007 r. do przepustowości 1000 m³/d. Oraz docelowo 2000 m³/d. Planowane jest podłączenie do oczyszczalni wsi Marysin, Garbatka, Wola Mrokowska, Warszawianka.

Oczyszczalnia ścieków ŁAZY, o przepustowości 360 m³/d. Obsługuje wsie: PGR Łazy, Radiostacja Łazy, Magdalenka. Planowana jest rozbudowa oczyszczalni w dwóch etapach. Etap I w 2007 r. do przepustowości 860-1000 m³/d. Oraz docelowo 2500 m³/d. Planowane jest podłączenie do oczyszczalni wsi: Łazy, Stefanowo, Wilcza Góra, Władysławów.

Oczyszczalnia ścieków PIASECZNO (poza obszarem gminy Lesznowola). Obsługuje wsie: Kolonia Lesznowola, Lesznowola, PGR Leszowola, Mysiadło, Mysiadło KPGO, Nowa Iwiczna, Nowa Wola, Stara Iwiczna, Zgorzała. Planowana jest budowa oczyszczalni w Łoziskach (na obszarze gminy Lesznowola) i przekierowanie do nie ścieków z w/w/ wsi, a także podłączenie Jazgarzewszczyzny i Łozisk. Inwestycja planowana jest w 2008 r. Oczyszczalnia osiągnie przepustowość 3000 m³/d., a w przyszłości, docelowo 6000 m³/d.

Oczyszczalnia ścieków ZAMIENIE, o przepustowości 40 m³/d. Obsługuje wieś: Zamienie. Planowana jest rozbudowa oczyszczalni w dwóch etapach. Etap I w 2007 r. do przepustowości 650 m³/d. Oraz docelowo 1300 m³/d. Planowane jest podłączenie do oczyszczalni części wsi Zgorzała.

Zarządcą sieci kanalizacyjnej jest Lesznowolskie Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. w Łazach.

Ścieki bytowo-gospodarcze prowadzone są kanalizacją sanitarną i odprowadzane są do gminnych oczyszczalni ścieków w:

- Wólce Kosowskiej o przepustowości projektowej docelowej $Q_{d\text{sr}} = 500 \text{ m}^3/\text{dobę}$, $Q_{d\text{max}} = 650 \text{ m}^3/\text{d}$. Na mocy decyzji Starosty Piaseczyńskiego znak ŚRL – 6223WP/8/04 z dnia 13 lipca 2004 r. udzielono pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód dla potrzeb oczyszczalni ścieków. Redukcja zanieczyszczeń (projektowa) BZT5 wynosi 25 mg O₂/l, ChZT 125 mg O₂/l, zawiesiny ogólnej 35 mg/l. Zrzut podczyszczonych ścieków odbywa się grawitacyjnie do rowu melioracyjnego, a stamtąd trafiają one do rzeki Utraty. Wokół oczyszczalni ścieków nie wyznaczono strefy izolacji sanitarnej, która wykraczałaby poza obręb działki.
- Zamieniu o przepustowości projektowej docelowej $Q_{d\text{sr}} = 38 \text{ m}^3/\text{dobę}$. Na mocy decyzji Starosty Piaseczyńskiego udzielono pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód dla potrzeb oczyszczalni ścieków. Redukcja zanieczyszczeń (projektowa) BZT5 wynosi 20 mg O₂/l, zawiesiny ogólnej 40 mg/l. Zrzut podczyszczonych ścieków odbywa się grawitacyjnie do rowu melioracyjnego. Wokół oczyszczalni ścieków nie wyznaczono strefy izolacji sanitarnej, która wykraczałaby poza obręb działki.
- Łazach o przepustowości projektowej docelowej $Q_{d\text{sr}} = 361 \text{ m}^3/\text{dobę}$. Na mocy decyzji Starosty Piaseczyńskiego znak ŚRL – 6223WP/30/02 z dnia 24 grudnia 2002 r. udzielono pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód dla potrzeb oczyszczalni ścieków. Redukcja zanieczyszczeń (projektowa) BZT5 wynosi 20 mg O₂/l, ChZT 75 mg O₂/l, zawiesiny ogólnej 30 mg/l. Zrzut podczyszczonych ścieków odbywa się grawitacyjnie do rowu melioracyjnego, a stamtąd trafiają one

do rzeki Utraty. Wokół oczyszczalni ścieków nie wyznaczono strefy izolacji sanitarnej, która wykraczałaby poza obręb działki.

Osady powstające wskutek oczyszczania ścieków są tymczasowo składowane na terenie oczyszczalni ścieków, a następnie przewożone na składowisko odpadów w Łubnej.

Na terenach gminy Lesznówola nie objętych siecią kanalizacyjną, ścieki są gromadzone w zbiornikach bezodpływowych i wywożone do punktu zlewnego mieszczącego się przy oczyszczalniach ścieków. Zjawiskiem trudnym do monitorowania i oceny jest stopień szczelności szamb.

Wojewoda Mazowiecki na mocy rozporządzenia nr 139 z dnia 28 października 2005 r. na podstawie ustawy Prawo wodne ustalił zasięg przestrzenny aglomeracji Lesznówola, z oczyszczalniami ścieków w Kosowie, Łazach i Łoziskach.

12.3. GOSPODARKA ODPADAMI

Gmina Lesznówola w 2004 r. opracowała Plan gospodarki odpadami.

Gmina Lesznówola nie ma własnego składowiska odpadów komunalnych. System wywozu nieczystości stałych rozwiązano poprzez umożliwienie firmom prywatnym odbioru nieczystości z terenu gminy. Odpady komunalne z terenu gminy wywożone są na składowiska odpadów komunalnych zlokalizowane poza obszarem gminy Lesznówola. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznówola nie zarezerwowano terenu pod gminne składowisko odpadów.

Pozostałe zagadnienia gospodarki odpadami

Na terenie gminy, w czterech lokalizacjach rozmieszczono zestawy do segregacji odpadów (szkło, makulatura i plastik) są to:

- sąsiedztwo Urzędu Gminy w Lesznówoli,
- sąsiedztwo Zespołu Szkół w Mrokowie,
- sąsiedztwo świetlicy gminnej w Wólce Kosowskiej,
- sąsiedztwo Ośrodka Zdrowia w Magdalence.

12.4. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ

Organizacja systemu

Na terenie gminy Lesznówola nie występują źródła wytwarzania energii elektrycznej.

Z uwagi na brak własnej stacji 110/15kV gmina zasilana jest głównie z Piaseczna, gdzie znajduje się rejonowy punkt zasilania - stacja redukcyjna 220/110/15 kV, zwana RPZ oraz z GPZ Tarczyn 110/15 kV i GPZ Sękocin 110/15 kV.

Ze stacji tych wyprowadzonych jest szereg linii napowietrznych, z których część stanowi sieć gminną średniego napięcia. W gminie funkcjonuje jeden system średniego napięcia 15 kV.

Sieci, w przeważającej mierze napowietrzne, doprowadzają napięcie do stacji transformatorowych, w których następuje obniżenie napięcia średniego do wartości 0,4 kV, które jest napięciem sieci konsumpcyjnej i oświetleniowej.

Łącznie na terenie gminy Lesznówola ustawiono 109 stacji transformatorowych.

Sieć energetyczna, na terenie gminy jest administrowana i eksploatowana przez Zakład Energetyczny Warszawa – Teren, Rejon Energetyczny Jeziorna.

Powiązania z układami zewnętrznymi

W zakresie systemu zasilającego:

Przez teren gminy Lesznówola przebiegają tranzytowo trzy jednotorowe linie wysokiego napięcia:

110 kV relacji Piaseczno - Grójec oraz Piaseczno - Tarczyn, które pośrednio biorą udział w zaopatrywaniu gminy Lesznówola w energię elektryczną średniego napięcia 15kV, bowiem zasilają stację 220/110/15kV w Piasecznie, która z kolei dostarcza energię elektryczną SN 15kV również na teren gminy Lesznówola. Wzdłuż tej linii wyznaczona jest strefa izolacji sanitarnej o szerokości 19 m. od osi linii ograniczająca zabudowę.

220 kV relacji Piaseczno – Kozienice, która bierze udział w zaopatrywaniu gminy Lesznówola w energię elektryczną. Wzdłuż tej linii wyznaczona jest strefa izolacji sanitarnej o szerokości 34 m. od osi linii ograniczająca zabudowę.

W zakresie systemu rozdzielczego:

Sieć linii średniego napięcia jest spięta, jej odcinki wyprowadzane są poza gminę i zasilają sąsiednie miejscowości. W razie awarii możliwe jest podawanie prądu w kierunku Lesznowoli liniami średniego napięcia z poza terenu gminy.

12.5. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ CIEPLNĄ

Na terenie gminy nie istnieją zbiorcze systemy ogrzewania. Budownictwo jednorodzinne, zakłady usługowe i szkoły posiadają indywidualne systemy grzewcze oparte na paliwach stałych, oleju opałowym, prądzie lub gazie.

12.6. ZAOPATRZENIE W GAZ

Gaz ziemny jest dostarczany do wszystkich miejscowości w gminie Lesznowola. Łączna długość sieci rozdzielczej wynosi 150 km. Korzysta z niego ponad 95% mieszkańców gminy.

Przez obszar gminy Lesznowola, przechodzą dwa gazociągi wysokiego ciśnienia: w północnej jej części przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN 400 „Obwód gazu wysokiego ciśnienia wokół Warszawy”, odcinek Świerk – Mory oraz DN Lubienia – Sękocin. Na terenie gminy znajdują się dwie stacje redukcyjno-pomiarowe I^o w Mrokowie i Łazach. Wzdłuż gazociągu DN 400 obowiązuje strefa bezpieczeństwa o szerokości maksymalnej do 69 m od osi gazociągu, które ogranicza zainwestowanie w jego rejonie. Długość sieci przesyłowej w gminie wynosi 25,1 km.

13. ZADANIA SŁUŻĄCE REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH

Wojewoda Mazowiecki nie zgłosił wniosków do sporządzanego *Studium* w zakresie zadań rządowych, co oznacza na terenie gminy brak jest takich zadań (dotyczy także dróg krajowych, będących własnością Skarbu Państwa, których zarządcą jest organ administracji rządowej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad).

Zarząd Województwa Mazowieckiego wnioskuje natomiast o uwzględnienie w opracowywanym studium:

- budowa poprzecznych skrzyżowań w ciągu drogi ekspresowej nr 7;
- modernizacja i przebudowa z poszerzeniem drogi krajowej nr 79 na odcinku Warszawa – Góra Kalwaria – Kozienice;
- modernizacja i przebudowa drogi wojewódzkiej nr 721 z poszerzeniem na odcinku od Nadarzyna do Ciszycy, z wybudowaniem obwodnicy w Lesznowoli i rozwiązaniem kolizyjnych skrzyżowań;
- modernizacja linii kolejowej Warszawa – Radom

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY LESZNOWOLA
CZĘŚĆ I - UWARUNKOWANIA

Załącznik „A” – wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Lesznowola.

Lp.	Uchwała Rady Gminy Lesznowola			nazwa planu na stronie internetowej urzędu	link	Podstawa prawna (ustawa)
	z dnia	Nr uchwały	tytuł uchwały			
1.	27 sierpnia 1999 r	121/XIX/99	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego część wsi Nowa Iwiczna w gminie Lesznowola	Nowa Iwiczna (część wsi) (1)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/01/01.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
2.	28 września 1999 r	126/XX/99	w sprawie Zmiany w Planie Ogólnym Zagospodarowania Przestrzennego GMINY LESZNOWOLA dla części wsi MYSIADŁO i części wsi NOWA IWICZNA	Mysiadło (wschód, górne) (2A)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/02A/02A.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
				Nowa Iwiczna (400 kV) (2B)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/02B/02B.html	
				Nowa Iwiczna (400 kV) (2C)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/02C/02C.html	
3.	16 listopada 1999r.	237/XXII/99	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części wsi Łazy w gminie Lesznowola	Łazy (4)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/04/04.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
4.	19 maja 2000 r.	295/XXX/2000	w sprawie II etapu zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wsi Łazy, Kolonia Warszawska, Stefanowo i Wólka Kosowska w gminie Lesznowola określonych w uchwale Nr 281/XXVIII/2000 Rady Gminy Lesznowola z dnia 29 marca 2000 r.	Łazy (5)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/05/05.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
				Stefanowo, Kolonia Warszawska (6)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/06/06.html	
				Wólka Kosowska (7)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/07/07.html	
5.	6 lutego 2001 r.	444/XXXVIII/2001	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części wsi Radiostacja Łazy i dawne P.G.R. Łazy w gminie Lesznowola.	Łazy Radiostacja (8)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/08/08.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
6.	28 lutego 2001 r.	573 /XXXIX/2001	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wsi Jabłonowo, południowa część wsi Kosów, wschodnia część wsi Wólka Kosowska, Mroków, Kolonia Mrokowska, Wola Mrokowska, Warszawianka, Stachowo, Marysin z wyłączeniem terenu cmentarza, w gminie Lesznowola	Marysin (9)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/09/09.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
				Mroków (10)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/10/10.html	
				Kolonia Mrokowska (11)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/11/11.html	
				Kosów (12)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/12/12.html	
7.	21 września 2001 r.	648/XLVII/01	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części obrębu Zamienie	Zamienie (13)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/13/13.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
8.		649/XLVII/2001	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części wsi Wilcza Góra w gminie Lesznowola.	Wilcza Góra (14)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/14/14.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY LESZNOWOLA
CZĘŚĆ I - UWARUNKOWANIA

9.		650/XLVII/001	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wsi Lesznowola, Kolonia Lesznowola, Janczewice, Podolszyn, oraz terenu P.A.N. Jastrzębiec, P.A.N. Kosów w gminie Lesznowola	Lesznowola (15)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/15/15.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
				Kolonia Lesznowola, część wsi Lesznowola (16)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/16/16.html	
				Kolonia Lesznowola, część wsi Lesznowola (16A)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/16A/16A.html	
				Podolszyn (17)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/17/17.html	
				Jastrzębiec (PAN) (18)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/18/18.html	
				Kosów (PAN) (19)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/19/19.html	
10.		651/XLVII/2001	W sprawie III etapu - część 1, zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wsi Łazy, Kolonia Warszawska, Stefanowo i Wólka Kosowska w gminie Lesznowola.	Stefanowo (20)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/20/20.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
11.		652/XLVII/2001	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania terenu KPGO Mysiadło w gminie Lesznowola.	Mysiadło (KPGO) (21)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/21/21.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
12.	30 października 2001 r	658/XLVIII/2001	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wsi Garbatka w gminie Lesznowola	Garbatka (22)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/22/22.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
13.	5 grudnia 2001 r.	686/L/2001	w sprawie 2 części III etapu i IV etapu zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wsi Łazy, Kolonia Warszawska, Stefanowo i Wólka Kosowska w gminie Lesznowola.	Łazy (23)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/23/23.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
14.	21 grudnia 2001 r.	689/LI/2001	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wybranych fragmentów wsi Mysiadło etap 2, jednostka planistyczna 1.	Mysiadło (wschód) (24)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/24/24.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
15.	21 lutego 2002 r.	696/LII/2002	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części wsi Władysławów w gminie Lesznowola.	Władysławów (25)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/25/25.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
16.	8 maja 2002 r.	739/LV/2002	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części wsi Łoziska w gminie Lesznowola.	Łoziska (26)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/26/26.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
				Łoziska (31)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/31/31.html	
				Jazgarzewszczyzna (32)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/32/32.html	

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY LESZNOWOLA
CZĘŚĆ I - UWARUNKOWANIA

17.		740/LV/2002	w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części wsi Nowa Wola i Zgorzała Etap I	Nowa Wola, Zgorzała (etap I) (27)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/27/27.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
18.	28 czerwca 2002 r.	743/LIX/2002	w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części wsi Nowa Wola i Zgorzała Etap II.	Nowa Wola, Zgorzała (etap II) (28)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/28/28.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
19.	4 października 2002 r.	779/LXIII/2002	w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla wsi Nowa Wola i Zgorzała - etap IV.	Nowa Wola, Zgorzała (etap IV) (29)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/29/29.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
20.		781/LXIII/2002	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w gminie Lesznowola dla części wsi Magdalenka.	Magdalenka (30)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/30/30.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
21.		785/LX111/2002	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania gminy Lesznowola dla części obrębu PGR i Radiostacja Łazy.	Łazy (PGR i radiostacja) (34)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/34/34.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
22.		786/LXIII/2002	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części wsi Lesznowola i Janczewice.	Lesznowola (część wsi) (35) Lesznowola (część wsi), Janczewice (36)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/35/35.html http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/36/36.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
23.		787/LXIII/2002	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części wsi Władysławów i Wilcza Góra w gminie Lesznowola.	Władysławów (część wsi) (37)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/37/37.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
24.		784/LXIII/2002	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części wsi Kosów	Kosów (część wsi) (33)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/33/33.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
25.	16 kwietnia 2003 r.	58/VII/2003	w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części wsi Nowa Wola i Zgorzała - etap III.	Nowa Wola, Zgorzała (etap II) (38)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/38/38.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
26.		62/VII/2003	w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla wybranych fragmentów wsi Mysiadło etap 2, jednostka planistyczna II i III.	Mysiadło (j.pl. II i III, etap II) (39)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/39/39.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
27.		63/VII/2003	w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla fragmentu wsi Nowa Iwiczna, - etap 1, jednostka planistyczna V.	Nowa Iwiczna (j.pl. V etap I) (40)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/40/40.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
28.	26 sierpnia 2003 r.	80/X/2003	w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla fragmentów wsi: Nowa Iwiczna, tj. etap 1, jednostka planistyczna II.	Nowa Iwiczna (j.pl. II etap I) (41)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/41/41.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym
29.	14 grudnia 2004 r.	187/XXV/2004	w sprawie zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w gminie Lesznowola dla części obrębu Magdalenka.	Magdalenka (42)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/42/42.html	ustawa z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY LESZNOWOLA
CZĘŚĆ I - UWARUNKOWANIA

30.	29 listopada 2005 r.	277/XXXVI/05	w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Mysiadło i części obrębu Zgorzała	Mysiadło i Zgorzała (43)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/43/43.html	ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
31.	23 lutego 2006 r.	298/XXXIX/2006	w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Jazgarzewszczyzna w gminie Lesznowola	Część obrębu Jazgarzewszczyzna (46)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/46/46.html	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.
32.		299/XXXIX/2006	w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu P.G.R. i Radiostacja Łazy w gminie Lesznowola	Część obrębu PGR i Radiostacja Łazy (45)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/45/45.html	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.
33.	30 września 2005 r.	261/XXXIV/2005	w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Nowa Iwiczna	Nowa Iwiczna (44)	http://www.lesznowola.waw.pl/uploadf/mapa/44/44.html	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.
34.	31 maja 2006 r.	343/XLII/2006	w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Stara Iwiczna (część północna)	Stara Iwiczna /część północna/ (47)	http://www.lesznowola.pl/uploadf/mapa/index47.html	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.
35.	31 maja 2006 r.	342/XLII/2006	w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Stara Iwiczna (część południowa)	Stara Iwiczna /część południowa/ (48)	http://www.lesznowola.pl/uploadf/mapa/index48.html	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.
36.	25 października 2006 r.	411/XLVII/2006	w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Wilcza Góra		www.lesznowola.eobip.pl	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.
37.	27 kwietnia 2007 r.	27/V/2007	w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Wólka Kosowska		www.lesznowola.eobip.pl	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.
38.	27 kwietnia 2007 r.	30/V/2007	w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Wólka Kosowska		www.lesznowola.eobip.pl	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.
39.	27 kwietnia 2007 r.	31/V/2007	w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Mysiadło		www.lesznowola.eobip.pl	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.
40.	4 marca 2008 r.	193/XV/2008	w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Lesznowola		www.lesznowola.eobip.pl	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY LESZNOWOLA
CZĘŚĆ I - UWARUNKOWANIA

						2003 r.
41.	29 lipca 2008 r.	259/XIX/2008	w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Wileza Góra i Władysławów		www.lesznowola.eobip.pl	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.
42.	26 września 2008 r.	268/XX/2008	w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Lesznowola – Kolonia Lesznowola		www.lesznowola.eobip.pl	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.
43.	26 września 2008 r.	269/XX/2008	w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lesznowola dla części obrębu Magdalenka		www.lesznowola.eobip.pl	ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.

Źródło: Dane Urzędu Gminy Lesznowola